



วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา



ร่าง

พระราชบัญญัติ

นิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน

พ.ศ.

(ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

อ.พ. ๗/๒๕๕๖

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th



บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. เสนอโดย นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๖ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๖ และครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ โดยลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฯ ด้วยคะแนนเสียง ๓๐๐ เสียง ไม่รับหลักการ ๑๒๗ เสียง งดออกเสียง ๑๔ เสียง และที่ประชุมได้มีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการ และกำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน นับแต่วันถัดจากวันที่สภาฯ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๓

ต่อมา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และวันศุกร์ที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว โดยพิจารณาในวาระที่สองเรียงตามลำดับมาตรา และได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมีมติเห็นชอบ ด้วยคะแนนเสียง ๓๑๐ เสียง ไม่เห็นชอบ (ไม่มี) งดออกเสียง ๔ เสียง ทั้งนี้ เพื่อเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....



ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. มีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยนิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน

เหตุผล

เนื่องจากสังคมไทยที่ผ่านมาอยู่ในสภาวะที่สร้างความแตกแยกทางความคิด มีการแบ่งฝักแบ่งฝ่ายให้แก่คนในชาติบ้านเมืองจนปัจจุบัน ด้วยสืบเนื่องจากสถานการณ์บ้านเมืองตกอยู่ในความคิดที่ไม่เคารพในระบอบประชาธิปไตย มีการชุมนุมประท้วงรัฐบาล จนนำไปสู่การยึดอำนาจการปกครองเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙ เหตุการณ์นี้สร้างความขัดแย้งทางการเมืองและทางสังคมที่รุนแรงอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน ทำให้เกิดการใช้บังคับกฎหมายที่ไม่เป็นธรรม สร้างความรู้สึกสับสนและไม่เท่าเทียม การเลือกปฏิบัติเกิดขึ้นในทางความคิดทางการเมืองของประชาชนเป็นวงกว้าง จึงมีการชุมนุมประท้วงทางการเมืองของประชาชนจนเกิดการกระทำผิดต่อกฎหมายบ้านเมือง อันนำไปสู่การกล่าวหา และมีการดำเนินคดีกับผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก ทำให้ถูกจำกัดเสรีภาพและอิสรภาพในระหว่างการถูกกล่าวหาทางอาญา อันเป็นผลมาจากภาครัฐได้ประกาศและบังคับใช้กฎหมายที่เคร่งครัดและขาดความยืดหยุ่นจนเกินความจำเป็น ซึ่งสภาพปัญหาดังกล่าวได้เกิดเป็นปัญหาเรื้อรังลึกลงไปสู่สังคมไทยในทุกระดับ และนำมาซึ่งความหวุ่นไหวขาดความเชื่อมั่นในการดำเนินชีวิตให้เป็นปกติสุขของประชาชนทั่วไป ปรากฏการณ์ดังกล่าวสร้างความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประเทศชาติทั้งทางด้านความมั่นคง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย ทั้งนี้ เมื่อได้คำนึงว่าบรรดาการกระทำต่าง ๆ ของประชาชนที่ได้กระทำไปเพื่อแสดงออกซึ่งความคิดทางการเมืองของประชาชน ซึ่งมีมูลเหตุจูงใจทางการเมืองที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับความขัดแย้งในทางการเมืองอันเป็นการใช้สิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ จึงสมควรให้มีการนิรโทษกรรมแก่ประชาชนในกรณีดังกล่าว เพื่อเป็นการให้โอกาสแก่ประชาชนซึ่งเป็นพลเมืองของประเทศ และเป็นการรักษาคู่ครอง ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ทั้งเพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและสิทธิพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตย โดยใช้หลักนิติธรรม อันจะเป็นรากฐานที่ดีต่อการลดความขัดแย้ง และสร้างความปรองดองของคนในชาติ โดยต้องคำนึงถึงมูลเหตุจูงใจของการกระทำที่ประชาชนได้แสดงออกทางการเมือง เพื่อจะทำให้สังคมไทยและประเทศชาติกลับมาสู่ความสงบสุขเรียบร้อย มีความสมัครสมานสามัคคีร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาประเทศให้มีความมั่นคงและเข้มแข็งอย่างยั่งยืนต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้



ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. มีเนื้อหารวม จำนวน ๗ มาตราสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.” (ร่างมาตรา ๑)

๒. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยนิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน

๓. วันบังคับใช้

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๔. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ

ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗)

๕. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๕.๑ การกระทำที่จะได้รับการนิรโทษกรรม ได้แก่ การกระทำทั้งหลายทั้งสิ้นของบุคคลหรือประชาชนที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง ความขัดแย้งทางการเมือง หรือที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้กระทำความผิด โดยคณะบุคคลหรือองค์กรที่จัดตั้งขึ้นภายหลังการรัฐประหาร เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙ รวมถึงองค์กรหรือหน่วยงานที่ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวสืบเนื่องต่อมาที่เกิดขึ้นระหว่าง พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ไม่ว่าผู้กระทำจะได้กระทำในฐานะตัวการ ผู้สนับสนุน ผู้ใช้ให้กระทำความผิด หรือผู้ถูกใช้ หากการกระทำนั้นผิดต่อกฎหมายก็ให้ผู้กระทำพ้นจากความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิงแต่ไม่รวมถึงการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ (ร่างมาตรา ๓)

๕.๒ การยุติคดีภายหลังจากพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว แยกพิจารณาได้ดังนี้

- ถ้าผู้กระทำการ ตามมาตรา ๓ ยังมิได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวนให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวนหรือพนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง
- หากถูกฟ้องต่อศาลแล้วให้พนักงานอัยการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องขอระงับการฟ้อง
- ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษายกฟ้องหรือมีคำสั่งจำหน่ายคดี

ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....



- ในกรณีที่ให้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด
- ในกรณีที่บุคคลใดอยู่ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น (ร่างมาตรา ๔)

๕.๓ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิ หรือประโยชน์ใด ๆ อันเกี่ยวเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง (ร่างมาตรา ๕)

๕.๔ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่งไม่ใช่องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย (ร่างมาตรา ๖)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ประมวลและรวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และวันศุกร์ที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ โดยมีเนื้อหา แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.

ภาคผนวก

- : ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
(นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
(นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ)
- : รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร
- : ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการวงงานด้านนิติบัญญัติของวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาโดยเฉพาะ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนันท ผาสุข ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย
นางสาวสภางค์จิตต์ ไตรเทพพิสัย ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุพัตรา วรรณศิริกุล ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๑
นายณัฐพล นันทมานพ ประชุมญาติ นิตกรชำนาญการ นางพัชรา พุกเศรษฐี วิทยากรปฏิบัติการ
นางพวงผกา วรศิลป์ เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางสาวอลงกรณ์ ดันเบ็ตต์ เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน
กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกวุฒิสภา และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมวุฒิสภา สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมายวุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา..... ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สารระสำคัญ ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม แก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง ของประชาชน พ.ศ.

- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิด เนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. (นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ๑
- สารระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิด เนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ๗
- ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม แก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง ของประชาชน พ.ศ.
 - ๑. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ..... ๑๑
 - ๑.๑ สรุปประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ ๑๑
 - ๑.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ๑๓
 - ๒. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ๑๔
 - ๒.๑ สรุปประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองที่สำคัญ ๆ ๑๔
 - ๒.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ๑๖
 - ๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม ๑๘

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิด เนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.

- ๑. ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิด เนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
 - การพระราชทานอภัยโทษ การนิรโทษกรรม - ๑ -
 - คัดค้านนิรโทษกรรม เพื่ออะไร ทำไมคนไทยถึงคัดค้านพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม - ๖ -
 - การออกพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม - ๘ -

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
- ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อ “การนิรโทษกรรมและการปรองดอง” ในไทย	- ๙ -
- โพลเผย คนห่วง ออก พ.ร.บ.นิรโทษกรรม-ทำขัดแย้งเพิ่ม	- ๑๑ -
- จำนวนนักโทษทางการเมืองของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ที่อยู่ระหว่างถูกควบคุมตัว	- ๑๒ -
๒. บทความและงานวิจัย	
- กฎหมายว่าด้วยการนิรโทษกรรม	- ๑๓ -
- การนิรโทษกรรมความผิดในประเทศไทย	- ๒๓ -
- กฎหมายนิรโทษกรรมในต่างประเทศ	- ๒๔ -
ประเทศสหรัฐอเมริกา	- ๒๔ -
ประเทศฝรั่งเศส	- ๓๑ -
๓. ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิด เนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.	- ๓๖ -

ภาคผนวก

- : ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
(นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ) (๑)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิด เนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
(นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ) (๗)
- : รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม แก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง ของประชาชน พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร (๙)
- : ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิด เนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว (๑๓๑)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นการอภิปราย
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิด
เนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง
ของประชาชน พ.ศ.

ความเป็นมาของ
ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิด
เนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง
ของประชาชน พ.ศ.



ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. (นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. เสนอโดย นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎร พิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๖ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖

สำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้ มีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยนิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน

เหตุผล

เนื่องจากสังคมไทยที่ผ่านมาอยู่ในสภาวะที่สร้างความแตกแยกทางความคิด มีการแบ่งฝักแบ่งฝ่ายให้แก่คนในชาติบ้านเมืองจนปัจจุบัน ด้วยสืบเนื่องจากสถานการณ์บ้านเมือง ตกอยู่ในความคิดที่ไม่เคารพในระบอบประชาธิปไตย มีการชุมนุมประท้วงรัฐบาล จนนำไปสู่การยึดอำนาจการปกครอง เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙ เหตุการณ์นี้สร้างความขัดแย้งทางการเมืองและทางสังคมที่รุนแรงอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน ทำให้เกิดการใช้บังคับกฎหมายที่ไม่เป็นธรรม สร้างความรู้สึกสับสนและไม่เท่าเทียม การเลือกปฏิบัติเกิดขึ้นในทางความคิดทางการเมืองของประชาชนเป็นวงกว้าง จึงมีการชุมนุมประท้วงทางการเมืองของประชาชนจนเกิดการกระทำผิดต่อกฎหมายบ้านเมือง อันนำไปสู่การกล่าวหา และมีการดำเนินคดีกับผู้ที่เกี่ยวข้อง การชุมนุมจำนวนมาก ทำให้ถูกจำกัดเสรีภาพและอิสรภาพในระหว่างการถูกกล่าวหาทางอาญา อันเป็นผลมาจากภาครัฐได้ประกาศและบังคับใช้กฎหมายที่เคร่งครัดและขาดความยืดหยุ่นจนเกินความจำเป็น ซึ่งสภาพปัญหาดังกล่าวได้เกิดเป็นปัญหาร้าวลึกลงไปสู่สังคมไทยในทุกระดับ และนำมาซึ่งความหวั่นไหวขาดความเชื่อมั่นในการดำเนินชีวิตให้เป็นปกติสุขของประชาชนทั่วไป ปรากฏการณ์ดังกล่าวสร้างความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประเทศชาติทั้งทางด้านความมั่นคง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย ทั้งนี้ เมื่อได้คำนึงว่าบรรดาการกระทำต่าง ๆ ของประชาชนที่ได้

ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....



กระทำไปเพื่อแสดงออกซึ่งความคิดเห็นทางการเมืองของประชาชน ซึ่งมีมูลเหตุจูงใจทางการเมืองที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับความขัดแย้งในทางการเมืองอันเป็นการใช้สิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ จึงสมควรให้มีการนิรโทษกรรมแก่ประชาชนในกรณีดังกล่าว เพื่อเป็นการให้โอกาสแก่ประชาชนซึ่งเป็นพลเมืองของประเทศ และเป็นการรักษาคุ่มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ทั้งเพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและสิทธิพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตย โดยใช้หลักนิติธรรม อันจะเป็นรากฐานที่ดีต่อการลดความขัดแย้ง และสร้างความปรองดองของคนในชาติ โดยต้องคำนึงถึงมูลเหตุจูงใจของการกระทำที่ประชาชนได้แสดงออกทางการเมือง เพื่อจะทำให้สังคมไทยและประเทศชาติกลับมาสู่ความสงบสุขเรียบร้อย มีความสมัคปรองดองสามัคคีร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาประเทศให้มีความมั่นคงและเข้มแข็งอย่างยั่งยืนต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิด เนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. ในวาระที่หนึ่ง ขึ้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๖ และครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ โดยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ นิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียง ๓๐๐ เสียง ไม่รับหลักการ ๑๒๗ เสียง งดออกเสียง ๑๔ เสียง

จากนั้น ที่ประชุมได้มีมติให้ตั้งคณะกรรมการธิการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน^๑ เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ขึ้นคณะกรรมการธิการ มีกำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน นับแต่วันถัดจากวันที่สภารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๓^๒

^๑ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๓ วรรคสอง กำหนดว่า

“ มาตรา ๘๓ การเลือกตั้งคณะกรรมการธิการวิสามัญ ให้ตั้งจากบุคคลที่คณะรัฐมนตรีเสนอชื่อมีจำนวนไม่เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนกรรมการธิการทั้งหมด จำนวนนอกจากนั้นให้ที่ประชุมเลือกจากรายชื่อที่สมาชิกเสนอ โดยให้มีจำนวนตามหรือใกล้เคียงกับอัตราส่วนของจำนวนสมาชิกของแต่ละพรรคการเมืองหรือกลุ่มพรรคการเมืองที่มีอยู่ในสภา

มาตรา ๘๓

มาตรา ๘๓”

^๒ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๓ กำหนดว่า

“ข้อ ๑๒๓ การพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติขึ้นคณะกรรมการธิการที่สภาตั้ง สมาชิกผู้ใดเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ ก็ให้เสนอคำแปรญัตติล่วงหน้าเป็นหนังสือต่อประธานคณะกรรมการธิการภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันถัดจากวันที่สภารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ เว้นแต่สภาจะได้กำหนดเวลาแปรญัตติสำหรับร่างพระราชบัญญัตินั้นไว้เป็นอย่างอื่น

การแปรญัตติต้องแปรเป็นรายมาตรา

การแปรญัตติเพิ่มมาตราขึ้นใหม่หรือตัดทอนหรือแก้ไขมาตราเดิมต้องไม่ขัดกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้น”

ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....



คณะกรรมการการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน ประกอบด้วย

- | | |
|-------------------------------------|--------------------------------|
| ๑. นายสามารถ แก้วมีชัย | ประธานคณะกรรมการ |
| ๒. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ | รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง |
| ๓. นายชาดา ไทยเศรษฐ์ | รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง |
| ๔. นายวิชาญ มีนชัยนันท์ | รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม |
| *๕. พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน | กรรมการที่ปรึกษา |
| ๖. นายชวลิต วิชยสุทธิ์ | เลขานุการคณะกรรมการ |
| ๗. นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม | โฆษกคณะกรรมการ |
| ๘. นายสุชาติ ลายน้ำเงิน | โฆษกคณะกรรมการ |
| ๙. นายแก้วสรร อติโพธิ | ๑๐. นายชจิตร ชัยนิคม |
| ๑๑. นายจिरายู ห่วงทรัพย์ | ๑๒. นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์ |
| ๑๓. พันตำรวจเอก ธีรศักดิ์ เสวตนันท์ | ๑๔. นายถาวร เสนเนียม |
| ๑๕. นายธนา ชีรวินิจ | *๑๖. นายนิพนธ์ สะกิม |
| ๑๗. นายนิพิฐ อินทรสมบัติ | ๑๘. นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ |
| ๑๙. นายบุญยอด สุขถิ่นไทย | ๒๐. นายประสาธน์ ตันประเสริฐ |
| ๒๑. นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ | ๒๒. นายพิชิต ชื่นบาน |
| ๒๓. นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน | ๒๔. นายรณเทพ อนุวัฒน์ |
| ๒๕. นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท | ๒๖. นายวรชัย เหมะ |
| ๒๗. นายวัชร เพชรทอง | ๒๘. นายวิรัช ร่มเย็น |
| *๒๙. นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ | ๓๐. นายศุภชัย ใจสมุทร |
| ๓๑. นายสงวน พงษ์มณี | ๓๒. นายสุทิน คลังแสง |
| ๓๓. นายสุนัย จุลพงศธร | ๓๔. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ |
| ๓๕. นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี | |

เมื่อคณะกรรมการการวิสามัญ พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร^๖ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ในคราวประชุม

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

^๖ โปรดดูรายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ในภาคผนวก หน้า (๙)



สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และวันศุกร์ที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ โดยพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐^๔ โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำแต่อย่างใด

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยที่ประชุมได้ลงมติในวาระที่สามเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๓๑๐ เสียง ไม่เห็นชอบ (ไม่มี) และงดออกเสียง ๔ เสียง และส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๖^๕

อนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาได้พิจารณาและมีดำริให้คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณาว่าเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดหรือจะเสนอให้วุฒิสภาตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖^๖ ซึ่งในคราวประชุมคณะกรรมการ

^๔ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐ กำหนดว่า

“เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๒๙ จนจบร่างแล้ว ให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุป อีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติม เนื้อหาใดไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่าย่างขัดแย้งกันอยู่”

^๕ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔๖ บัญญัติว่า

“ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖๘ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่เสนอตามมาตรา ๑๔๒ และลงมติเห็นชอบแล้ว ให้สภาผู้แทนราษฎรเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อวุฒิสภา วุฒิสภาต้องพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่เสนอนั้นให้เสร็จภายในหกสิบวัน แต่ถ้าร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ต้องพิจารณาให้เสร็จภายในสามสิบวัน ทั้งนี้ เว้นแต่วุฒิสภาจะได้ลงมติให้ขยายเวลาออกไปเป็นกรณีพิเศษซึ่งต้องไม่เกินสามสิบวัน กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม และให้เริ่มนับแต่วันที่ยื่นร่างพระราชบัญญัตินั้นมาถึงวุฒิสภา

ระยะเวลาดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ไม่ให้นับรวมระยะเวลาที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๔๙

ถ้าวุฒิสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติไม่เสร็จภายในกำหนดเวลาที่กล่าวในวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าวุฒิสภาได้ให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัตินั้น

ในกรณีที่สภาผู้แทนราษฎรเสนอร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินไปยังวุฒิสภาให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งไปด้วยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอไปนั้นเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน คำแจ้งของประธานสภาผู้แทนราษฎรให้ถือเป็นเด็ดขาด

ในกรณีที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรมิได้แจ้งไปว่าร่างพระราชบัญญัติใดเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ให้ถือว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นไม่เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน”

^๖ ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖ บัญญัติว่า

“ในกรณีที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมิได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติใดในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณามอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้องหรือวุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินั้นดังกล่าวเป็นเฉพาะกรณีไปก็ได้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อไป”

ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง

การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....



วิสามัญกิจการวุฒิสภา (ชุดที่ ๒) ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๖ ที่ประชุมพิจารณาและเห็นควรแนะนำที่ประชุมวุฒิสภาตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาศึกษา ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ ๑๓๖ จำนวน ๒๕ คน^๗ ประกอบด้วย

- ๑) ผู้แทนคณะกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภา จำนวน ๒๒ คณะ คณะละ ๑ คน
- ๒) ผู้แทนคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา จำนวน ๓ คน คือ
 - (๑) นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง
 - (๒) พลโท พงศ์เอก อภิรักษ์โยธิน
 - (๓) รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล

เป็นผู้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน แล้วให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อที่ประชุมวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป

^๗ งดใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖ เฉพาะในส่วนของจำนวนกรรมการวิสามัญ เป็นการชั่วคราว เฉพาะกรณี ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ ๑๘๑ ซึ่งบัญญัติว่า

“ถ้าประธานของที่ประชุมขอปรึกษา หรือสมาชิกเสนอญัตติโดยมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ให้งดใช้ข้อบังคับข้อใดข้อหนึ่งทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราวเฉพาะกรณี หากที่ประชุมวุฒิสภาลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกในที่ประชุมวุฒิสภา ก็ให้งดใช้ข้อบังคับนั้นได้”

สาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิด
เนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง
ของประชาชน พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว



สาระสำคัญ

แห่งร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยนิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน

๑.๒ เหตุผล

เนื่องจากสังคมไทยที่ผ่านมาอยู่ในสถานะที่สร้างความแตกแยกทางความคิด มีการแบ่งฝักแบ่งฝ่ายให้แก่คนในชาติบ้านเมืองจนปัจจุบัน ด้วยสืบเนื่องจากสถานการณ์บ้านเมืองตกอยู่ในความคิดที่ไม่เคารพในระบอบประชาธิปไตย มีการชุมนุมประท้วงรัฐบาล จนนำไปสู่การยึดอำนาจการปกครองเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙ เหตุการณ์นี้สร้างความขัดแย้งทางการเมืองและทางสังคมที่รุนแรงอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน ทำให้เกิดการใช้บังคับกฎหมายที่ไม่เป็นธรรม สร้างความรู้สึกลบสนและไม่เท่าเทียม การเลือกปฏิบัติเกิดขึ้นในทางความคิดทางการเมืองของประชาชนเป็นวงกว้าง จึงมีการชุมนุมประท้วงทางการเมืองของประชาชนจนเกิดการกระทำผิดต่อกฎหมายบ้านเมือง อันนำไปสู่การกล่าวหา และมีการดำเนินคดีกับผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก ทำให้ถูกจำกัดเสรีภาพและอิสรภาพในระหว่างการถูกกล่าวหาทางอาญา อันเป็นผลมาจากภาครัฐได้ประกาศและบังคับใช้กฎหมายที่เคร่งครัดและขาดความยืดหยุ่นจนเกินความจำเป็น ซึ่งสภาพปัญหาดังกล่าวได้เกิดเป็นปัญหาร้ายลึกลงไปสู่สังคมไทยในทุกระดับ และนำมาซึ่งความหวั่นไหวขาดความเชื่อมั่นในการดำเนินชีวิตให้เป็นปกติสุขของประชาชนทั่วไป ปรากฏการณ์ดังกล่าวสร้างความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประเทศชาติทั้งทางด้านความมั่นคง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย ทั้งนี้ เมื่อได้คำนึงว่าบรรดาการกระทำต่าง ๆ ของประชาชนที่ได้กระทำไปเพื่อแสดงออกซึ่งความคิดเห็นทางการเมืองของประชาชนซึ่งมีมูลเหตุจูงใจทางการเมืองที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับความขัดแย้งในทางการเมือง อันเป็นการใช้สิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ จึงสมควรให้มีการนิรโทษกรรมแก่ประชาชนในกรณีดังกล่าว เพื่อเป็นการให้โอกาสแก่ประชาชนซึ่งเป็นพลเมืองของประเทศ และเป็นการรักษาคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ทั้งเพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและสิทธิพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตย โดยใช้หลักนิติธรรม อันจะเป็นรากฐานที่ดีต่อการลดความขัดแย้ง และสร้างความปรองดองของคนในชาติ โดยต้องคำนึงถึงมูลเหตุจูงใจของการกระทำที่ประชาชนได้แสดงออกทางการเมือง เพื่อจะทำให้สังคมไทยและประเทศชาติกลับมาสู่ความสงบสุขเรียบร้อย

ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
 การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
 ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....



มีความสมัครสมานสามัคคีร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาประเทศให้มีความมั่นคงและเข้มแข็งอย่างยั่งยืนต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยนิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ

ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓)

๖. เนื้อหาร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๓ – ร่างมาตรา ๕)

๖.๑ การกระทำที่จะได้รับการนิรโทษกรรม ได้แก่ การกระทำทั้งหลายทั้งสิ้นของบุคคลหรือประชาชนที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง ความขัดแย้งทางการเมืองที่เกิดขึ้นระหว่าง พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่ไม่รวมถึงการกระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำทั้งหลายทั้งสิ้นของบุคคลหรือประชาชนที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง ความขัดแย้งทางการเมือง หรือที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้กระทำความผิดโดยคณะบุคคลหรือองค์กรที่จัดตั้งขึ้นภายหลังการรัฐประหารเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙ รวมทั้งองค์กรหรือหน่วยงานที่ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวสืบเนื่องต่อมาที่เกิดขึ้นระหว่าง พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ไม่ว่าผู้กระทำจะได้กระทำในฐานะตัวการ ผู้สนับสนุน ผู้ใช้ให้กระทำ หรือผู้ถูกใช้ หากการกระทำนั้นผิดต่อกฎหมายก็ให้ผู้กระทำพ้นจากความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิง

การกระทำตามวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการกระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๑๒

ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....



๖.๒ การยุติคดีภายหลังจากพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ถ้าผู้กระทำการตามมาตรา ๓ ยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวน หรือพนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้วให้พนักงานอัยการ หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องระงับการฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือ ศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษายกฟ้องหรือมีคำสั่งจำหน่ายคดี ในกรณีที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุด ให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษา ว่าได้กระทำความผิดในกรณีที่บุคคลใดอยู่ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและ ปลดปล่อยตัวผู้นั้น ทั้งนี้ ให้ทุกองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติต่อผู้กระทำการตามมาตรา ๓ ให้เป็นไปตามหลักนิติธรรมตามรัฐธรรมนูญโดยเคร่งครัดต่อไป

๖.๓ การเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ของผู้ได้รับนิรโทษกรรม (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรม ในอันที่จะเรียกร้องสิทธิ หรือประโยชน์ใด ๆ อันเกี่ยวเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออก ทางการเมือง

๖.๔ สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่งจากผู้ได้รับนิรโทษกรรม (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล ซึ่งไม่ใช่องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของ บุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย

ประเด็นการอภิปราย
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณา
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิด
เนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง
ของประชาชน พ.ศ.



ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุม
ทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
(นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๑. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. เสนอโดย นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ

๑.๑ สรุปประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ

(๑) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. ด้วยเหตุผล ดังนี้

๑) การกระทำต่าง ๆ ของประชาชน ซึ่งเป็นความผิดและจะได้รับการนิรโทษกรรมตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ล้วนแต่เป็นการกระทำที่ได้กระทำไปเพื่อแสดงออกซึ่งความคิดเห็นทางการเมืองของประชาชน ซึ่งมีมูลเหตุจูงใจทางการเมืองที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับความขัดแย้งในทางการเมืองอันเป็นการใช้สิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนตามรัฐธรรมนูญทั้งสิ้น

๒) ร่างมาตรา ๓ วรรคหนึ่ง ประกอบกับร่างมาตรา ๔ ได้กำหนดหลักการให้การกระทำใด ๆ ที่จะได้รับการนิรโทษกรรมตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้แก่บรรดาการกระทำของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการชุมนุมทางการเมืองหรือการแสดงออกทางการเมือง หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมทางการเมือง แต่กระทำการนั้นมีมูลเหตุเกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมือง โดยการกล่าวด้วยวาจาหรือโฆษณาด้วยวิธีการใด เพื่อเรียกร้องหรือให้มีการต่อต้านรัฐ การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือการชุมนุม การประท้วงหรือการแสดงออกด้วยวิธีการใด ๆ อันอาจเป็นการกระทบต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นเหตุการณ์สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ถึง ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ไม่เป็นความผิดต่อไป และให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิง ถึงแม้จะอยู่ระหว่างการต้องคำพิพากษาหรือการรับโทษ ก็ให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงทั้งหมด

แต่อย่างไรก็ตาม ร่างมาตรา ๓ วรรคสอง ได้บัญญัติห้ามมิให้นิรโทษกรรมการกระทำของผู้ซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจ หรือสั่งการให้มีการเคลื่อนไหวทางการเมืองในห้วงระยะเวลาดังกล่าว แต่อย่างใด

ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
 การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
 ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....



๓) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะนิรโทษกรรมการกระทำในเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ส่งผลให้เกิดความขัดแย้งอย่างรุนแรง ดังนี้

๓.๑) เหตุการณ์ชุมนุมของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (กลุ่ม นปช. หรือ คนเสื้อแดง) ที่ต่อต้านการทำรัฐประหาร เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙

๓.๒) เหตุการณ์ชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย (กลุ่มคนเสื้อเหลือง) ได้ชุมนุมต่อต้าน รัฐบาลชุดที่มี นายสมัคร สุนทรเวช เป็นนายกรัฐมนตรี และรัฐบาลชุดที่มี นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรี

๓.๓) เหตุการณ์ชุมนุมของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (กลุ่ม นปช. หรือ คนเสื้อแดง) ที่ต่อต้านรัฐบาลชุดที่มี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงเป็นเสมือนเครื่องมือในการขจัดความขัดแย้งและสร้างความปรองดองแก่ประชาชนทุกฝ่าย อันจะทำให้สังคมไทยและประเทศชาติกลับมาสู่ความสงบสุขเรียบร้อย มีความสมัครสมานสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาประเทศให้มีความมั่นคงและเข้มแข็งอย่างยั่งยืนต่อไป จึงขอสนับสนุนให้มีการนิรโทษกรรมตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

(๒) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. ดังนี้

๑) เมื่อได้พิจารณาร่างมาตรา ๓ แล้ว มีความเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะนิรโทษกรรมให้กับมวลชนในทุกกลุ่มการเมือง

ซึ่งกรณีดังกล่าว ย่อมส่งผลให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่กระทำความผิดฐานอื่นตามประมวลกฎหมายอาญา ที่ได้กระทำในระหว่างการชุมนุมทางการเมืองหรือแสดงออกทางการเมือง ในระหว่างห้วงเวลาตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ถึง ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ได้รับประโยชน์จากร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วย เช่น

- ความผิดฐานบุกรุก
- ความผิดฐานลักทรัพย์
- ความผิดฐานวางเพลิงเผาทรัพย์ (สถานที่ราชการ ห้างสรรพสินค้า)
- ความผิดต่อชีวิต
- ความผิดฐานหมิ่น ดูหมิ่น หรือแสดงความอาฆาตมาดร้ายต่อองค์พระมหากษัตริย์

นอกจากนี้ กรณียังรวมถึงการกระทำความผิดฐานหมิ่น ดูหมิ่น หรือแสดงความอาฆาตมาดร้ายต่อองค์พระมหากษัตริย์หรือสถาบันพระมหากษัตริย์ โดยไม่ได้มาจากการชุมนุม ด้วย

ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....



จากกรณีข้างต้น จะเห็นได้ว่า

๑.๑) เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นการทำลายหลักนิติรัฐและหลักนิติธรรม เพราะจะทำให้ผู้กระทำความผิดทางอาญาปราศจากความเคารพยำเกรงต่อกฎหมาย เพราะเมื่อใด ฝ่ายผู้กระทำความผิดมีอำนาจในรัฐสภา ก็สามารถนำเสียงข้างมากมาลบล้างความผิดให้กับตนเองและพวกพ้องได้

๑.๒) การกระทำความผิดฐานวางเพลิงเผาทรัพย์สินและความผิดต่อชีวิต เป็นการละเมิดต่อหลักสิทธิมนุษยชนโดยตรง ในกรณีเช่นนี้ การกระทำความผิดในฐานดังกล่าวจึงไม่ควรได้รับการนิรโทษกรรมแต่อย่างใด หากแต่ควรเร่งนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษให้ได้

๒) การที่ร่างมาตรา ๓ ได้กำหนดให้ การกระทำในระหว่างวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ถึง ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เท่านั้นที่จะได้รับการนิรโทษกรรม จะส่งผลให้บรรดาการกระทำต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการชุมนุมทางการเมืองหรือการแสดงออกทางการเมือง ก่อนวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ และหลังวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ไม่ได้ได้รับการนิรโทษกรรมแต่อย่างใด

ซึ่งกรณีเช่นนี้ น่าจะขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ ซึ่งกำหนดหลักการไว้ว่า “บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญจะกระทำมิได้”

๓) การที่ร่างมาตรา ๓ วรรคสอง ได้บัญญัติยกเว้น มิให้นิรโทษกรรมการกระทำของผู้ซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจหรือสั่งการให้มีการเคลื่อนไหวทางการเมือง ในระหว่างวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ถึง ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ อาจส่งผลให้เกิดปัญหาว่า จะไม่มีใครยอมรับว่าเป็นแกนนำหรือเป็นผู้สั่งการดังกล่าว

๑.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติ ในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียง ๓๐๐ เสียง ไม่รับหลักการ ๑๒๗ เสียง งดออกเสียง ๑๔ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน เพื่อพิจารณาและกำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....



๒. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับ มาตรา

๒.๑ สรุปประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองที่สำคัญ ๆ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น และตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. ดังนี้

๑) จากหลักการและเหตุผล แห่งร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมฯ ฉบับนี้ ที่กำหนดว่า

“ให้มีกฎหมายว่าด้วยนิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน” (ข้อความที่เป็นหลักการ)

“...เมื่อได้คำนึงว่าบรรดาการกระทำต่าง ๆ ของประชาชนที่ได้กระทำไปเพื่อแสดงออกซึ่งความคิดทางการเมืองของประชาชน ซึ่งมีมูลเหตุจูงใจทางการเมืองที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับความขัดแย้งในทางการเมือง อันเป็นการใช้สิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ จึงสมควรให้มีการนิรโทษกรรมแก่ประชาชนในกรณีดังกล่าว...” (ข้อความตอนหนึ่งในเหตุผล) นั้น

เป็นการบรรยายสภาพเหตุการณ์ที่ไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ เพราะการใช้สิทธิเสรีภาพในทางการเมือง อันเป็นการใช้สิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ นั้น จะต้องเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นจากความคิดทางการเมือง โดยสงบและปราศจากอาวุธ และต่อมามีการกระทำดังกล่าวมีลักษณะเปลี่ยนไปเป็นการต่อต้านรัฐโดยเข้าข่ายเป็นความผิดต่อความมั่นคงของรัฐ ซึ่งรัฐเท่านั้นเป็นผู้เสียหายโดยตรงแล้ว จะเรียกการกระทำความผิดลักษณะดังกล่าวว่า “การกระทำความผิดทางการเมือง” ซึ่งอาจมีการออกกฎหมายนิรโทษกรรมได้

แต่หากการกระทำข้างต้น มีเจตนาจะละเมิดสิทธิของผู้อื่นที่ไม่ใช่รัฐอยู่ด้วย เช่น มีเจตนาจะละเมิดสิทธิในชีวิตของผู้อื่น การกระทำความผิดดังกล่าว ย่อม “ไม่ใช่” การกระทำความผิดทางการเมือง ที่จะมีการออกกฎหมายนิรโทษกรรมได้ ทั้งนี้ ด้วยเหตุผลที่ว่า การละเมิดชีวิตของผู้อื่น เป็นการกระทำที่ร้ายแรงซึ่งขัดต่อหลักสิทธิมนุษยชน ประกอบกับรัฐไม่ใช่เจ้าของชีวิตของประชาชน ที่จะแสดงเจตนาแทนผู้เสียหายได้ว่าไม่ตั้งใจในชีวิตที่สูญเสียไป

ดังนั้น ในการออกกฎหมายนิรโทษกรรมการกระทำความผิดทางการเมืองตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้การนิรโทษกรรมมีผลครอบคลุมไปถึงการกระทำความผิดอาญฐานอื่น ๆ ด้วย จึงไม่สอดคล้องกับหลักการและเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติฯ เป็นการทำลายหลักนิติธรรม และขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๒) การที่เหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมฯ ฉบับนี้ ระบุว่า “...จึงสมควรให้มีการนิรโทษกรรมแก่ประชาชนในกรณีดังกล่าว เพื่อเป็นการให้โอกาสแก่ประชาชนซึ่งเป็นพลเมือง

ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....



ของประเทศ และเป็นการรักษาคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ทั้งเพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและสิทธิพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตย โดยใช้หลักนิติธรรม อันจะเป็นรากฐานที่ดีต่อการลดความขัดแย้ง และสร้างความปรองดองของคนในชาติ โดยต้องคำนึงถึงมูลเหตุจูงใจของการกระทำที่ประชาชนได้แสดงออกทางการเมือง เพื่อจะทำให้สังคมไทยและประเทศชาติกลับมาสู่ความสงบสุขเรียบร้อย มีความสมัครสมานสามัคคีร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาประเทศให้มีความมั่นคงและเข้มแข็งอย่างยั่งยืนต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้” นั้น

ควรจะต้องมีการเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับ “กระบวนการปรองดอง” ที่มีสาระสำคัญในอันที่จะให้ผู้กระทำความผิด ได้แสดงออกถึงความสำนึกผิดในการกระทำที่ละเมิดต่อกฎหมายและแสดงเจตนาว่านับแต่บัดนี้จะไม่มีความขัดแย้งกันอีกต่อไป ไว้ด้วย จึงจะทำให้การนิรโทษกรรมฯ เกิดผลสัมฤทธิ์ได้

๓) การแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๓ ของคณะกรรมการฯ ไปเป็นว่า “ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ทั้งหลายทั้งสิ้นของบุคคลหรือประชาชนที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมชุมนุมชุมนุมหรือชุมนุม แต่กระทำหรือกระทำนั้น มีสาเหตุเดียวหรือหลายสาเหตุหนึ่งสาเหตุเดียวความขัดแย้งทางการเมือง โดยพรรคผู้จัดตั้งพรรคหรือโฆษณด้วยวิธีพรรคใดเพื่อเรียกร่วมหรือให้มาร่วมต่อต่อต้านรัฐ พรรคอื่นของตน พรรคต่อสู้ขัดขืนพรรคตัวแทนพรรคของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพรรคชุมนุม พรรคประชาชน หรือพรรคแสดงออกด้วยวิธีพรรคใด ๆ อันอาจเห็นพรรคประชาชนต่อชีวิต ร่วมพรรค อนาคต หักทรัพย์หรือสิทธิหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่น ซึ่งเห็นเหตุพรรคอื่นสาเหตุพรรคพรรคชุมนุมหรือพรรคแสดงออกพรรคพรรคหนึ่ง ตั้งแต่หรือที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้กระทำความผิดโดยคณะบุคคลหรือองค์กรที่จัดตั้งขึ้นภายหลังการรัฐประหารเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ รวมทั้งองค์กรหรือหน่วยงานที่ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวสืบเนื่องต่อมาที่เกิดขึ้นระหว่าง พ.ศ. ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ไม่เป็นความผิดต่อประชาชนและผู้กระทำหรือกระทำนั้นพ้นพรรคพรรคหนึ่ง ผู้กระทำ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ไม่ว่าผู้กระทำจะได้กระทำในฐานะตัวการ ผู้สนับสนุน ผู้ใช้ให้กระทำหรือผู้ถูกใช้ หากการกระทำนั้นผิดต่อกฎหมายก็ให้ผู้กระทำพ้นจากความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิง”

นั่น แม้จะส่งผลให้มีการนิรโทษกรรมครอบคลุมบุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง ที่เกิดขึ้นระหว่าง พ.ศ. ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ก็ตาม แต่การแก้ไขความในลักษณะดังกล่าว ย่อมจะส่งผลกระทบต่ออย่างมากมาย กล่าวคือ จะทำให้การนิรโทษกรรมขยายความคุ้มครองไปยังบุคคลซึ่งได้กระทำความผิดหรือต้องโทษอาญาไม่ว่าในการกระทำความผิดฐานใด เช่น การทุจริต ประพฤติมิชอบ ปล้นทรัพย์ ฯลฯ และมีส่วนเกี่ยวข้องกับการชุมนุมหรือแสดงออกทางการเมืองในช่วงเวลาดังกล่าว ไม่ว่าบุคคลนั้นจะได้กระทำความผิดในฐานะตัวการ ผู้สนับสนุน ผู้ใช้ให้กระทำ หรือผู้ถูกใช้ ก็ตาม ก็จะมีพ้นจากความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิงไปด้วย



๒.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับ
มาตรา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
นิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน
พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ทั้งหลายทั้งสิ้นของบุคคลหรือประชาชนที่เกี่ยวข้อง
กับการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง หรือผู้ใดที่มิได้เข้าร่วมการชุมนุมทาง
การเมือง/แต่กระทำการนั้นมิใช่เหตุเดือดร้อนหรือเสียหายอันกระทบความขัดแย้งทางการเมือง ได้ชดเชยค่า
ตัวชดเชยหรือโทษชดเชยตัวชดเชยที่ใดเพื่อเรียกหรือให้มีค่าชดเชยตัวชดเชย/การชดเชยชดเชย
การดำเนินการที่ชดเชยชดเชยที่ชดเชยหรือชดเชยชดเชย/การชดเชยชดเชย/การชดเชยชดเชย
เป็นค่าชดเชยชดเชยชดเชย/ชดเชยชดเชย/ชดเชยชดเชยชดเชยชดเชยชดเชยชดเชยชดเชยชดเชยชดเชยชดเชย
สิ่งชดเชยชดเชยชดเชยชดเชยชดเชยชดเชยชดเชยชดเชยชดเชยชดเชยชดเชยชดเชยชดเชยชดเชยชดเชยชดเชย
ผิดโดยคณะบุคคลหรือองค์กรที่จัดตั้งขึ้นภายหลังการรัฐประหารเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙
รวมทั้งองค์กรหรือหน่วยงานที่ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวสืบเนื่องต่อมาที่เกิดขึ้นระหว่าง พ.ศ. ๒๕๔๗
ถึงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ไม่เป็นความผิดแต่อย่างใดและไม่ให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากตำแหน่งผู้กระทำการ
๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ไม่ว่าผู้กระทำจะได้กระทำในฐานะตัวการ ผู้สนับสนุน ผู้ใช้ให้กระทำ หรือผู้ถูกใช้
หากการกระทำนั้นผิดต่อกฎหมายก็ให้ผู้กระทำพ้นจากความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิง

ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว
.....



การกระทำไม่ตามวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการกระทำใด ๆ ของพรรคผู้ซึ่งมีอำนาจใน
การตัดสินโทษหรือสั่งการให้มีการเคลื่อนโทษทางดาวที่มีอยู่ในพระราชบัญญัติดังกล่าว
ตามมาตรา ๑๑๒

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๔ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ถ้าผู้กระทำการตามมาตรา ๓ พรรคผู้ซึ่ง
ยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวนหรือ
พนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้วให้พนักงานอัยการหรือองค์กร
ที่เกี่ยวข้องระงับการฟ้องหรือให้ศาลพิพากษา ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือ
ศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษายกฟ้องหรือมีคำสั่งจำหน่ายคดี ในกรณีที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ
บุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำ
ความผิดดังที่ผู้ซึ่งในกรณีที่บุคคลใดอยู่ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น ทั้งนี้
ให้ทุกองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติต่อผู้กระทำการตามมาตรา ๓ ให้เป็นไปตามหลักนิติธรรมตาม
รัฐธรรมนูญโดยเคร่งครัดต่อไป

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๕

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรม
ในอันที่จะเรียกร้องสิทธิ หรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้นอันเกี่ยวเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง หรือ
การแสดงออกทางการเมือง

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....



ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวของคณะกรรมการ
จึงเป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่สอง ต่อจากนั้น ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไป
ในวาระที่สาม

๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ
นิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง
ของประชาชน พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียง ๓๑๐ เสียง ไม่เห็นชอบ (ไม่มี) งดออกเสียง ๔ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว
.....

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิด
เนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง
ของประชาชน พ.ศ.

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิด
เนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.*

การพระราชทานอภัยโทษ การนิรโทษกรรม^๑

๑. การพระราชทานอภัยโทษ

การพระราชทานอภัยโทษ (Pardon or Grace) หมายถึงการยกเว้นโทษให้ทั้งหมด หรือบางส่วน หรือลดหย่อนผ่อนโทษลงไปแก่นักโทษผู้ที่ต้องคำพิพากษาให้รับโทษนั้น โดยยังถือว่าเป็นผู้กระทำความผิดและเคยต้องคำพิพากษา การพระราชทานอภัยโทษเป็นพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์โดยเฉพาะ การต้องโทษจะมีได้ก็โดยคำพิพากษาของศาลซึ่งทำในนามพระมหากษัตริย์ ดังนั้น การพระราชทานอภัยโทษจึงเป็นพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ อันนับเนื่องในพระมหากษัตริย์คุณส่วนหนึ่ง การพระราชทานอภัยโทษนั้นจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อมีผู้ร้องขอหรือถวายเรื่องต่อพระมหากษัตริย์ และใช้เมื่อคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษผู้กระทำความผิดแล้วเท่านั้น ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ที่ได้รับการพระราชทานอภัยโทษนั้นไม่ต้องรับโทษอีกเลยหรือลดโทษให้มีการรับโทษแต่เพียงบางส่วน ทั้งนี้ผลของการพระราชทานอภัยโทษนั้นหาทำให้สิทธิต่าง ๆ ที่ต้องสูญเสียไปเพราะคำพิพากษากลับคืนมาไม่

๒. การนิรโทษกรรม

การนิรโทษกรรม (Amnesty) หมายถึง การที่กฎหมายไม่ถือว่าการกระทำบางการกระทำเป็นความผิด และโทษซึ่งเป็นผลสำหรับกรนั้นไม่จำเป็นต้องถูกนำมาบังคับใช้ ซึ่งตามปกติการกระทำดังกล่าวเป็นความผิด หรือเป็นการยกโทษให้ทั้งหมด ทั้งถือเสมือนหนึ่งว่ามิได้เคยต้องโทษนั้นมาเลย คือให้ลืมความผิดนั้นเสีย ผลของการนิรโทษกรรมนั้นมุ่งโดยตรงไปที่การกระทำผิดนั้นเอง ซึ่งถือว่าไม่เป็นการผิดกฎหมาย เมื่อเป็นเช่นนี้ความผิดซึ่งจะตกไปยังตัวบุคคลผู้กระทำความผิดนั้นย่อมต้องถูกลบล้างไปตามไปด้วย นิรโทษกรรมนั้นเป็นการกระทำโดยฝ่ายนิติบัญญัติคือ รัฐสภา จะต้องออกเป็น "พระราชบัญญัติ" ทั้งนี้เพราะว่าเมื่อการนิรโทษกรรมเป็นการถือเสมือนหนึ่งว่า ผู้กระทำความผิดนั้นๆ มิได้กระทำความผิดเลยก็เท่ากับเป็นการลบล้างกฎหมายฉบับก่อนๆ ซึ่งเป็นการออกกฎหมายย้อนหลัง (Non-Retroactive) แต่เป็นการย้อนหลังที่ให้คุณแก่ผู้กระทำความผิดจึงสามารถบังคับใช้ได้ ดังนั้น จึงควรให้เป็นหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติคือ รัฐสภาเป็นผู้ออก

* เรียบเรียงโดย พัชรา พุกเศรษฐี วิทยากรปฏิบัติการ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

^๑ ที่มา : การพระราชทานอภัยโทษ การนิรโทษกรรม [ข้อมูลออนไลน์] สืบค้นได้จาก

http://www.dol.go.th/KMDOL/vocab_km/๒๕๕๐๐๗๐๔_forgive.htm ข้อมูล ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

ประเภทของการนิรโทษกรรม

การนิรโทษกรรมสามารถกระทำได้ทั้งก่อนและหลังมีคำพิพากษาและอาจมีการตรากฎหมายนิรโทษกรรมขึ้นมาได้โดยที่ไม่มีผู้ร้องขอ เงื่อนไขทั่วไปของกฎหมายนิรโทษกรรมถูกกำหนดไว้ ๓ เงื่อนไขคือ ระยะเวลาในการกระทำความผิด การกำหนดตัวผู้กระทำความผิด และประเภทของความผิดที่จะได้รับการนิรโทษกรรม โดยอาจแบ่งประเภทของกฎหมายนิรโทษกรรมออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

๑. การนิรโทษกรรมเป็นการทั่วไปหรือการนิรโทษกรรมโดยเฉพาะเจาะจง เช่น การนิรโทษกรรมให้แก่ผู้กระทำความผิดทางการเมือง (Political Offence) ทุกประเภท หรือให้เฉพาะแก่ผู้กระทำความผิดกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นพิเศษโดยกำหนดไว้ชัดเจน

๒. การนิรโทษกรรมโดยมีเงื่อนไขหรือโดยไม่มีเงื่อนไข กล่าวคือ เป็นการนิรโทษกรรมที่เด็ดขาดหรือไม่นั่นเอง การนิรโทษกรรมโดยเด็ดขาดนั้นเป็นการออกกฎหมายมาแล้วเพียงแต่มีองค์ประกอบครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดก็ถือว่าบุคคลผู้นั้นไม่ได้เป็นผู้กระทำความผิด แต่หากการนิรโทษกรรมนั้นเป็นการนิรโทษกรรมโดยมีเงื่อนไข ผู้กระทำความผิดจะได้รับผลของการนิรโทษกรรมต่อเมื่อตนได้ปฏิบัติตามอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กฎหมายกำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว

ผลของการนิรโทษกรรม

ผลของการนิรโทษกรรมนั้นคือ ถือเสมือนว่าไม่เคยมีการกระทำผิดนั้นๆ ขึ้นมาก่อนเลย หากผู้ที่ได้รับนิรโทษกรรมยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาล พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการต้องระงับการสอบสวนหรือฟ้องร้องแล้วแต่กรณีนั้นเสีย แต่หากได้ถูกฟ้องร้องต่อศาลแล้วพนักงานอัยการต้องดำเนินการถอนฟ้อง ถ้าพนักงานอัยการไม่ถอนฟ้อง เมื่อจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง ศาลก็จะพิพากษายกฟ้องหรือจำหน่ายคดีไปและสิทธิในการนำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไปด้วย

หากคดีเข้าสู่กระบวนการพิจารณาในศาลแล้วผู้กระทำความผิดไม่ต้องรับโทษสำหรับความผิดได้กระทำหรือหากผู้กระทำความผิดกำลังรับการลงโทษก็ให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลง และให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดมาก่อนเลย ศาลจะพิพากษาเพิ่มโทษโดยอ้างว่าเป็นการกระทำความผิดซ้ำไม่ได้ จะไม่รอการลงโทษหรือไม่รอลงอาญาก็ไม่ได้เช่นเดียวกัน เพราะกฎหมายนิรโทษกรรมถือว่าผู้นั้นไม่เคยกระทำผิดใดๆ มาก่อน

การนิรโทษกรรมนั้นไม่ได้ลบล้างข้อเท็จจริงว่าได้กระทำความผิดแต่เป็นการลบล้างองค์ประกอบของกฎหมายทำให้ไม่ต้องรับผิดในทางอาญาเท่านั้น หากมีผู้ใดได้รับความเสียหายจากการกระทำความผิดทางอาญา และการกระทำความผิดนั้นได้รับการนิรโทษกรรมผู้ที่ได้รับความเสียหายมีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนอันเกิดจากการกระทำความผิดทางแพ่ง เช่น ความผิดในมูลละเมิดได้ ส่วนสิทธิอื่นๆ ที่เคยสูญเสียไปโดยผลของคำพิพากษานั้น ก็จะได้รับกลับคืนมา เช่น สิทธิในการลงสมัครรับเลือกตั้ง สิทธิที่จะเข้ารับราชการ แต่ไม่มีสิทธิได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์คืนและไม่มีสิทธิได้รับเบี้ยหวัด บำเหน็จบำนาญ ตามกฎหมายนิรโทษกรรมแต่ก็อาจได้รับกลับคืนตามกฎหมายอื่นได้

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการนิรโทษกรรมในประเทศไทย

ในประเทศไทย อำนาจในการนิรโทษกรรมเป็นอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ จึงต้องกระทำโดยการตราขึ้นเป็นพระราชบัญญัติ เว้นแต่กรณีเร่งด่วนซึ่งรัฐบาลสามารถตราเป็นพระราชกำหนดนิรโทษกรรมขึ้นใช้บังคับได้โดยต้องผ่านความเห็นชอบของฝ่ายนิติบัญญัติ ในภายหลังการนิรโทษกรรมครั้งแรกเกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๕ ที่ออกให้แก่การกระทำความผิดทางการเมือง

อย่างไรก็ดีหลักของการนิรโทษกรรมคือกฎหมายที่ออกมาภายหลังการกระทำความผิด เพื่อให้ผู้กระทำความผิดไม่ต้องรับโทษสำหรับความผิดที่กระทำลงไป จึงสามารถจำแนกกฎหมาย นิรโทษกรรมได้เป็น ๒ รูปแบบ คือ กรณีที่เกี่ยวกับความผิดทางการเมือง และกรณีที่ไม่เกี่ยวกับความผิดทางการเมือง

๑. กรณีที่เกี่ยวกับความผิดทางการเมือง

ศาสตราจารย์จิติ ดิงศรัทธี มีความเห็นว่า การจะเป็นความผิดทางการเมืองนั้น ต้องเป็นการกระทำความผิดต่อองค์การการเมืองแห่งรัฐ ต่อรูปแบบการปกครอง หรือต่อสิทธิทางการเมืองของประชาชน ซึ่งอาจพิจารณาได้จากสภาพความผิดหรือมูลเหตุจูงใจ หรือจุดประสงค์ในการกระทำความผิด ทั้งนี้กฎหมายนิรโทษกรรมที่เกี่ยวกับความผิดทางการเมือง มีทั้งกรณีที่เกี่ยวข้องกับการปฏิวัติรัฐประหารไม่ว่าจะสำเร็จหรือไม่ก็ตาม ได้แก่กฎหมายดังต่อไปนี้ คือ

- พระราชกำหนดนิรโทษกรรมในคราวเปลี่ยนแปลงการปกครองแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๗๕
- พระราชบัญญัติล้างมลทินผู้กระทำความผิดทางการเมือง ร.ศ. ๑๓๐ พ.ศ. ๒๔๗๕
- พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในการจัดการให้คณะรัฐมนตรีลาออกเพื่อให้มีการเปิดสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๔๗๖
- พระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดนิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำความผิดฐานกบฏและจลาจล พ.ศ. ๒๔๘๘
- พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำรัฐประหาร พ.ศ. ๒๔๙๐
- พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ที่ได้นำรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ กลับมาใช้ พ.ศ. ๒๔๙๔
- พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการยึดอำนาจการบริหารราชการแผ่นดิน เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๐ พ.ศ. ๒๕๐๐
- พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๕๙๙
- พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการปฏิวัติเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ. ๒๕๐๒
- พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๒
- พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการปฏิวัติเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ. ๒๕๑๕
- พระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิวัติ ๓๖/๒๕๑๕ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ๒๕๑๗

- พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการยึดอำนาจการปกครองประเทศ เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. ๒๕๑๙

- พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการอันเป็นความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักรระหว่างวันที่ ๒๕ และวันที่ ๒๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๒๐ พ.ศ. ๒๕๒๐

- พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการยึดอำนาจการปกครองแผ่นดิน เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๒๐ พ.ศ. ๒๕๒๐

- พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ก่อความไม่สงบเพื่อยึดอำนาจการปกครองแผ่นดินระหว่างวันที่ ๓๑ มีนาคม ถึงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๒๔ พ.ศ. ๒๕๒๔

- พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ก่อความไม่สงบเพื่อยึดอำนาจการปกครองแผ่นดินระหว่างวันที่ ๘ และวันที่ ๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ พุทธศักราช ๒๕๓๑

- พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการยึดและควบคุมอำนาจการปกครองแผ่นดินเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๔

นอกจากนี้การนิรโทษกรรมที่เกี่ยวกับความผิดทางการเมืองในกรณีอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการปฏิวัติรัฐประหารอันอาจเกิดขึ้นจากการที่กลุ่มบุคคลเข้าร่วมกันเพื่อต่อต้านนโยบายด้านการเมืองของรัฐบาล และภายหลังรัฐบาลอาจเห็นว่าไม่ควรดำเนินคดีหรือลงโทษผู้กระทำการเช่นนั้น เช่น กรณีของผู้กระทำการต่อต้านญี่ปุ่นในสมัยสงครามเอเชียบูรพา หรือการประท้วงรัฐบาลในกรณีต่างๆ โดยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการต่อต้านการดำเนินสงครามของญี่ปุ่น พ.ศ. ๒๔๘๙

- พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่นักเรียน นิสิต นักศึกษาและประชาชน ซึ่งกระทำความผิดเกี่ยวเนื่องกับการเดินขบวนเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๖

- พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องในการชุมนุมในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ระหว่างวันที่ ๔ ถึงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. ๒๕๒๑

- พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการอันเป็นความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร ตามประมวลกฎหมายอาญาและความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๕๓๒

๒. กรณีที่ไม่เกี่ยวกับความผิดทางการเมือง

กรณีที่ไม่เกี่ยวกับความผิดทางการเมือง กรณีนี้มักใช้เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการจัดระเบียบโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะก่อให้เกิดการปฏิบัติตามกฎหมายในภายหน้าเพื่อให้ลืมและไม่ลงโทษในการกระทำความผิดที่ทำมาก่อนนั้นและชักจูงให้ผู้กระทำผิดได้เริ่มต้นกระทำการที่ถูกกฎหมายต่อไป ซึ่งกฎหมายประเภทนี้มักจะไม่ใช่คำว่านิรโทษกรรมโดยตรงแต่เนื้อหาของบทบัญญัติแสดงให้เห็นว่าหากมีการกระทำตามเงื่อนไขของกฎหมายที่ได้ออกมาบังคับใช้ภายหลังแล้ว ผู้กระทำผิดก็จะได้รับการยกเว้นและไม่ต้องถูกลงโทษจากการกระทำนั้น ตัวอย่างของกฎหมายนิรโทษกรรมประเภทนี้ได้แก่ พระราชบัญญัติยกความผิดให้แก่ผู้ทำผิดพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร และผู้ขาดหนีราชการทหารและตำรวจ พ.ศ. ๒๔๗๕ หรือ พระราชบัญญัติยกโทษและทัณฑ์ให้แก่ทหารกองประจำการซึ่งขาดหรือหนีราชการ พ.ศ. ๒๕๓๒ ที่บัญญัติ

ยกโทษยกความผิดให้แก่ผู้หนีทหาร พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๐ ที่บัญญัติยกเว้นโทษและจูงใจให้ประชาชนที่มีอาวุธปืนและอุปกรณ์ต่างๆ ที่บัญญัติไว้มาขอรับอนุญาตจากนายทะเบียนและให้นำอาวุธสงครามมามอบให้แก่ทางราชการ หรือในกรณีพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อจูงใจให้ผู้ที่ไม่เคยเสียภาษีหรือเสียไม่ครบถ้วนให้เข้ามาเสียภาษีโดยจะไม่ถูกลงโทษทั้งทางแพ่งและทางอาญา

อย่างไรก็ตามการจะออกกฎหมายนิรโทษกรรมหรือไม่นั้นเป็นอำนาจและอยู่ภายใต้ดุลยพินิจของฝ่ายนิติบัญญัติ แต่เนื่องจากกฎหมายนิรโทษกรรมถือว่าเป็นข้อยกเว้นของหลักกฎหมายทั่วไป จึงควรพิจารณาถึงผลกระทบที่จะตามมาภายหลังออกกฎหมายนิรโทษกรรมนั้นแล้วและควรใช้กฎหมายนิรโทษกรรมเท่าที่มีเหตุจำเป็นอย่างยิ่งเท่านั้น

คัดค้านนิรโทษกรรม เพื่ออะไร ทำไมคนไทยถึงคัดค้าน พระราชบัญญัตินิรโทษกรรม^๑

นิรโทษกรรม คือ การทำให้ไม่มีโทษ หรือ การทำให้หลุดพ้นโทษ หรือ การกำหนดให้การกระทำนั้นไม่มีโทษไม่มีความผิด

ซึ่งฝ่ายนิติบัญญัติคือรัฐสภาสามารถออกกฎหมายพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้สามารถล้างผิดให้กับบุคคลนั้นๆได้โดยไม่ขัดต่อกฎหมายใดๆ

ด้วยเหตุผลนี้เองจึงเป็นจุดเริ่มต้นของพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม ซึ่งถูกเริ่มโดย นายวรชัย เหมะ ส.ส.สมุทรปราการ ได้ทำการเสนอร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม แก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง ระหว่างวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อนิรโทษกรรมให้กับประชาชนที่มีความผิด หรือถูกตัดสินให้ดำเนินคดีทางการเมือง เพื่อช่วยลดความขัดแย้งในบ้านเมืองขึ้น และสร้างความปรองดองสามัคคีของคนในชาติให้มากยิ่งขึ้น โดยมีเนื้อหาหลักคือนิรโทษกรรมให้เฉพาะประชาชนเท่านั้น ไม่รวมไปถึงแกนนำ หรือผู้มีอำนาจในการตัดสินใจทางการเมือง

พระราชบัญญัตินิรโทษกรรม กำลังเป็นประเด็นอันร้อนแรงที่ผู้คนทุกฝ่ายในสังคมกำลังจับตามองเป็นพิเศษ แต่ก็ยังคงมีบุคคลบางกลุ่มที่ยังสงสัยกันว่า พวกเขาออกมาคัดค้านนิรโทษกรรม เพื่ออะไร คัดค้านนิรโทษกรรมไปทำไม ทำไมคนไทยควรคัดค้านพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม ซึ่งคำถามเหล่านี้ยังคงเป็นคำถามที่คนรุ่นใหม่โดยเฉพาะเยาวชนและผู้ใหญ่บางคนยังไม่ทราบความหมายที่แท้จริงของการคัดค้านนิรโทษกรรม และเห็นเป็นเพียงกระแสสังคมอีกครั้งหนึ่งที่เกิดขึ้นในสังคมไทย

เว็บไซต์ change.org ได้ออกมาอธิบายถึงสาเหตุที่คนไทยควรออกมามาคัดค้านนิรโทษกรรม ครั้งนี้ เนื่องมาจากคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้มีความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง และการแสดงออกทางการเมือง มีมติให้ทำการแก้ไขเพิ่มเติมความในร่างมาตรา ๓ ซึ่งเป็นการลบล้างคำพิพากษาของศาลของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในคดีทุจริตต่าง ๆ และให้คดีที่ยังค้างคาเป็นอันต้องยุติ ให้ผู้สมรู้ร่วมคิดทั้งหมดพ้นจากความรับผิดชอบและความรับผิดชอบโดยสิ้นเชิง

พ.ร.บ.นิรโทษกรรม ที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบต่อประเทศดังนี้

๑. ลบล้างคำพิพากษาในคดีทุจริตที่ศาลฎีกาฯ ได้ตัดสินแล้วทั้งหมด
๒. คดีทุจริตทั้งหมดที่ยังอยู่ระหว่างการดำเนินการไม่ว่าอยู่ในชั้น ป.ป.ช. อัยการ ศาลฎีกาฯ หรือหน่วยงานอื่น จะต้องยุติ ไม่มีการดำเนินคดีอีกต่อไป จะไม่มีการนำเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมเพื่อเอาคนผิดมาลงโทษ

^๑ ที่มา : คัดค้านนิรโทษกรรม เพื่ออะไร ทำไมคนไทยถึงคัดค้าน พ.ร.บ.นิรโทษกรรม [ข้อมูลออนไลน์] สืบค้นได้จาก

๓. ส่งผลกระทบต่อคดีคอร์รัปชันทั้งหมดที่ดำเนินการโดย ป.ป.ช. ค.ต.ส. หรือ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ไม่ว่าจะการทุจริตนั้นจะเกิดก่อนวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ หรือไม่ เนื่องจากหากมีการดำเนินการโดย ป.ป.ช. ค.ต.ส. หรือ คตง. ก็ถือว่าเข้าเงื่อนไขร่างมาตรา ๓

๔. ร่างมาตรา ๓ มีเนื้อหาที่เป็นการ “ส่งเสริม” ให้เกิดการทุจริตมากยิ่งขึ้น ผู้สมรู้ร่วมคิดทั้งตัวการ ผู้สนับสนุน และผู้ถูกใช้ให้กระทำ หรือถูกบังคับให้ทำ จะไม่มีความเกรงกลัวต่อกฎหมาย ทำให้คอร์รัปชันยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นจนสามารถประมาณความสูญเสียได้

๕. สถานการณ์คอร์รัปชันในประเทศไทยมีความรุนแรงมากขึ้นในทุกระดับ ประเทศไทยสูญเสียงบประมาณแผ่นดินไปกับการทุจริตมากกว่า ๓ แสนล้านบาทต่อปี เป็นเงินจำนวนมหาศาลที่สามารถนำไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน สร้างความแข็งแกร่งและศักยภาพการแข่งขันของประเทศได้อย่างมาก

๖. การล้างผิดในคดีทุจริตเป็นการทำลายระบบคุณธรรมและจริยธรรมของสังคมอย่างร้ายแรง สังคมไทยโดยเฉพาะคนรุ่นใหม่มีค่านิยมใหม่ที่โกงแล้วไม่มีความผิด โกงแล้วได้แต่ผลดี ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความล้มเหลวทางสังคมอย่างใหญ่หลวงเกินกว่าจะแก้ไขได้

๗. ส่งผลเสียโดยตรงและอย่างรุนแรงต่อผู้ถูกกล่าวหา เนื่องจากถูกตัดโอกาสที่จะพิสูจน์ความบริสุทธิ์ตามกระบวนการยุติธรรมให้ถึงที่สุด กระบวนการยุติธรรมจะหมดความศักดิ์สิทธิ์ เพราะไม่สามารถนำตัวคนผิดมาลงโทษตามครรลองของกฎหมาย เพื่อชดใช้และรับผิดชอบต่ออาชญากรรมร้ายแรงที่กระทำต่อแผ่นดินและคนไทยทั้งประเทศได้

๘. การแก้ไขเพิ่มเติมความในร่างมาตรา ๓ ขัดแย้งอย่างขัดแจ้งต่อคำประกาศเจตนารมณ์ของรัฐบาล เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ รัฐบาลไม่อาจปิดความรับผิดชอบว่าเป็นเรื่องของฝ่ายนิติบัญญัติได้

๙. เนื้อหาร่างมาตรา ๓ ขัดแย้งและเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการตามอนุสัญญาขององค์การสหประชาชาติเพื่อการต่อต้านการทุจริต (UNCAC ๒๐๐๓) ที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันไว้เมื่อ ๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศแรกและประเทศเดียวในโลกที่ออกกฎหมายนิรโทษกรรมให้กับคดีอันเป็นความผิดฐานคอร์รัปชันภายหลังลงนามให้สัตยาบัน ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยมีภาพลักษณ์ที่เสื่อมเสียในสายตาของประชาคมโลก

๑๐. ส่งผลกระทบต่อการลงทุนและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ เพราะทำลายความเชื่อมั่นของนักลงทุนในภายในและภายนอกประเทศ ซึ่งจะส่งผลกระทบเป็นลูกโซ่มาถึงคนไทยทั้งสังคม โดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อย

การออกพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม^๓

การออกพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม

ความเคลื่อนไหวทางการเมืองที่รัฐบาล น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร และพรรคเพื่อไทย กำลังเร่งดำเนินการอยู่นอกจากหาหนทางที่จะช่วยเหลือพี่ชายคือ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรีให้พ้นจากความผิดที่ได้ก่อขึ้นด้วยการพยายามขอแก้ไขรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ แล้วความเคลื่อนไหวอีกส่วนหนึ่งก็คือความพยายามในการออกพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม เพื่อให้คนเสื้อแดงพ้นจากความผิดคดีอาญาที่ได้ก่อขึ้นในระหว่างปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๓

ประเทศไทยของเรามีกฎหมายในลักษณะนี้มาแล้วหลายฉบับซึ่งมีรูปแบบที่เรียกชื่อแตกต่างกันออกไปอาจจะใช้ชื่อว่าพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมพระราชบัญญัติล้างมลทินและการขอภัยโทษคดีอาญา เป็นต้น

นักกฎหมายระดับปรมาจารย์หลายๆท่านได้ให้อธิบายคำจำกัดความของพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมว่าเป็นการกระทำที่ผิดไม่ผิดไม่นำไปสู่การลงโทษเหมือนการล้างไฟใหม่ส่วนการขอภัยโทษทางคดีอาญานั้นโดยหลักใช้กับผู้ที่ต้องโทษทางคดีด้วยการลดโทษซึ่งหมายความว่าผู้กระทำความผิดต้องได้รับโทษแล้ว เพื่อให้ได้รับการปล่อยตัวเร็วขึ้น แต่ไม่ใช่การล้างความผิดที่เกิดขึ้น

ส่วนพระราชบัญญัติล้างมลทิน มักเกิดขึ้นในโอกาสต่างๆ กฎหมายล้างมลทินไม่ใช่กฎหมายล้างความผิด แต่เป็นกฎหมายที่ลดโทษออกไม่ใช่การล้างความผิดทั้งหมดดังนั้นต้องแยกระหว่างโทษและความผิดขณะเดียวกันมองว่าพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้มีทั้งข้อดี-ข้อเสียที่เอื้อประโยชน์ต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งทั้งการเพิ่มโทษและลดโทษเพราะอาจจะทำให้ผู้ที่กระทำผิดไม่หวั่นใจและไปกระทำผิดซ้ำขึ้นอีกได้

ในขณะนี้มีการแสวงเรียกร้องออกมาจากพลังมวลชนคนเสื้อแดงต้องการให้รัฐบาล น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ออกพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมให้แก่คนเสื้อแดงที่กระทำผิดคดีต่างๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งนอกจากจะ给人เสื้อแดงที่ต้องคดีอาญาได้รับประโยชน์ถูกปล่อยตัวออกมาจากเรือนจำในที่ต่างๆ แล้ว ก็จะเป็นการช่วยเหลือคนเสื้อเหลืองที่ต้องคดีอาญาเพราะกระทำผิดทางการเมืองที่เกิดขึ้นด้วย

โดยมีข้ออ้างว่าเป็นนโยบายปรองดองและสมานฉันท์ให้สภาพสังคมไทย ที่ขณะนี้เกิดความแตกแยกกันอย่างรุนแรงให้คืนมาสู่สภาวะปกติก่อนรัฐประหาร วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ซึ่งคนที่จะได้ประโยชน์ในการออกพระราชบัญญัติดังกล่าวคงไม่ได้มีเฉพาะคนเสื้อแดง คนเสื้อเหลืองเท่านั้น แต่อาจจะมีกรออกพระราชบัญญัติครอบคลุมไปถึงนักการเมืองที่กระทำผิดทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวงด้วย

ดังนั้นการที่รัฐจะออกพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมให้ประชาชนที่ได้กระทำผิดทางอาญาเพราะเหตุผลทางด้านการเมืองและลดความขัดแย้งในบ้านเมืองและสังคมนั้นรัฐจะต้องคิดทบทวนให้ดีเพราะอาจจะนำประเทศไปสู่สภาพไร้ระเบียบและกฎหมายได้โดยง่าย และอาจจะนำไปสู่รัฐที่ล้มเหลว หรือ Falling State ได้เพราะกฎหมายขาดความศักดิ์สิทธิ์ เนื่องจากการนิรโทษกรรมกันด้วยอำนาจทางการเมืองง่าย ๆ และบ่อยครั้งนั่นเอง

^๓ ที่มา : หนังสือพิมพ์แนวหน้า [ข้อมูลออนไลน์] สืบค้นได้จาก <http://www.naewna.com/politic/columnist/๔๙๙๔>
สืบค้นข้อมูล ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อ “การนิรโทษกรรมและการปรองดอง” ในไทย^๔

ปรกติการนิรโทษกรรมในสังคมไทยที่ผ่านมา ผู้คนในสังคมส่วนใหญ่มักจะเห็นด้วย และการนิรโทษก็สามารถนำมาซึ่งการปรองดองและสร้างความมั่นคงทางการเมืองและชีวิตมนุษย์ได้ในระดับหนึ่ง ดังเช่นในสมัยที่มีการนิรโทษกรรมนักโทษคดี ๖ ตุลาคม หรือการนิรโทษกรรมอื่นๆ ในสังคมไทย แต่การบรรจุร่างกฎหมายนิรโทษกรรมเข้าสภาครั้งนี้กลับก่อให้เกิดสภาวะความขมขื่นเกลียวทางการเมืองที่ท่วมท้นไปด้วยความเสี่ยงที่ศักยภาพในการใช้ความรุนแรงต่อฝ่ายตรงข้ามได้ไม่ยากนัก ผู้เขียนได้เคยอ่านความเห็นของ อารี บาสชิน (Mr. Ari Bassin) ผู้เชี่ยวชาญแห่งศูนย์ความยุติธรรมเปลี่ยนผ่านระหว่างประเทศ หรือ JCTI ซึ่งปัจจุบัน ดำรงตำแหน่งผู้จัดการภูมิภาคเอเชีย ของศูนย์ความยุติธรรมเปลี่ยนผ่านระหว่างประเทศ และเป็นหนึ่งในคณะทำงานร่วมกับที่ปรึกษาของคณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริง เพื่อการปรองดองแห่งชาติ (คอป.) ผู้เขียนคิดว่าความเห็นของเขาน่าจะเป็นประโยชน์ต่อสถานการณ์ในขณะนี้ จึงขอแนะนำความเห็นของเขาสำนักข่าวอิศราได้ลงไว้เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ มาให้ผู้อ่านได้ลองพิจารณากันดู

อารี บาสชิน กล่าวว่า “ทั่วโลกมีการละเมิดสิทธิมนุษยชนเป็นจำนวนมาก มีผู้คนต้องถูกฆ่าตาย ข่มขืน หรือถูกเผาบ้าน ภายใต้ความขัดแย้ง รวมถึงการถูกริบทรัพย์สินและการกดขี่ของรัฐด้วย ซึ่งสันติภาพจะเกิดขึ้นได้ ต้องทำให้การปรองดองและการชดเชยของรัฐมีทิศทางเปลี่ยนไป กระบวนการที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น มีอยู่หลายทางเลือก อาทิ เลือกที่จะลืมเหตุการณ์ที่ผ่านมา หรือใช้วิธีการตรวจสอบหาความจริง รวมถึงการเลือกที่จะชดเชยให้ผู้เสียหาย เพื่อที่จะปรับปรุงกลไกปฏิบัติการที่เลวร้ายให้ดีขึ้น ซึ่งทางเลือกทั้งหมดมีความเกี่ยวข้องกับความยุติธรรมในระยะเปลี่ยนผ่าน (transitional justice) ทั้งสิ้น

บาสชินได้อธิบายโดยเน้นว่า “ความยุติธรรมเป็นสิ่งสำคัญ เมื่อมีการละเมิดสิทธิมนุษยชนแล้ว ย่อมส่งผลกระทบต่อผู้เสียหาย และญาติพี่น้อง รวมถึงสังคมด้วย ซึ่งยังส่งผลให้ความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อรัฐลดน้อยลง ถือเป็นความล้มเหลวของรัฐ ที่รัฐต้องรับผิดชอบกับการกระทำที่ทาลงไป เพื่อป้องกันมิให้เกิดซ้ำอีก”

ต่อกรณีของไทย เขาเห็นว่าการที่จะนำบริบทของความยุติธรรมในระยะเปลี่ยนผ่านมาใช้กับประเทศไทย ต้องมีการพิจารณาว่า ประเทศไทยอยู่ในช่วงระยะเปลี่ยนผ่านหรือไม่ ถ้าคำตอบออกมาว่า ประเทศไทยอยู่ในระยะเปลี่ยนผ่าน ก็คงต้องหาคำตอบต่อไปอีกว่า อยู่ในระบบเปลี่ยนผ่านจากอะไรไปสู่อะไร โดยพิจารณาตามหลักเกณฑ์ว่า ภายในประเทศมีการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างกว้างขวางหรือไม่ มีความยุติธรรมเกิดขึ้นจริงหรือไม่ รวมทั้งต้องดูว่า ความศรัทธาของประชาชนที่มีต่อรัฐถูกบั่นทอนลงไปหรือไม่ ซึ่งสาเหตุเหล่านี้จะนำไปสู่การปฏิบัติตามกรอบแนวคิดของความยุติธรรมในระยะเปลี่ยนผ่าน

นอกจากนี้ เขากล่าวถึงการนิรโทษกรรมว่า คำนี้กำลังเป็นคำยอดฮิต ยอดนิยาม โดยเฉพาะในประเทศที่ต้องการสร้างสันติภาพ ใช้เป็นเครื่องมือเพื่อยุติความขัดแย้ง ซึ่งก็มีส่วนเชื่อมโยงถึงการปรองดองว่า การนิรโทษกรรมนั้น สามารถนำไปสู่การปรองดองได้จริงหรือไม่ ?

^๔ โดย : ไชยันต์ ไชยพร คอลัมนิสต์ประจำคอลัมน์ “ร้อยแปด วิถีทัศน์” [ข้อมูลออนไลน์] สืบค้นได้จาก

<http://www.bangkokbiznews.com> ข้อมูล ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

บาสชินเตือนว่า “แม้จะเป็นเรื่องที่สมเหตุสมผล แต่ก็ต้องมีการพิจารณาอย่างละเอียด เพราะมีความซับซ้อนและลึกซึ้งมาก เมื่อมีการนิรโทษกรรมแล้ว ผู้ที่ถูกนิรโทษกรรมจะยอมปรองดองด้วยหรือไม่” ? เพราะการนิรโทษกรรมนั้นจะถูกใช้เป็นมาตรการทางกฎหมายที่นำไปสู่การดำเนินคดี หรือเป็นมาตรการทางกฎหมายต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลในเรื่องของความผิดทางอาญาที่เกิดขึ้นก่อนการนิรโทษกรรม และยังเป็นการยกเลิกภาระรับผิดชอบทางกฎหมายก่อนที่จะนิรโทษกรรม ซึ่งเมื่อมาพิจารณากันใหม่ในอีกบริบทหนึ่ง จะมีข้อขัดแย้งอยู่นั้นคือ การนิรโทษกรรมไม่ได้เป็นการยกเลิกภาระรับผิดชอบทางกฎหมายที่ไม่ได้เกิดขึ้นก่อนการนิรโทษกรรม เพราะว่า ถ้าเป็นเช่นนั้นก็เหมือนเป็นการเชื่อเชิญให้คนละเมิดกฎหมาย

บาสชินกล่าวต่อว่า การนิรโทษกรรมแบ่งออกได้สี่ประเภทคือ

๑. การนิรโทษกรรมตนเอง ไม่ให้ได้รับโทษทางอาญา
๒. การนิรโทษกรรมทั่วไป คือการนิรโทษกรรมแบบครอบคลุม
๓. นิรโทษกรรมแบบมีเงื่อนไข เป็นการกำหนดให้ผู้กระทำผิดทำตามเงื่อนไข

ก่อนได้รับนิรโทษกรรม และ

๔. นิรโทษกรรมพหุติฉิน

และเขาได้อธิบายว่า “การที่จะให้มีการนิรโทษกรรมหรือไม่นั้น ต้องมีการพิจารณาว่าเป็นการถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ ต้องดูกฎหมายระหว่างประเทศและภายในประเทศ ตัวอย่างประเทศไทยมีข้อโต้แย้งทางกฎหมายอย่างเข้มข้นว่า การนิรโทษกรรมอาจถูกต้องตามกฎหมายตามมาตรา ๓๒ ในเรื่องการเมืองมีสิทธิด้านต่างๆ แต่เมื่อพิจารณาดูในย่อหน้าสุดท้าย เนื้อหาที่ว่า หากถูกละเมิดสิทธิ ผู้เสียหายมีสิทธิร้องต่อศาลเพื่อให้สั่งระงับหรือ เพิกถอนการกระทำเช่นนั้น รวมทั้งจะกำหนดวิธีการตามสมควรหรือการเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นด้วยก็ได้ ซึ่งการนิรโทษกรรมที่ไม่ตรงตามเนื้อหาดังกล่าว กล่าวได้ว่าเป็นการนิรโทษกรรมนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมายรัฐธรรมนูญไทย”

สุดท้ายบาสชิน ได้ตั้งคำถามว่าหากมีการให้นิรโทษกรรมแล้วนั้นจะมีความยั่งยืนหรือไม่ โดยสิ่งที่สำคัญที่สุดในสังคมที่ไม่ควรมองข้ามคือ ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ ผู้เสียหาย รวมทั้งต้องคิดว่า หากเป็นเรานั้นจะรู้สึกอย่างไรกับการนิรโทษกรรมให้กับการกระทำร้ายแรง และจะรู้สึกอย่างไร หากผลประโยชน์ของคนในสังคมนั้นสำคัญน้อยกว่าของรัฐ หากผู้คนเหล่านั้นได้รับการนิรโทษกรรม ฉะนั้น ประเทศไทยจึงต้องกลับไปพิจารณาสถานการณ์ที่ผ่านมา และเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสม เพื่อนำสันติภาพ และความยุติธรรมกลับสู่สังคม

โพลเผย คนท้วง ออก พ.ร.บ.นิรโทษกรรม-ทำขัดแย้งเพิ่ม^๔

สวนดุสิตโพลเผยผลสำรวจชาวกรุงเทพฯ ส่วนใหญ่หวั่นการออก พ.ร.บ.นิรโทษกรรมทำบ้านเมืองขัดแย้งเพิ่ม มองข้อดีเป็นการช่วยเหลือผู้เดือดร้อน ส่วนข้อเสียเป็นการเอื้อประโยชน์แก่ผู้กระทำผิดจริง

"สวนดุสิตโพล" มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เปิดเผยผลสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่พักอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯและปริมณฑล จำนวน ๑,๐๗๙ คน ระหว่างวันที่ ๖-๘ มีนาคม ๒๕๕๖ จากกรณีที่ส.ส.พรรคเพื่อไทย รวบรวมรายชื่อส.ส.พรรคเพื่อไทย และพรรคร่วมรัฐบาลเสนอร่างกฎหมายนิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง ต่อนายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา

เมื่อถามประชาชนว่าคิดอย่างไร กับการจะออก "พ.ร.บ.นิรโทษกรรม"

- อันดับ ๑ รู้สึกเป็นห่วง กังวลว่าจะเกิดสถานการณ์ความขัดแย้งขึ้นอีก ๓๘.๓๐%
อันดับ ๒ อยากให้คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าเรื่องส่วนตัว ๓๑.๙๒%
อันดับ ๓ ควรศึกษาข้อดี ข้อเสียอย่างละเอียด ดูผลกระทบที่จะตามมาให้รอบคอบ ๒๙.๗๘%

เมื่อถามว่า "ข้อดี" ของการออก "พ.ร.บ.นิรโทษกรรม"

- อันดับ ๑ เป็นการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือผู้ที่ไม่ได้กระทำผิดจริง ๖๒.๕๐%
อันดับ ๒ เป็นโอกาสดีที่จะสร้างความปรองดอง ยุติปัญหาต่างๆ ๒๒.๙๑%
อันดับ ๓ ประเทศชาติจะได้เดินหน้าและพัฒนาในด้านอื่นๆ ต่อไป ๑๔.๕๙%

เมื่อถามถึง "ข้อเสีย" ของการออก "พ.ร.บ.นิรโทษกรรม"

- อันดับ ๑ เกิดความไม่เป็นธรรม เป็นการเอื้อประโยชน์ให้กับผู้กระทำความผิดจริง ๔๙.๔๐%
อันดับ ๒ อาจเกิดช่องโหว่ทางกฎหมายให้ผู้กระทำความผิดก่อเหตุเช่นนี้ขึ้นอีก ๒๗.๗๑%
อันดับ ๓ ผู้ที่ไม่เห็นด้วยจะออกมาคัดค้าน เคลื่อนไหว ส่งผลให้สถานการณ์ทางการเมืองกลับมาวุ่นวายอีกครั้ง ๒๒.๘๙%

^๔ ที่มา : โพลเผย คนท้วง ออก พ.ร.บ.นิรโทษกรรม-ทำขัดแย้งเพิ่ม [ข้อมูลออนไลน์] สืบค้นได้จาก <http://morning-news.bectero.com> สืบค้นข้อมูล ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

จำนวนนักโทษทางการเมืองของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตย
ต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ที่อยู่ระหว่างถูกควบคุมตัว^๖

๑.	เรือนจำหลักสี่	๒๒ คน
๒.	เรือนจำพิเศษกรุงเทพ	๔ คน
๓.	เรือนจำเชียงใหม่	๑ คน
๔.	ทหารบกที่ ๑๑ จังหวัดนครปฐม	๑ คน
๕.	ทัณฑสถานหญิง	๑ คน
๖.	เรือจำขอนแก่น	๑ คน
	รวม	๓๐ คน

^๖ เอกสารประกอบการพิจารณา “ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุม
ทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.” อพ ๑/๒๕๕๖ กลุ่มงานบริการวิชาการ สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หน้า ๒๗

บทความและงานวิจัย กฎหมายว่าด้วยการนิรโทษกรรม

กฎหมายว่าด้วยการนิรโทษกรรม^๑

ความหมายของคำว่า “นิรโทษกรรม”

ในสังคมหรือรัฐที่มีประมุขของรัฐเป็นรัฐราชาธิปไตย การที่ประมุขของรัฐได้ให้ “ความกรุณา” (Clemency) แก่ผู้กระทำความผิดเป็นเรื่องที่มีมาแต่โบราณ และปรากฏในระบบกฎหมายของรัฐต่าง ๆ ความกรุณาที่ว่ามีมีความหมายอย่างกว้าง โดยประกอบด้วย การอภัยโทษ (Pardon or Forgive) การนิรโทษกรรม (Amnesty) และการล้างมลทิน (Rehabilitation) ตลอดจนมาตรการอื่น เช่น การพักการลงโทษ การลดวันต้องโทษ สำหรับการอภัยโทษ การนิรโทษกรรม และการล้างมลทินนั้นเป็นรูปธรรมของการให้ความกรุณาที่มีความสำคัญและมีวิวัฒนาการจากนิติประเพณี มาสู่ความเป็นกฎหมายทางกฎหมาย

กล่าวเฉพาะการนิรโทษกรรม มีความหมายว่า การลืมหือยกโทษในความผิดของบุคคลที่ได้กระทำไปแล้ว ด้วยอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติหรือฝ่ายบริหารเป็นผู้ตรากฎหมายเพื่อยกเว้นความผิดหรือโทษ ไม่ว่าจะโทษทางอาญา ทางแพ่ง และทางวินัย ซึ่งอาจรวมถึงโทษทางปกครองด้วย ในเหตุการณ์ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง

วัตถุประสงค์ของกฎหมายว่าด้วยการนิรโทษกรรม

โดยทั่วไปกฎหมายว่าด้วยการนิรโทษกรรมมักมีวัตถุประสงค์ทางการเมือง (Political purpose) คือ เพื่อให้เกิดความสงบสุขขึ้นในสังคมภายหลังการปฏิวัติ การรัฐประหาร หรือการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง นอกจากนี้ยังมีวัตถุประสงค์อื่นอีก เช่น ใช้เป็นข้อกำหนดในสัญญาสันติภาพหรือยุติความขัดแย้งระหว่างประเทศ ใช้เป็นมาตรการลดจำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำสำหรับประเทศไทย กฎหมายว่าด้วยการนิรโทษกรรมที่ประกาศใช้แล้ว ๒๑ ฉบับส่วนใหญ่เป็นไปเพื่อรองรับการปฏิวัติการรัฐประหาร หรือการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง โดยหากการปฏิวัติหรือการรัฐประหารนั้นกระทำสำเร็จ กฎหมายว่าด้วยการนิรโทษกรรมที่ประกาศใช้ มักอ้างว่าเป็นไปเนื่องจากผู้ก่อการได้กระทำการนั้นด้วยความปรารถนาดีต่อชาติบ้านเมือง มิได้แสวงหาประโยชน์ส่วนตัว ส่วนกรณีที่จะประกาศนิรโทษกรรมให้แก่ผู้ก่อการปฏิวัติหรือรัฐประหารที่กระทำการไม่สำเร็จ ก็มักอ้างเหตุว่าเพื่อความสามัคคีของคนในชาติและเป็นการให้โอกาสแก่บุคคลผู้กระทำความผิดทำประโยชน์แก่ประเทศชาติต่อไป

^๑ นายสุกิจ สัมฤทธิ์ผ่อง นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ (บทความนี้เป็นความคิดเห็นส่วนตัว)
“บทความ เรื่อง กฎหมายว่าด้วยการนิรโทษกรรม”

ขอบเขตของกฎหมายว่าด้วยการนิรโทษกรรม

หากพิจารณาในภาพกว้าง จะพบว่าโดยหลักทั่วไปทั้งระบบกฎหมายของต่างประเทศ และระบบกฎหมายของไทย กฎหมายว่าด้วยการนิรโทษกรรมจะมีขอบเขตในภาพกว้างที่เหมือนกัน กล่าวคือ มุ่งเน้นการลบล้างการกระทำทางการเมืองเป็นสำคัญ โดยหากการกระทำทางการเมืองนั้นมีผลเป็นการกระทำความผิดที่มีโทษทางอาญา ซึ่งมักเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับการกบฏ หรือการจลาจลหากพิจารณาในภาพที่เล็กลงไปจะพบว่า ขอบเขตของกฎหมายว่าด้วยการนิรโทษกรรม จะอยู่ที่การทำให้ลบล้างความผิดทางอาญาอันเกี่ยวข้องกับการกระทำทางการเมือง เว้นแต่กฎหมายว่าด้วยการนิรโทษกรรมบางฉบับที่อาจมีความประสงค์จะนิรโทษกรรมความผิดทางแพ่งทางปกครอง หรือทางวินัยด้วยในประเด็นนี้ ผู้เขียนเห็นว่า กฎหมายว่าด้วยการนิรโทษกรรมของไทยที่ประกาศใช้แล้ว ๒๑ ฉบับส่วนใหญ่มีขอบเขตอยู่ที่การทำให้ลบล้างความผิดทางอาญาอันเกี่ยวข้องกับการกระทำทางการเมืองมีบางฉบับที่บัญญัตินิรโทษกรรมทางแพ่งด้วย

เงื่อนไขและวิธีการตรากฎหมายว่าด้วยการนิรโทษกรรม

โดยหลักทั่วไป กฎหมายว่าด้วยการนิรโทษกรรมเป็นกฎหมายที่ใช้กับเหตุการณ์ใด เหตุการณ์หนึ่งโดยเฉพาะซึ่งจะมีการนิรโทษกรรมด้วยการออกเป็นกฎหมายเป็นครั้งคราว มิได้มีลักษณะเป็นบทบัญญัติที่ใช้กับทุกสถานการณ์หรือตลอดเวลา จึงไม่อาจคาดหมายได้ว่า เหตุการณ์ใดผู้กระทำความผิดจะได้รับการนิรโทษกรรม ประกอบกับสาระหรือขอบเขตของกฎหมายนิรโทษกรรมแต่ละฉบับมีความแตกต่างกัน กรณีจึงมีข้อสรุปว่าการกระทำใด ๆ จะได้รับการนิรโทษกรรมหรือไม่จะต้องพิจารณาจากบทบัญญัติในกฎหมายนิรโทษกรรมแต่ละฉบับ อย่างไรก็ตาม จุดร่วมที่มีความเหมือนกันของกฎหมายว่าด้วยการนิรโทษกรรม คือ เรื่องเงื่อนไขที่จะนำไปสู่การนิรโทษกรรม ซึ่งประกอบด้วย (๑) เวลาที่กระทำความผิด (๒) ตัวผู้กระทำความผิด และ (๓) ลักษณะความผิดโดยรายละเอียดของเงื่อนไขแต่ละข้อจะแตกต่างกันไปตามความประสงค์ของกฎหมายแต่ละฉบับ

(๑) เวลาที่กระทำความผิด เนื่องจากกฎหมายนิรโทษกรรมเป็นกฎหมายที่ประกาศใช้เฉพาะครั้งคราว เงื่อนไขว่าด้วยเวลากระทำความผิดจึงเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งโดยหลักการแล้วการนิรโทษกรรมจะใช้กับการกระทำความผิดที่ผ่านมาแล้วหรืออีกนัยหนึ่ง ต้องเป็นการนิรโทษกรรมความผิดที่เกิดขึ้นแล้วก่อนวันประกาศใช้กฎหมายนิรโทษกรรม สำหรับกฎหมายของไทย กฎหมายอาจจะระบุวันที่จะนิรโทษกรรมไว้อย่างชัดเจนหรืออาจกำหนดให้การกระทำก่อนใช้กฎหมายเป็นการกระทำที่ได้รับความนิรโทษกรรมก็ได้

(๒) ตัวผู้กระทำความผิด กฎหมายนิรโทษกรรมเป็นกฎหมายที่มีผลเป็นการทั่วไป โดยพิจารณาจากสภาพความผิด มิได้พิจารณาตัวผู้กระทำความผิดเป็นการเฉพาะราย หากบุคคลใดกระทำความผิดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ บุคคลนั้นก็จะได้รับนิรโทษกรรม ในกรณีที่การกระทำปฏิวัติหรือรัฐประหารสำเร็จ จะมีการนิรโทษกรรมให้แก่หัวหน้าผู้ก่อการปฏิวัติหรือรัฐประหาร ซึ่งอาจใช้อำนาจออกประกาศหรือคำสั่งที่ฝ่าฝืนกฎหมายด้วย และบางครั้งได้ขยายผลไปถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือผู้ซึ่งได้รับคำสั่งจากผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย นอกจากการนิรโทษกรรมแก่บุคคลเป็นการทั่วไปแล้วอาจมีการนิรโทษกรรมโดยเฉพาะเจาะจงแก่บุคคลบางหมู่เหล่า และบางครั้งอาจระบุชื่อผู้ที่จะได้รับนิรโทษกรรมไว้ในกฎหมาย ทั้งนี้ เงื่อนไขเกี่ยวกับตัวผู้กระทำความผิดย่อมรวมถึงการที่กฎหมายกำหนดให้ผู้กระทำความผิดกระทำการบางประการก่อนด้วย

(๓) **ลักษณะความผิด** ลักษณะความผิดที่จะนิรโทษกรรมขึ้นกับความประสงค์ในกฎหมายแต่ละฉบับ ความผิดอย่างเดียวกันหากกระทำการในช่วงเวลาต่างกันและรัฐบาลต่างกัน อาจได้รับหรือไม่ได้รับนิรโทษกรรมก็ได้ ในประเทศไทยความผิดที่ได้รับนิรโทษกรรมส่วนใหญ่ คือความผิดฐานเป็นกบฏ ปัญหาคือความผิดที่เกี่ยวข้องกับกบฏ เช่น ลักอาวุธยุทธภัณฑ์ ปล้นทรัพย์วางเพลิง ทำลายสถานที่ราชการ จะได้รับนิรโทษกรรมหรือไม่ ซึ่งปัญหาเหล่านี้คงต้องพิจารณาจากมูลจูงใจว่าผู้กระทำได้กระทำความผิดเกี่ยวเนื่องนี้ได้โดยมีมูลจูงใจเพื่อเป็นกบฏหรือไม่ หากใช่ก็จะได้รับนิรโทษกรรม แต่การพิจารณาเช่นนี้ทำให้ขอบเขตของกฎหมายไม่ชัดเจนเพราะยากที่จะพิสูจน์เจตนาของผู้กระทำ ดังนั้น เพื่อจำกัดความผิดที่จะนิรโทษกรรมอาจใช้วิธีระบุฐานความผิดที่ต้องการนิรโทษกรรมไว้ให้ชัดเจน

ผลทางกฎหมายของการนิรโทษกรรม

การนิรโทษกรรมมีผลทางกฎหมาย ๓ ประการ ดังนี้

๑. ผลต่อการกระทำความผิดอาญา บางฝ่ายมีความเห็นว่า กฎหมายนิรโทษกรรม เป็นการยกเว้นความผิดหรือลบล้างความผิด บางฝ่ายเห็นว่านิรโทษกรรมมีผลเป็นการลบล้างองค์ประกอบทางกฎหมายของความผิดซึ่งทำให้การกระทำนั้นไม่เป็นความผิดทางอาญา และบางฝ่ายเห็นว่า การนิรโทษกรรมควรพิจารณาที่ผลที่เกิดขึ้นคือการไม่ดำเนินคดีแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรม ตามมาตรา ๓๙ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เป็นหลักมากกว่าที่จะพิจารณาถึงถ้อยคำว่าเป็นการยกเว้นความผิดหรือยกเว้นโทษ นอกจากนี้ การพิจารณาว่ากฎหมายใดเป็นกฎหมายนิรโทษกรรมหรือไม่ ไม่ควรจำกัดว่า “กฎหมายนั้นต้องย้อนหลังไปลบล้างการกระทำความผิดหากเพียงยกเว้นโทษแล้วไม่ใช่กฎหมายนิรโทษกรรม” ทั้งนี้ เนื่องจากกฎหมายนิรโทษกรรมนั้นความผิดและโทษไม่จำเป็นต้องแยกกันอย่างเด็ดขาด เพราะผลของการยกเว้นความผิดหรือโทษเป็นอย่างเดียวกัน คือ ผู้กระทำความผิดไม่ต้องถูกดำเนินคดีหรือไม่ต้องรับโทษทางกฎหมาย แต่เพื่อประโยชน์ในการศึกษา ได้แยกผลทางกฎหมายของกฎหมายนิรโทษกรรมออกเป็น ๒ กรณี คือ

๑.๑ กรณีที่เป็นกฎหมายยกเว้นความผิด สำหรับประเทศไทยกฎหมายนิรโทษกรรมที่ประกาศใช้บังคับจัดได้ว่าเป็นกฎหมายยกเว้นความผิดทั้งสิ้น เนื่องจากมีผลให้การกระทำความผิดที่เกิดขึ้นถูกลบล้างไปเสมือนว่าไม่เคยมีการกระทำความผิดนั้นเลย สังเกตได้จากกฎหมายมักใช้คำว่า “ห้ามมิให้ถือว่าเป็นการละเมิดกฎหมาย” หรือ “ให้เป็นอันพ้นจากความผิดนั้น ๆ ทั้งสิ้น” และที่ใช้กันมากที่สุดคือคำว่า “ให้ผู้กระทำพ้นจากความผิดและความรับผิด”

๑.๒ กรณีที่เป็นกฎหมายยกเว้นโทษ เป็นกรณีที่กฎหมายมิได้บัญญัติว่าความผิดที่ได้กระทำถูกลบล้างหรือไม่ เพียงแต่บัญญัติยกเว้นโทษสำหรับการกระทำนั้น กฎหมายมักใช้คำว่า “ถ้ายังมีได้ถูกฟ้องต่อศาลก็ดี หรืออยู่ในระหว่างพิจารณาของศาลก็ดี ให้ระงับคดีและไม่เอาโทษต่อไป หรือถ้าได้รับโทษอยู่แล้วในวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ก็ให้ยกโทษที่ยังมิได้รับนั้นเสีย” เป็นที่น่าสังเกตว่า กฎหมายยกเว้นโทษนั้นมักกำหนดเงื่อนไขให้บุคคลที่จะได้รับนิรโทษกรรมดำเนินการ

บางอย่าง ดังนั้น จึงมีผลเฉพาะบุคคลที่ได้กระทำการตามเงื่อนไขเท่านั้น ไม่มีผลถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องกับความผิดด้วย เช่น ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุน

๒. ผลต่อกระบวนการพิจารณาคดีอาญา

๒.๑ สำหรับกฎหมายของประเทศไทย ผลของกฎหมายนิรโทษกรรม จะเป็นไปดังนี้ หากผู้ได้รับนิรโทษกรรมยังมิได้ถูกฟ้องต่อศาล พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ ก็ต้องระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้ว พนักงานอัยการต้องถอนฟ้องหรือหากจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเองศาลก็พิพากษายกฟ้องหรือสั่งจำหน่ายคดีได้ กฎหมายนิรโทษกรรมบางฉบับจะบัญญัติขั้นตอนการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดไว้ชัดเจน เช่น พระราชบัญญัติยกโทษให้ผู้ขาดหนี้ราชการ กำหนดว่าถ้าผู้กระทำความผิดยังมิได้ถูกฟ้องต่อศาล หรืออยู่ระหว่างพิจารณาของศาล ให้ระงับคดีและไม่เอาโทษต่อไป ถ้าได้รับโทษอยู่ก็ให้ยกโทษที่ยังไม่ได้รับนั้นเสีย ในกรณีที่กฎหมายมิได้บัญญัติขั้นตอนดำเนินการไว้ ก็ต้องถือว่าเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดแตกต่างจากกฎหมายที่ใช้ขณะกระทำความผิด จึงต้องบังคับตามมาตรา ๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา คือ ใช้กฎหมายที่เป็นคุณแก่ผู้กระทำความผิด อนึ่งกฎหมายนิรโทษกรรมไม่ว่าจะเป็นกรณียกเว้นความผิดหรือยกเว้นโทษ ล้วนมีผลเป็นเงื่อนไขระงับคดีตามมาตรา ๓๙ (๕) หรือ (๗) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาทั้งสิ้น

๒.๒ ผลต่อคำพิพากษาและการลงโทษ ในสหรัฐอเมริกา การอภัยโทษและการนิรโทษกรรมมีผลเป็นอย่างเดียวกัน กล่าวคือ เป็นการปลดเปลื้องบุคคลให้พ้นจากผลทางกฎหมายของการกระทำความผิดนั้น กฎหมายถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้บริสุทธิ์เสมือนมิได้กระทำความผิดเลย อย่างไรก็ดี แนวความคิดนี้ไม่เป็นที่ยอมรับ เพราะการอภัยโทษเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นในตัวว่ามีการกระทำความผิดคำพิพากษาของศาลจึงปฏิเสธแนวคิดที่ว่าผู้ได้รับอภัยโทษเป็นผู้บริสุทธิ์และเห็นว่าการอภัยโทษมีผลนับแต่เวลาที่ได้รับอภัยโทษเป็นต้นไป ไม่มีผลย้อนหลังไปลบล้างการกระทำความผิด ส่วน**ประเทศฝรั่งเศส** กฎหมายนิรโทษกรรมมีผลลบล้างคำพิพากษาและระงับการดำเนินการบังคับโทษตามคำพิพากษานั้นซึ่งรวมถึงโทษประจําและโทษอุกฤษฏ์ สำหรับประเทศไทย การนิรโทษกรรมมีผลให้ผู้กระทำไม่ต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้น หากนิรโทษกรรมหลังจากมีคำพิพากษาแล้วและผู้นั้นกำลังรับโทษอยู่ การลงโทษต้องสิ้นสุดลง ซึ่งตามหลักการทั่วไปจะถือว่าผู้นั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดยังไม่พ้นโทษซึ่งศาลต้องออกหมายปล่อยโดยศาลเห็นเองว่าผู้นั้นได้รับนิรโทษกรรมหรือเมื่อจำเลยร้องขอ ทั้งนี้ ศาลที่มีอำนาจพิจารณาเรื่องนี้คือศาลที่คดีนั้นอยู่ระหว่างการพิจารณา ถ้าคดีถึงที่สุดแล้วก็คือศาลชั้นต้นที่พิจารณาพิพากษาคดีนั้น

๒.๓ ผลต่อวิธีการเพื่อความปลอดภัย ในฝรั่งเศสการนิรโทษกรรมไม่มีผลลบล้างวิธีการเพื่อความปลอดภัย เนื่องจากมองว่าวิธีการเพื่อความปลอดภัยเป็นมาตรการป้องกันความผิดในอนาคต ไม่ใช่ทดแทนความผิดที่ผ่านมาแล้ว สำหรับ**ประเทศไทย**ยังไม่มีตัวอย่างหรือความเห็นหรือคำพิพากษาว่าการนิรโทษกรรมมีผลต่อวิธีการเพื่อความปลอดภัยหรือไม่อย่างไร

๓. ผลในประการอื่น

การนิรโทษกรรมมีพื้นฐานทางความคิดอยู่ที่ต้องการให้มหาชนลืมการกระทำผิดที่มีการนิรโทษกรรม จึงได้กำหนดให้ผลของการกระทำผิดทางอาญาหมดสิ้นไปแต่ข้อเท็จจริงซึ่งเป็นมูลเหตุของการกระทำผิดมิได้ถูกลบล้างไปด้วย ซึ่งอาจมีผลต่อความรับผิดชอบทางแพ่ง ความรับผิดชอบทางวินัย และสิทธิหรือประโยชน์อื่นหรือไม่ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๓.๑ ผลต่อความรับผิดชอบทางแพ่งในประเทศสหรัฐอเมริกา การอภัยโทษ (และการนิรโทษกรรม) ไม่มีผลเป็นการปลดเปลื้องความรับผิดชอบทางแพ่งต่อบุคคลที่สาม เช่นเดียวกับ **ประเทศฝรั่งเศส** ที่ตามหลักทั่วไปการนิรโทษกรรมจะไม่ปลดเปลื้องความรับผิดชอบทางแพ่งต่อบุคคลที่สาม สำหรับ **ประเทศไทย** เนื่องจากขอบเขตของกฎหมายนิรโทษกรรมแต่ละฉบับมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ บางกรณียกเว้นเฉพาะความรับผิดชอบทางอาญา บางกรณียกเว้นทั้งความรับผิดชอบทางอาญา และความรับผิดชอบทางแพ่ง ทำให้ในกรณีหลังนี้ผู้ได้รับความเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำนั้น ไม่มีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายจากผู้กระทำการได้ ด้วยเหตุนี้ ผลต่อความรับผิดชอบทางแพ่งจึงต้องพิจารณาจากบทบัญญัติในกฎหมายนิรโทษกรรมแต่ละฉบับเป็นรายกรณี อย่างไรก็ตาม ในระยะหลังกฎหมายนิรโทษกรรมของไทยได้รับแนวคิดมาจากกฎหมายของ **ฝรั่งเศส** กล่าวคือ การนิรโทษกรรมจะไม่ลบล้างสิทธิของบุคคลที่สามในการเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดจากการกระทำผิดที่เป็นเหตุให้ต้องนิรโทษกรรม

๓.๒ ผลต่อความรับผิดชอบทางวินัย จากหลักการที่ว่า การนิรโทษกรรมไม่ลบล้างข้อเท็จจริงของการกระทำนั้น ประกอบกับความผิดอาญากับความผิดทางวินัยเป็นคนละกรณีกันและแยกออกจากกันได้ ดังนั้น แม้จะได้รับนิรโทษกรรมทางอาญาแล้วแต่ยังอาจถูกดำเนินการทางวินัยต่อไปได้ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) ให้ความเห็นสนับสนุนไว้สรุปได้ว่า กฎหมายนิรโทษกรรมเป็นข้อยกเว้นของกฎหมายต้องตีความโดยเคร่งครัด ถ้าพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมมิได้บัญญัติไว้โดยชัดแจ้งว่าให้รวมถึงการกระทำผิดทางวินัยด้วยพระราชบัญญัติดังกล่าวจะลบล้างเฉพาะความผิดทางอาญาเท่านั้น (เรื่องเสร็จที่ ๓๑๕/๒๕๒๔)

๓.๓ ผลต่อสิทธิและประโยชน์อื่นในประเทศไทย ผลของกฎหมายนิรโทษกรรมต่อสิทธิและประโยชน์อื่นมีความคล้ายคลึงกับกฎหมายของ **ประเทศสหรัฐอเมริกา** และ **ประเทศฝรั่งเศส** คือ ในกรณีที่ผู้ได้รับการนิรโทษกรรมได้รับการลงโทษไปบ้างแล้ว ผู้นั้นไม่อาจขอให้ทดแทนความเสียหายแก่ตนได้ โดยหลักการนี้บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าการนิรโทษกรรมไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับการนิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใดๆ อย่างไรก็ตาม บุคคลนั้นย่อมได้สิทธิที่สูญเสียไปเพราะผลของคำพิพากษากลับคืนมา เช่น สิทธิในการกลับเข้ารับราชการใหม่ สิทธิในการสมัครเข้ารับราชการ สิทธิในการสมัครรับเลือกตั้ง สำหรับเรื่องเบียดหัวดี บำเหน็จ บำนาญ ยศบรรดาศักดิ์ หรือเครื่องราชอิสริยาภรณ์นั้น เคยมีความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๓) สรุปว่า กฎหมายนิรโทษกรรมมีผลแต่เพียงให้ผู้กระทำผิดพ้นจากความผิดหาได้ให้สิทธิอย่างอื่นไม่ จึงไม่ก่อให้เกิดสิทธิที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญ ส่วนเรื่องยศบรรดาศักดิ์ หรือเครื่องราชอิสริยาภรณ์เป็นเรื่องแล้วแต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ไม่ใช่เรื่องที่จะใช้สิทธิเรียกร้องได้ จึงสรุปได้ว่า กฎหมายนิรโทษกรรมไม่มีผลทำให้ผู้ได้รับการนิรโทษกรรมได้รับยศบรรดาศักดิ์ หรือเครื่องราชอิสริยาภรณ์คืน และไม่ก่อให้เกิดสิทธิได้รับเบียดหัวดี บำเหน็จ บำนาญ

ความแตกต่างระหว่างการนิรโทษกรรม การล้างมลทิน และการอภัยโทษ

แม้ว่าการนิรโทษกรรม การล้างมลทิน และการอภัยโทษจะมีความเหมือนกันในแง่ที่ว่าต่างก็เป็นวิธีการให้ความกรุณาแก่ผู้กระทำความผิดอันเป็นอำนาจทางสังคมประการหนึ่งซึ่งมีมาแต่โบราณ แต่ทั้งสามกรณีก็มีความแตกต่างกันดังต่อไปนี้

๑. อำนาจในการนิรโทษกรรมและการล้างมลทินเป็นอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติส่วนอำนาจในการพระราชทานอภัยโทษเป็นอำนาจของฝ่ายบริหารโดยพระมหากษัตริย์ในฐานะประมุขของรัฐเป็นผู้ใช้อำนาจพระราชทานอภัยโทษ

๒. การนิรโทษกรรมกระทำได้ทั้งก่อนและหลังมีคำพิพากษา การอภัยโทษกระทำได้เฉพาะกรณีมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษผู้กระทำความผิด ส่วนการล้างมลทินผู้กระทำความผิดต้องได้รับโทษและพ้นโทษไปแล้ว

๓. การนิรโทษกรรมมีผลเป็นการลบล้างการกระทำความผิดโดยอาจยกเว้นความผิดหรือยกเว้นโทษให้แก่ผู้กระทำ การอภัยโทษเป็นการยกโทษตามคำพิพากษาให้โดยไม่ต้องรับโทษเลยหรือลดโทษและรับโทษเพียงบางส่วน ส่วนการล้างมลทินผู้กระทำความผิดต้องเคยได้รับตามคำพิพากษามาแล้ว

๔. ผู้ที่ได้รับนิรโทษกรรมกฎหมายถือว่าผู้นั้นไม่เคยกระทำความผิดหรือไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดเช่นนั้นมาก่อน แต่ผู้ได้รับอภัยโทษกฎหมายยังถือว่าเป็นผู้กระทำความผิดและต้องคำพิพากษาให้ลงโทษ ส่วนผู้ได้รับการล้างมลทินจะถือว่าผู้นั้นไม่เคยถูกพิพากษาลงโทษในความผิดนั้นมาก่อน ด้วยเหตุนี้ ในกรณีกระทำความผิดซ้ำอีก ศาลไม่อาจเพิ่มโทษแก่ผู้ที่ได้รับนิรโทษกรรมหรือได้รับการล้างมลทินได้ และศาลยังอาจอ้างเป็นเหตุเพื่อรอกการลงอาญาได้

๕. การนิรโทษกรรมและการล้างมลทินทำให้ได้สิทธิที่ต้องสูญเสียไปเพราะผลของคำพิพากษาลงโทษกลับคืนมา แต่การอภัยโทษยังถือว่ามีความผิดตามคำพิพากษา หากคำพิพากษาให้ตัดสิทธิบางอย่าง การอภัยโทษจะไม่ทำให้ผู้กระทำความผิดได้รับสิทธินั้นกลับคืนมา

สรุปสาระของกฎหมายว่าด้วยการนิรโทษกรรมฉบับต่างๆ

๑. พระราชกำหนดนิรโทษกรรมในคราวเปลี่ยนแปลงการปกครองแผ่นดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ นิรโทษกรรมให้แก่การกระทำทั้งหลายของบุคคลในคณะราษฎรในคราวเปลี่ยนแปลงการปกครองแผ่นดิน (มาตรา ๓)

๒. พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในการจัดการให้คณะรัฐมนตรีลาออกเพื่อให้มีการเปิดสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๔๗๖ นิรโทษกรรมให้แก่การกระทำทั้งหลายของคณะทหารบก ทหารเรือ และพลเรือนในการจัดการให้คณะรัฐมนตรีลาออกเพื่อให้มีการเปิดสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ (มาตรา ๓)

๓. พระราชกำหนดนิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำความผิดฐานกบฏและจลาจล พุทธศักราช ๒๔๘๘ นิรโทษกรรมให้แก่การกระทำความผิดฐานกบฏและจลาจลก่อนวันใช้พระราชกำหนดนี้ซึ่งต้องพิจารณาพิพากษาโดยศาลพิเศษ (มาตรา ๓) (หรือเรียกว่าการนิรโทษกรรมแก่กบฏวระเดช)

๔. พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการต่อต้านการดำเนินการสงครามของญี่ปุ่นพุทธศักราช ๒๔๘๙ นิรโทษกรรมให้แก่การกระทำอันเป็นการต่อต้านการดำเนินการสงครามของญี่ปุ่น หรือการดำเนินงานเพื่อการนั้น ทั้งนี้ ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งทำหน้าที่พิจารณาและออกหนังสือรับรองการเป็นผู้ได้รับนิรโทษกรรม (มาตรา ๓ และมาตรา ๗)

๕. พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการรัฐประหาร พ.ศ. ๒๔๙๐ นิรโทษกรรมให้แก่การกระทำของบุคคลใด ๆ ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้เนื่องในการทำรัฐประหารเพื่อเลิกใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๘๙ และประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๔๙๐ ตลอดจนบรรดาประกาศและคำสั่งใด ๆ ที่ได้ออกสืบเนื่องในการรัฐประหาร (มาตรา ๓)

๖. พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ที่ได้นำรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๔๗๕ กลับมาใช้ พ.ศ. ๒๔๙๔ นิรโทษกรรมให้แก่การกระทำของบุคคลใด ๆ ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ เนื่องในการกระทำ เพื่อเลิกใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๙๒ และนำเอารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ กลับมาใช้ตลอดจนบรรดา ประกาศและคำสั่งใด ๆ ที่ได้ออกสืบเนื่องในการเปลี่ยนแปลงนี้ (มาตรา ๓)

๗. พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๔๙๙ และพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๒ นิรโทษกรรมให้แก่การกระทำของบุคคลใด ๆ ก่อนวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ ในฐานความผิดตามกฎหมายลักษณะอาญาฐานกบฏภายในราชอาณาจักร ฐานกบฏภายนอกราชอาณาจักร ฐานก่อการจลาจล หรือตามกฎหมายอื่นทำนองเดียวกัน ซึ่งต้องได้ตัวมาดำเนินคดีก่อนวันดังกล่าวด้วย ตลอดจนการกระทำใด ๆ อันเป็นการป้องกันระงับหรือปราบปรามการกบฏการก่อการจลาจล หรือการกระทำความผิดอื่นทำนองเดียวกัน หรือการพยายาม หรือการเตรียมกระทำการดังกล่าว ทั้งนี้ การกระทำใดจะถือว่าเป็นการกระทำความผิดทำนองเดียวกับกบฏให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นอกจากนั้น ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการทำหน้าที่ตรวจสอบผู้ซึ่งได้รับนิรโทษกรรม และกำหนดให้มีการร้องขอคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ยศ หรือบรรดาศักดิ์ ตลอดจนเบี้ยหวัด บำเหน็จหรือบำนาญด้วย (มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐)

๘. พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการยึดอำนาจการบริหารราชการแผ่นดินเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๐ พ.ศ. ๒๕๐๐ นิรโทษกรรมให้แก่การกระทำของบุคคลใด ๆ ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าในสถานะตัวการ ผู้สนับสนุน ผู้ใช้ให้กระทำความผิดหรือผู้ถูกใช้เนื่องในการยึดอำนาจการบริหารราชการแผ่นดินเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๐ และในกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกันไม่ว่ากระทำก่อนหรือหลังวันดังกล่าว ตลอดจนบรรดาประกาศและคำสั่งใด ๆ ที่ได้ออกเกี่ยวเนื่องกับการกระทำดังกล่าว (มาตรา ๓)

๙. พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการปฏิวัติเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ. ๒๕๐๒ นิรโทษกรรมให้แก่การกระทำของบุคคลใด ๆ ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ เนื่องในการปฏิวัติเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ และในกิจการที่เกี่ยวข้องกัน ตลอดจนการกระทำของหัวหน้าคณะปฏิวัติหรือผู้ได้รับมอบหมาย ไม่ว่าจะกระทำในฐานะตัวการ ผู้สนับสนุน ผู้ใช้ให้กระทำความผิด

หรือผู้ถูกใช้ ไม่ว่าจะกระทำในวันนั้นหรือก่อนหรือหลังวันดังกล่าว ตลอดจนบรรดาประกาศและคำสั่งใด ๆ ที่ได้ออกเกี่ยวเนื่องกับการกระทำดังกล่าว (มาตรา ๓)

๑๐. พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำ การปฏิวัติเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ. ๒๕๑๕ นิรโทษกรรมให้แก่การกระทำของบุคคลใดๆ ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ เนื่องในการปฏิวัติเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ และในกิจการที่เกี่ยวข้องกัน ตลอดจน การกระทำของหัวหน้าคณะปฏิวัติหรือผู้ได้รับมอบหมาย ไม่ว่าจะกระทำในฐานะตัวการ ผู้สนับสนุน ผู้ใช้ ให้กระทำความผิดหรือผู้ถูกใช้ ไม่ว่าจะกระทำในวันนั้นหรือก่อนหรือหลังวันดังกล่าว ตลอดจน บรรดา ประกาศและคำสั่งใด ๆ ที่ได้ออกเกี่ยวเนื่องกับการกระทำดังกล่าว (มาตรา ๓)

๑๑. พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่นักเรียน นิสิต นักศึกษา และประชาชน ซึ่งกระทำความผิดเกี่ยวเนื่องกับการเดินขบวนเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ พ.ศ. ๒๕๑๖ นิรโทษกรรมให้แก่การกระทำของนักเรียน นิสิต นักศึกษา และประชาชน ที่เกี่ยวเนื่องกับการเดินขบวนเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ และได้กระทำในระหว่างวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ ถึงวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ (มาตรา ๓)

๑๒. พระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ ที่ ๓๖/๒๕๑๕ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ๒๕๑๗ ยกเลิกคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ ที่ ๓๖/๒๕๑๕ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ที่เป็นการลงโทษนายอุทัย พิมพ์ใจชน นายอนันต์ ภัคดีประไพ และนายบุญเกิด หิรัญคำ โดยไม่ชอบ และให้นิรโทษกรรม (ปล่อยตัว) บุคคลทั้งสาม (มาตรา ๓)

๑๓. พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการยึดอำนาจการปกครองประเทศ เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. ๒๕๑๙ นิรโทษกรรมให้แก่การกระทำของบุคคลใด ๆ ซึ่งได้กระทำเนื่องในการยึดอำนาจการปกครองประเทศเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และการกระทำของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำดังกล่าว และการกระทำทั้งหลายของคณะหรือหัวหน้า คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน หรือผู้ได้รับมอบหมายหรือผู้ได้รับคำสั่งจากผู้ได้รับมอบหมาย รวมถึงการลงโทษและการบริหารราชการอย่างอื่น (มาตรา ๓)

๑๔. พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการอันเป็นความผิดต่อความมั่นคง ของรัฐภายในราชอาณาจักร ระหว่างวันที่ ๒๕ และวันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๐ พ.ศ. ๒๕๒๐ นิรโทษกรรมให้แก่การกระทำอันเป็นความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร ซึ่งได้กระทำระหว่างวันที่ ๒๕ และวันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๐ และการกระทำความผิดอื่น ที่เกี่ยวเนื่องกับหรือเนื่องจากการกระทำอันเป็นความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร ในระหว่างวันดังกล่าวโดยไม่รวมถึงความผิดต่อชีวิต และไม่กระทบกับการรับของกลางตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี ที่ ๔/๒๕๒๐ (มาตรา ๓)

๑๕. พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการยึดอำนาจการปกครองแผ่นดิน เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๐ พ.ศ. ๒๕๒๐ นิรโทษกรรมให้แก่การกระทำของบุคคลใด ๆ ซึ่งได้กระทำเนื่องในการยึดอำนาจการปกครองแผ่นดินเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๐ และการกระทำของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำดังกล่าว และการกระทำทั้งหลายของคณะหรือ หัวหน้าคณะปฏิวัติหรือผู้ได้รับมอบหมายหรือผู้ได้รับคำสั่งจากผู้ได้รับมอบหมาย รวมถึงการลงโทษ และการบริหารราชการอย่างอื่น (มาตรา ๓)

๑๖. พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำความผิดเนื่องในการชุมนุม
ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ระหว่างวันที่ ๔ ถึงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. ๒๕๒๑
นิรโทษกรรมให้แก่การกระทำของบุคคลใด ๆ ที่เกิดขึ้นในหรือเกี่ยวเนื่องกับการชุมนุม
ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ระหว่างวันที่ ๔ ถึงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งได้กระทำระหว่าง
วันที่ ๔ ถึงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และให้ปล่อยตัวจำเลยในศาลทหารกรุงเทพในคดีหมายเลขดำ
ที่ ๒๕๓ ก/๒๕๒๐ ตลอดจนจำเลยในศาลอาญาในคดีหมายเลขดำที่ ๔๔๑๘/๒๕๒๐ (มาตรา ๓ และมาตรา ๔)

๑๗. พระราชกำหนดนิรโทษกรรมแก่ผู้ก่อความไม่สงบเพื่อยึดอำนาจ
การปกครองแผ่นดิน ระหว่างวันที่ ๓๑ มีนาคม ถึงวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๔ พ.ศ. ๒๕๒๔
และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดนิรโทษกรรมแก่ผู้ก่อความไม่สงบเพื่อยึด
อำนาจการปกครองแผ่นดิน ระหว่างวันที่ ๓๑ มีนาคม ถึงวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๔ พ.ศ. ๒๕๒๔
พ.ศ. ๒๕๒๔ นิรโทษกรรมให้แก่การกระทำของบุคคลใด ๆ ซึ่งได้กระทำเนื่องในการก่อความไม่สงบ
เพื่อยึดอำนาจการปกครองแผ่นดิน ระหว่างวันที่ ๓๑ มีนาคม ถึงวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๔
ไม่ว่าจะได้กระทำในฐานะตัวการ ผู้สนับสนุน ผู้ใช้ หรือผู้ถูกใช้ และผู้ใดจะอ้างพระราชกำหนดนี้
เพื่อให้พ้นจากการถูกลงโทษทางวินัยอันเนื่องมาที่ได้รับนิรโทษกรรมไม่ได้ (มาตรา ๓ และ มาตรา ๔)

๑๘. พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ก่อความไม่สงบเพื่อยึดอำนาจการ
ปกครองแผ่นดิน ระหว่างวันที่ ๘ และวันที่ ๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ พ.ศ. ๒๕๓๑ นิรโทษกรรม
ให้แก่การกระทำของบุคคลใดๆ ซึ่งได้กระทำเนื่องในการก่อความไม่สงบเพื่อยึดอำนาจการปกครอง
แผ่นดิน ระหว่างวันที่ ๘ และวันที่ ๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ ไม่ว่าจะได้กระทำในฐานะตัวการ
ผู้สนับสนุน ผู้ใช้ หรือผู้ถูกใช้ และผู้ใดจะอ้างพระราชบัญญัตินี้เพื่อให้พ้นจากการถูกลงโทษทางวินัย
อันเนื่องมาที่ได้รับนิรโทษกรรมไม่ได้ (มาตรา ๓และมาตรา ๔)

๑๙. พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการอันเป็นความผิดต่อความ
มั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญา และความผิดตามกฎหมายว่า
ด้วยการป้องกันการทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๕๓๒ นิรโทษกรรมให้แก่การกระทำของ
บุคคลใดๆ ซึ่งได้กระทำก่อนวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๓๑ ในความผิดดังนี้ (๑) ความผิดต่อความมั่นคง
ของรัฐภายในราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญา (๒) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วย
การป้องกันการทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ และ (๓) ความผิดฐานอื่นที่เป็นกรรมเดียวกับความผิด
ใน (๑) หรือ (๒) และผู้ใดจะอ้างพระราชบัญญัตินี้เพื่อให้พ้นจากการถูกลงโทษทางวินัยอันเนื่องมา
ได้รับนิรโทษกรรมไม่ได้ (มาตรา ๓ และมาตรา ๔)

๒๐. พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการยึดและควบคุมอำนาจการ
ปกครองแผ่นดินเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ พ.ศ. ๒๕๓๔ นิรโทษกรรมให้แก่การ
กระทำของบุคคลใด ๆ ซึ่งได้กระทำเนื่องในการยึดและควบคุมอำนาจการปกครองแผ่นดินเมื่อวันที่
๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ และการกระทำของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิด และการกระทำ
ของคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติหรือหัวหน้าคณะฯ หรือของผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก
คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติหรือหัวหน้าคณะฯ หรือของผู้ซึ่งได้รับคำสั่งจากผู้ซึ่งได้รับ
มอบหมายจากคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติหรือหัวหน้าคณะฯ รวมถึงการลงโทษและ
การบริหารราชการอย่างอื่น (มาตรา ๓)

๒๑. พระราชกำหนดนิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำความผิดเนื่องในการชุมนุมกัน ระหว่างวันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ พ.ศ. ๒๕๓๕ (ต่อมาสภาฯ ไม่อนุมัติพระราชกำหนดนี้) นิรโทษกรรมให้แก่การกระทำของบุคคลใด ๆ ซึ่งได้ กระทำเนื่องในการชุมนุมกันระหว่างวันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ และได้กระทำในระหว่างวันดังกล่าว ไม่ว่าในฐานะตัวการ ผู้สนับสนุน ผู้ใช้ หรือผู้ถูกใช้

การนิรโทษกรรมความผิดในประเทศไทย^๕

การนิรโทษกรรมของประเทศไทยสมัยที่มีการปกครองในระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ยังไม่ได้มีการแบ่งแยกความแตกต่างระหว่างการนิรโทษกรรม การอภัยโทษ และการล้างมลทิน ออกจากกันอย่างชัดเจน แต่เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองมาเป็นระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์อยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญ โดยคณะราษฎร เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ จึงได้มีการประกาศใช้กฎหมายนิรโทษกรรมความผิดทางการเมืองโดยอำนาจของฝ่ายบริหารเป็นครั้งแรก โดยใช้ชื่อว่า “พระราชกำหนดนิรโทษกรรมในคราวเปลี่ยนแปลงการปกครองแผ่นดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕” ซึ่งถือได้ว่าเป็นการประกาศนิรโทษกรรมโดยอำนาจของฝ่ายบริหารในระบอบประชาธิปไตยเป็นฉบับแรกของประเทศไทย และเพื่อให้เห็นถึงการนิรโทษกรรมในประเทศไทย ให้กระจ่างชัดยิ่งขึ้นเพื่อที่จะทำการวิเคราะห์หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการนิรโทษกรรม โดยเฉพาะ การกระทำความผิดที่มีลักษณะทางการเมืองที่กำลังเป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบันนี้ จะทำการแยก วิเคราะห์พิจารณาดังหัวข้อต่อไปนี้

๑. ผู้มีอำนาจในการนิรโทษกรรม

เดิมครั้งสมัยที่ประเทศไทยปกครองในระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์นั้น อำนาจทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นอำนาจในการจัดการเรื่องภายในพระราชอาณาจักร หรืออำนาจต่ออาณาจักรอื่น ๆ ทั้งการทูต การสงคราม ก็ยังคงอยู่ในพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์

จนต่อมาเมื่อประเทศไทยได้เข้าสู่ยุคของการเปลี่ยนแปลง โดยเมื่อคณะราษฎร สายพลเรือนซึ่งนำโดย นายปรีดี พนมยงค์ และสายทหารนำโดยพันเอกพระยาพหลพลพยุหเสนา (พจน์ พหลโยธิน) ได้ร่วมกันก่อการปฏิวัติ (Revolution) ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๗ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ.๒๔๗๕ ซึ่งต้องถือว่าการกระทำดังกล่าวของคณะราษฎรทั้งหมดเป็นการกระทำความผิดที่มีลักษณะทางการเมือง (Political character) เพราะมุ่งที่จะเปลี่ยนแปลงและยึดอำนาจการปกครองประเทศจากพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๗

หลังจากเหตุการณ์ครั้งนั้นเป็นต้นมา เมื่อมีการทำรัฐประหาร หรือก่อการกบฏ อันเป็นความผิดที่มีลักษณะทางการเมือง ซึ่งมีโทษตามประมวลกฎหมายอาญา และกฎหมายอื่น ๆ ก็จะมีการตรากฎหมายนิรโทษกรรมมาใช้บังคับแก่ผู้ก่อการรัฐประหาร หรือผู้ก่อการกบฏ เพื่อให้เกิดความสงบสุข และความสามัคคีในบ้านเมือง ดังหลักการของการนิรโทษกรรมคือการลบล้างการกระทำความผิดและการให้โอกาสกลับคืนสู่สังคมอย่างปกติ และความผิดที่มีลักษณะทางการเมือง แต่ต่อมาเพื่อความสงบสุขหลังจากที่มีผู้เสียชีวิตจำนวนมากจากการประท้วงเพื่อเรียกร้องประชาธิปไตย ดังกล่าวรัฐบาลก็ได้อาศัยกฎหมายในเรื่องการลบล้างการกระทำความผิดเพื่อให้สังคมกลับสู่ความสมานฉันท์ร่วมมือร่วมใจกันต่อไปโดยการลบล้างการกระทำความผิดต่าง ๆ ที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็น ฝ่ายรัฐบาลทหาร หรือฝ่ายนิสิต นักศึกษา ประชาชน โดยการใช้กฎหมายนิรโทษกรรมเป็นทางออก ในเรื่องดังกล่าวนี้

^๕ “ไชยรัตน์ ปาวะกานันท์, “ข้อพิจารณาทางกฎหมายเกี่ยวกับการนิรโทษกรรม: ศึกษากรณีนิรโทษกรรมความผิดที่มีลักษณะทางการเมือง” วิทยานิพนธ์ นิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์) น. ๘๐-๘๔

ดังนั้นจึงถือได้ว่าเดิมก่อนการเปลี่ยนแปลงการครองอำนาจในการนิรโทษกรรม ให้แก่ผู้กระทำความผิดนั้น เป็นของพระมหากษัตริย์ที่ทรงใช้อำนาจทางฝ่ายปกครอง เมื่อการปกครองได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ภายใต้รัฐธรรมนูญแล้ว อำนาจต่าง ๆ ก็ถูกถ่ายโอนไปอยู่กับฝ่ายนิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการ ซึ่งมีหน้าที่ในการถ่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกัน และด้วยเหตุผลดังกล่าวการตรากฎหมายนิรโทษกรรม ให้แก่ผู้กระทำความผิด จึงต้องมีการตราในรูปของกฎหมายซึ่งหากเป็นการตราจากฝ่ายนิติบัญญัติ ก็จะทำให้ในรูปพระราชบัญญัติ และหากเป็นเรื่องของฝ่ายบริหารที่จำเป็นต้องออกกฎหมายเพื่อบริหาร บ้านเมืองในสถานการณ์ที่มีความจำเป็นตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ฝ่ายบริหารก็สามารถตรากฎหมายในรูปของพระราชกำหนดมาบังคับใช้ก่อนได้ อันเหมือนกับการตรากฎหมายนิรโทษกรรม ของประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศฝรั่งเศสที่สามารถทำได้โดยอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติคือสภาผู้แทนราษฎร และอำนาจของฝ่ายบริหารประธานาธิบดีนั่นเอง

๒. วิธีการตรากฎหมายนิรโทษกรรมตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ปัจจุบันการนิรโทษกรรม มีวิธีการตราเป็นกฎหมายได้ ๒ แบบ กล่าวคือ

๑. ตราขึ้นในรูปของพระราชบัญญัติ ซึ่งเป็นอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ และ

๒. ตราขึ้นในรูปของพระราชกำหนดเป็นอำนาจของฝ่ายบริหาร

๒.๑ การตราเป็นพระราชบัญญัติ การออกกฎหมายในรูปพระราชบัญญัตินั้น ถือว่าเป็นอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติตามหลักการแบ่งแยกอำนาจ โดยผู้อำนาจที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ส่วนที่ ๗ ว่าด้วยการตราพระราชบัญญัติ ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๒ โดยมีรายละเอียดดังนี้คือ

มาตรา ๑๔๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๓๙ ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดย

(๑) คณะรัฐมนตรี

(๒) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

(๓) ศาลหรือองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวกับการจัดองค์กรและกฎหมายที่ประธานศาล และประธานองค์กรนั้นเป็นผู้รักษาการหรือ

(๔) ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นคนเข้าชื่อเสนอกฎหมายตาม

มาตรา ๑๖๓

กรณีที่ย่างพระราชบัญญัติซึ่งผู้เสนอตาม (๒) (๓) หรือ (๔) เป็นร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวด้วยการเงินจะเสนอได้ก็ต่อเมื่อมีคำรับรองของนายกรัฐมนตรี

ในกรณีที่ประชาชนได้เสนอร่างพระราชบัญญัติใดตาม (๔) แล้วหากบุคคล ตาม (๑) หรือ (๒) ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการเดียวกับร่างพระราชบัญญัตินั้นอีกให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๖๓ วรรคสี่ มาใช้บังคับกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นด้วยร่างพระราชบัญญัติ ให้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรก่อน

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติตามวรรคหนึ่งต้องมีบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเสนอมาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติด้วย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อรัฐสภาต้องเปิดเผยให้ประชาชนทราบและให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัตินั้นได้โดยสะดวก

๒.๒ การตราเป็นพระราชกำหนด การตรากฎหมายในรูปของพระราชกำหนดนั้นเป็นการให้อำนาจฝ่ายบริหารที่จะทำการออกกฎหมายนอกจากฝ่ายนิติบัญญัติ โดยกฎหมายดังกล่าวต้องจำเป็นที่จะต้องออกเพื่อการบริหารประเทศในสถานการณ์ฉุกเฉิน โดยมีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ในมาตรา ๑๘๔ ได้บัญญัติไว้ให้เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีหากมีกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ โดยเป็นกรณีเพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ พระมหากษัตริย์จะทรงตราพระราชกำหนดให้ใช้บังคับดังเช่นพระราชบัญญัติก็ได้

๓. การนิรโทษกรรมความผิดที่มีลักษณะทางการเมือง (Political character)

ปกติแล้วการนิรโทษกรรมมีได้ในความผิดในทางแพ่งและความผิดอาญาทั่วไป และความผิดอาญาที่เป็นความผิดที่มีลักษณะความผิดทางการเมือง (Political character) อันประกอบไปด้วยความผิดทางการเมือง (Political Offences) และความผิดที่เกี่ยวข้องหรือเชื่อมโยงกับความผิดทางการเมือง (an offence connected with a political offence) รวมถึงความผิดตามกฎหมายพิเศษต่าง ๆ

๓.๑ ความหมายของการนิรโทษกรรมความผิดที่มีลักษณะทางการเมือง (Political character) ความผิดทางการเมือง (Political Offences) มีความเห็นของนักนิติศาสตร์ที่มีชื่อเสียงหลายท่านที่ได้พยายามให้คำนิยามของคำว่าความผิดทางการเมือง (Political Offences) ไว้ เช่น Von Glahn Gehard ได้ให้ความหมายว่า ความผิดทางการเมืองจะเป็นความผิดที่เกิดจากบุคคลที่ไม่เห็นด้วยกับการดำเนินการปกครอง หรือการดำเนินนโยบายของรัฐในการปกครองประเทศ จึงได้พยายามดำเนินการบางประการเพื่อเป็นการคัดค้าน หรือบิบบังคับให้มีการเปลี่ยนแปลงสิ่งเหล่านั้นให้เหมาะสมซึ่งการกระทำดังกล่าวนี้ถือว่าเป็นความผิดทางการเมืองหรือที่เกี่ยวข้องกับทางการเมือง โดยยังได้จำกัดความหมายไว้เป็นความหมายอย่างกว้างและความหมายอย่างแคบด้วย กล่าวคือ

ความหมายอย่างกว้าง ได้แก่ การกระทำความผิดที่มีผลโดยตรงต่อรัฐ หรือความมั่นคงของรัฐ

ความหมายอย่างแคบ ได้แก่ การกระทำซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขดังนี้คือ ต้องเป็นการกระทำโดยเปิดเผย เพื่อสนับสนุนผู้ที่มีบทบาทขึ้นในทางการเมือง และเกิดการปะทะกันระหว่างพรรคการเมืองสองกลุ่มภายในรัฐ ซึ่งพรรคการเมืองกลุ่มหนึ่งจะต้องเป็นผู้ควบคุมรัฐบาลอยู่

Oppenheim ได้ให้ความเห็นว่า ความผิดทางการเมืองจะเกิดขึ้นเมื่อ

๑. ได้กระทำความผิดโดยมีแรงจูงใจในทางการเมือง หรือเพื่อวัตถุประสงค์ในทางการเมือง หรือ

๒. ได้กระทำความผิดโดยมีแรงจูงใจในทางการเมือง และเพื่อวัตถุประสงค์ในทางการเมือง

๓. ได้กระทำความผิดโดยมุ่งประสงค์ต่อรัฐเท่านั้น เช่น ความผิดฐานก่อการกบฏ ตามความเห็นของ ออร์โตลัน (Ortolan) เห็นว่า ถ้าไม่ใช่เป็นการกระทำที่ซับซ้อนยุ่งยากโดยมีการกระทำความผิดอื่นเข้ามาปะปนด้วยแล้ว ก็พอจะถือได้ว่าการกระทำความผิดทางการเมืองมีหลักเกณฑ์ให้พิจารณาดังนี้ คือ

ก่อนอื่นให้ทำการพิจารณาแยกการกระทำความผิดต่าง ๆ ที่ประกอบขึ้นเป็นองค์ความผิดนั้นให้ละเอียดเสียก่อน แล้วจึงตอบปัญหา ๓ ข้อดังนี้

๑. ผู้เสียหายโดยตรงต้องเป็นรัฐ

๒. สิทธิและหน้าที่ที่รัฐได้รับความเสียหายคือสิทธิและหน้าที่อันเกี่ยวกับระเบียบขององค์การแห่งสังคมและการเมือง

๓. ส่วนได้เสียและประโยชน์ที่รัฐจะได้รับการปราบปรามคือส่วนได้เสียและประโยชน์อันเกี่ยวกับระเบียบขององค์การของสมาคมหรือการเมืองนั่นเอง

ถ้าคำตอบเป็นไปตามเงื่อนไข ๓ ข้อดังกล่าวข้างต้น การกระทำความผิดนั้นก็ถือชื่อว่าเป็นการกระทำความผิดทางการเมือง

อาจจะกล่าวโดยสรุปได้ว่าความผิดทางการเมืองตามความหมายทั้งหมดคือความผิดทางการเมืองโดยแท้ที่ได้มีการกระทำความผิดต่อองค์กรในทางการเมือง หรือรัฐบาลที่มีอำนาจของรัฐนั้นและก่อให้เกิดความเสียหายแก่สิทธิของมหาชน เช่น ความผิดฐานก่อการกบฏ การยุยงส่งเสริมให้ก่อการกบฏ และการจารกรรม

การกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องหรือเชื่อมโยงกับความผิดทางการเมือง (an offence connected with a political offence) จะเป็นความผิดที่ได้กระทำลงโดยมุ่งประสงค์ต่อรัฐมากกว่าเอกชน แต่จะเป็นความผิดที่มีความผิดอาญาธรรมดาปะปนอยู่ด้วยซึ่งความผิดอาญาธรรมดาที่ปะปนอยู่นี้พอจะแบ่งแยกประเภทได้ดังนี้

๑. ความผิดฐานฆาตกรรม ความผิดประเภทนี้สามารถพบได้มากที่สุดเพราะในระหว่างการประชุมกันระหว่างสองฝ่ายจะต้องมีการทำร้ายกันจนเกิดการบาดเจ็บ และเสียชีวิตเสมอแต่การฆาตกรรมที่เกิดขึ้นในระหว่างการประชุมกันก็จะไม่ใช่ความผิดที่เกี่ยวข้องหรือเชื่อมโยงกับความผิดทางการเมืองเสมอไป โดยทั้งนี้จะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นเป็นเรื่อง ๆ ไป

๒. ความผิดฐานลักทรัพย์หรือยักยอกทรัพย์ ความผิดประเภทนี้จะเกิดขึ้นเมื่อมีการปะทะกันในทางการเมือง และฝ่ายที่พ่ายแพ้ถูกฝ่ายที่ได้รับชัยชนะติดตามตัวมาลงโทษ ฝ่ายที่แพ้จึงต้องหนีออกนอกประเทศ วิธีการหนีดังกล่าวนี้อาจจะต้องกระทำโดยการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ เช่น ทำการขโมยเครื่องบินเพื่อหลบหนีออกนอกประเทศ เป็นต้น

๓. ความผิดฐานก่อการระเบิด โดยมีการวางระเบิดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำลายความน่าเชื่อถือของฝ่ายผู้มีอำนาจ อันเป็นผลโดยตรงต่อการปกครองซึ่งเป็นเรื่องในทางการเมืองเป็นต้น

เมื่อทราบความหมายของการกระทำความผิดที่มีลักษณะทางการเมือง (Political character) อันประกอบไปด้วยความผิดทางการเมือง (Political Offences) และความผิดที่เกี่ยวข้องหรือเชื่อมโยงกับความผิดทางการเมือง (an offence connected with a political offence) แล้วจึงขอยกตัวอย่างการกระทำความผิดที่มีลักษณะทางการเมืองในประเทศไทยให้

เห็นด้วย กล่าวคือ ในการกระทำความผิดฐานปฏิวัติ หรือรัฐประหารเพื่อล้มล้างอำนาจของรัฐบาล และล้มล้างรัฐธรรมนูญ ในประเทศไทยที่ผ่านมาทั้งหมดนั้นถือว่าการกระทำความผิดที่มีลักษณะทางการเมืองเพราะเมื่อพิจารณาจากหลักการของคดี Castioni และคดี Meurier แล้วจะเห็นว่ามีความผิดตรงกันคือ

ประเด็นแรก มีพรรคการเมืองมากกว่าสองฝ่ายขึ้นไป และฝ่ายหนึ่งมีอำนาจปกครองรัฐอยู่ อีกฝ่ายต้องการช่วงชิงอำนาจปกครองรัฐมาเป็นของตน ซึ่งการทำการปฏิวัติ รัฐประหารหรือการก่อกบฏ เป็นเรื่องที่ฝ่ายผู้ก่อการมุ่งประสงค์ที่จะทำลายอำนาจของฝ่ายบริหารเพื่อเข้ายึดอำนาจการปกครองประเทศเป็นของตน

ประเด็นที่สอง หลักที่กำหนดว่าการใช้กำลังหรือการก่อความไม่สงบจะต้องเป็นไปเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายในทางการเมือง จะเห็นว่าในแต่ละครั้งที่มีการก่อการปฏิวัติ รัฐประหาร หรือก่อกบฏ จะเกิดขึ้นโดยฝ่ายทหาร หรือบางครั้งก็ร่วมกับพลเรือน ดังนั้นจึงมีการใช้กำลังอาวุธเข้าเป็นเครื่องมือในการทำลายอำนาจรัฐอยู่ในตัวตลอดมา จึงทำให้การกระทำดังกล่าวเข้าหลักเกณฑ์ข้อนี้

๓.๒ กฎหมายนิรโทษกรรมความผิดที่มีลักษณะทางการเมืองที่มีการประกาศใช้บังคับในประเทศไทย ความผิดที่มีลักษณะทางการเมือง (Political character) ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยนั้น ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของความผิดที่เกิดจากการปฏิวัติ รัฐประหาร หรือการก่อกบฏ รวมถึงการรวมตัวชุมนุมของนิสิต นักศึกษา และประชาชน ในเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างกรณี ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ และ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ หรือกรณีของเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ จนถึงปัจจุบันก็มีกรณีวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ ที่มีการสลายกลุ่มผู้ชุมนุม “พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย” จนมีผู้เสียหายชีวิตและได้รับบาดเจ็บ หรือกรณีการสลายการชุมนุมของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติเมื่อเดือนเมษายน ๒๕๕๒ และเหตุการณ์ขอคืนพื้นที่ (สลายการชุมนุม) กลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๓ ที่บริเวณสะพานผ่านฟ้าลีลาศ ถนนราชดำเนินกลาง จนมีผู้เสียชีวิตซึ่งเป็นพลเรือนถึงจำนวน ๒๖ ราย ทหาร ๔ ราย และมีผู้ได้รับบาดเจ็บอีกถึง ๘๖๓ คน จนกระทั่งเหตุการณ์ที่ทหารได้เข้ากระชับวงล้อมและขอคืนพื้นที่ (สลายการชุมนุม) ที่บริเวณสี่แยกราชประสงค์ จนเกิดการต่อสู้กันระหว่างประชาชนและทหาร จนมีผู้เสียชีวิตอีกมากกว่า ๙๐ ศพ และได้รับบาดเจ็บอีกจำนวนมาก

โดยเมื่อพิจารณาจากการออกกฎหมายนิรโทษกรรมในความผิดทางการเมืองของไทยแล้ว ก็อาจจะแบ่งแยกให้เห็นได้เป็นสองแนวทางใหญ่ ๆ คือการทำการปฏิวัติรัฐประหารสำเร็จ และการกระทำการปฏิวัติ รัฐประหารไม่สำเร็จ ซึ่งรวมถึงการชุมนุมประท้วงขับไล่ผู้บริหารประเทศจากกลุ่มนิสิต นักศึกษา และประชาชน ด้วย และโดยส่วนใหญ่ของการออกกฎหมายนิรโทษกรรมมาบังคับใช้นั้น จะเป็นการออกมาเพื่อให้ผู้กระทำความผิดนั้นหลุดพ้นจากความผิด และความรับผิดชอบทั้งปวงไม่ว่าจะเป็นทางแพ่ง และทางอาญา

กฎหมายนิรโทษกรรมในต่างประเทศ^๕

กฎหมายนิรโทษกรรมในต่างประเทศโดยเฉพาะในประเทศตะวันตกที่มีอารยธรรม และพัฒนาระบบการปกครองจนเป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง นอกจากระบบการปกครองแล้ว สิ่งประเทศตะวันตกอย่างประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศฝรั่งเศส มีมานานนั่นก็คือการพัฒนา ระบบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดที่มีลักษณะทางการเมืองมานานจนปัจจุบันนี้ ประเทศที่พัฒนาแล้วในโลกนี้รวมถึงประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศฝรั่งเศสไม่มีการออก กฎหมายนิรโทษกรรมสำหรับผู้กระทำความผิดที่มีลักษณะทางการเมืองมานานมากแล้ว การเรียกร้องสิ่ง ต่าง ๆ ย่อมมาพร้อมกับความรับผิดชอบและการใช้สิทธิต่าง ๆ ที่มีจะต้องไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ หรือกระทบกระเทือนกับสิทธิของผู้อื่นด้วย ส่วนรัฐก็จะต้องรับฟังความคิดเห็นของพลเมือง เพื่อนำมาแก้ไขปัญหาคือไป

การนิรโทษกรรม การอภัยโทษหรือการล้างมลทินของประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศฝรั่งเศส ซึ่งมีระบบกฎหมายที่มีความต่าง และเหมือนกันกับระบบกฎหมายของไทย มาทำการศึกษา และเนื่องจากประเทศทั้งสองมีความเป็นมาในด้านกฎหมายนิรโทษกรรม การอภัยโทษ และการล้างมลทินมายาวนาน จนปัจจุบันนี้กฎหมายนิรโทษกรรมของประเทศทั้งสองมักจะเป็น การนิรโทษกรรมในความผิดทางเศรษฐกิจ สังคม ภาษี มากกว่าจะเป็นการนิรโทษกรรมความผิด ที่มีลักษณะทางการเมือง

๑. กฎหมายนิรโทษกรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา

ตามที่ทราบแล้วว่าการนิรโทษกรรมเป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้สำหรับการทำให้เกิด การลืมการกระทำความผิด โดยเฉพาะในความผิดที่เกิดขึ้นจากการกระทำความผิดทางการเมือง หรือที่เกี่ยวข้องกับความผิดทางการเมือง การนิรโทษกรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา จึงมีความสัมพันธ์กับการอภัยโทษ และใช้ปะปนกันจนทำให้เห็นได้ว่าการนิรโทษกรรมเป็นการที่ ผู้มีอำนาจรัฐาธิบดี (รัฐอธิปัตย์) คือประธานาธิบดี ได้อภัยโทษให้กับบุคคลผู้กระทำความผิด ตามกฎหมายนั่นเอง เท่าที่ปรากฏพบว่าเป็นประเทศสหรัฐอเมริกา ก็มีการประกาศนิรโทษกรรม แก่ผู้กระทำความผิดโดยประธานาธิบดีเช่นเดียวกันกับประเทศที่มีพระมหากษัตริย์เช่นกัน โดยการนิรโทษกรรมครั้งที่ถือว่าสำคัญได้แก่การนิรโทษกรรมภายหลังการเกิดสงครามกลางเมือง โดยประธานาธิบดีลินคอล์น เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ปี ค.ศ. ๑๘๖๓ และโดยประธานาธิบดี Andrew Johnson ภายหลังสงครามกลางเมืองสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๖๕ และ วันที่ ๗ กันยายน ปี ค.ศ. ๑๘๖๗ วันที่ ๔ กรกฎาคม ปี ค.ศ. ๑๘๖๘ และวันที่ ๒๕ ธันวาคม ปี ค.ศ. ๑๘๖๘

ในสมัยสงครามกลางเมือง (The Civil war) เกิดปัญหาที่ว่า การนิรโทษกรรมควร เป็นอำนาจของฝ่ายใด ระหว่างสภาองเกรส คือ ฝ่ายนิติบัญญัติ หรือประธานาธิบดี ซึ่งเป็นฝ่ายบริหาร กล่าวคือใน ปี ค.ศ. ๑๘๖๒ ได้มีกฎหมายชื่อว่า The Confiscation law of ๑๘๖๒ ที่สภาองเกรส ได้ให้อำนาจประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาให้อำนาจในการอภัยโทษ และนิรโทษกรรมแก่ผู้ก่อการกบฏ ซึ่งประธานาธิบดีอับราฮัม ลินคอล์น ได้ประกาศอภัยโทษให้แก่ผู้ก่อการกบฏเมื่อเดือนธันวาคม ค.ศ. ๑๘๖๓

^๕ ไชยรัตน์ ปาวะกะนันท์ ,เพ็งอั้ง, น.๕๘-๗๖

๑.๑ ผู้มีอำนาจในการนิรโทษกรรม หรืออภัยโทษในสหรัฐอเมริกา

การนิรโทษกรรมหรืออภัยโทษในสหรัฐอเมริกานั้นเป็นอำนาจที่สำคัญอย่างหนึ่งของประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกา ที่จะใช้อำนาจนี้ในทางบริหารเพื่อทำการนิรโทษกรรมหรืออภัยโทษแก่ผู้กระทำความผิดต่อกฎหมายของสหรัฐอเมริกา (Federal offenses) ได้ทุกประเภทไม่ว่าเว้นแต่ความผิดทางการเมือง ความผิดอาญาต่อกฎหมายสหรัฐอเมริกา ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดเกี่ยวกับภาษีอากร หรือความผิดต่อกฎหมายมลรัฐ (States offenses)

ประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกามีอำนาจในการให้อภัยโทษเป็นการทั่วไปซึ่งคือการนิรโทษกรรม โดยส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับความผิดทางการเมือง เช่น อภัยโทษให้กับผู้ก่อการจลาจลหรือผู้ก่อการกบฏโดยไม่มีข้อจำกัดใด ๆ เพื่อเป็นเงื่อนไขให้มีการวางอาวุธ หรือเพื่อความปรองดองแห่งชาติ เช่นในกรณีของประธานาธิบดี Lincoln และประธานาธิบดี Johnson ได้อภัยโทษโดยไม่มีเงื่อนไขให้แก่บุคคลที่อยู่ฝ่ายพันธมิตรได้ในเหตุการณ์สงครามกลางเมืองของสหรัฐอเมริกา

ดังนั้นในปัจจุบันนี้ประเทศสหรัฐอเมริกาไม่ว่าจะโดยประธานาธิบดีหรือสภาองเกรสไม่มีการนิรโทษกรรมความผิดทางการเมืองให้แก่กลุ่มผู้กระทำความผิดอาญาที่มีลักษณะทางการเมืองอีก แต่ส่วนใหญ่เป็นการนิรโทษกรรม หรืออภัยโทษให้แก่ผู้กระทำความผิดต่อกฎหมายทั่วไปเท่านั้น ซึ่งส่วนใหญ่คงเป็นเรื่องการอภัยโทษในความผิดอาญาโดยเปลี่ยนโทษจากประหารชีวิตเป็นจำคุกตลอดชีวิต หรือลดโทษตามคำพิพากษาเป็นส่วนใหญ่

ต่อมาได้มีคำพิพากษาของศาลสูงสุดแห่งสหรัฐอเมริกา ได้มีความเห็นว่า คำว่า “อภัยโทษ” pardon นั้นมีความหมายรวมถึงการนิรโทษกรรม amnesty ด้วย เช่น ในคดีระหว่าง U.S. V. Klein โดยศาลได้วินิจฉัยว่า การอภัยโทษนั้นให้มีความหมายรวมถึงการนิรโทษกรรมด้วย เหตุที่เป็นเช่นนั้นเนื่องจากศาลเห็นว่าประเทศสหรัฐอเมริกาได้รับเอาหลักการเรื่องของการอภัยโทษมาจากประเทศอังกฤษ ดังนั้นจึงต้องรับเอาผลของเรื่องของการอภัยโทษมาใช้ด้วยเพราะการอภัยโทษในประเทศอังกฤษนั้นรวมถึงการนิรโทษกรรมด้วย จากคำวินิจฉัยดังกล่าวของศาลสูงสุดแห่งสหรัฐอเมริกา จึงเป็นผลทำให้ประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกา มีอำนาจที่จะนิรโทษกรรมได้นั่นเอง

๑.๒ รูปแบบการนิรโทษกรรมในสหรัฐอเมริกา

เนื่องจากผู้มีอำนาจในการนิรโทษกรรมได้แก่ ประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกาและสภาองเกรส รูปแบบในการนิรโทษกรรมจึงสามารถจะจำแนกได้ ๒ รูปแบบ คือ

๑. แบ่งตามผู้มีอำนาจในการนิรโทษกรรม และ
๒. แบ่งแบบมีเงื่อนไข หรือไม่มีเงื่อนไข

๑.๒.๑ กรณีที่มีการแบ่งตามผู้มีอำนาจในการนิรโทษกรรม หากการนิรโทษกรรมนั้นได้กระทำโดยอำนาจของประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกา (ซึ่งถือว่าเป็นอำนาจฝ่ายบริหาร) จะทำในรูปแบบของประกาศ (Proclamation of Amnesty) ส่วนการประกาศนิรโทษกรรมโดยสภาองเกรส (ฝ่ายนิติบัญญัติ) จะต้องทำขึ้นในรูปของรัฐบัญญัติ (Act) เช่น รัฐบัญญัติลงวันที่ ๖ มิถุนายน ค.ศ. ๑๘๙๘

๑.๒.๒ กรณีแบ่งแบบไม่มีเงื่อนไข หรือมีเงื่อนไข

- แบ่งแบบไม่มีเงื่อนไข (Full amnesty) การอภัยโทษ หรือการนิรโทษกรรมแบบไม่มีเงื่อนไขนี้ เป็นการปล่อยตัวบุคคลผู้กระทำความผิดจากการลงโทษโดยไม่มีข้อจำกัดเลย ซึ่งการนิรโทษกรรมโดยไม่มีเงื่อนไขนี้มีผลทำให้เป็นการยกเว้นความผิดจากการถูกลงโทษตามคำพิพากษา และเป็นการยกเว้นความรับผิดชอบ (guilt) ด้วย อันเป็นผลทำให้ผู้กระทำความผิดกลายเป็นผู้บริสุทธิ์ และได้รับสิทธิต่าง ๆ คืนมาทั้งหมด

- แบ่งแบบมีเงื่อนไข (Conditional Amnesty) การนิรโทษกรรมหรืออภัยโทษ ยังจะไม่เกิดผลจนกว่าจะได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ถูกกำหนดไว้ เช่น เงื่อนไขที่กำหนดให้ผู้กระทำความผิดต้องเดินทางออกนอกประเทศเสียก่อน หรือต้องงดเว้นจากการดื่มสุรา หรือต้องจ่ายเงินค่าปรับให้ครบถ้วนเสียก่อน เป็นต้น

๑.๓ ลักษณะของกฎหมายนิรโทษกรรม

เนื่องจากประเทศสหรัฐอเมริกา ได้นำรูปแบบกฎหมายจากประเทศอังกฤษมาใช้ ดังนั้นการแบ่งแยกความแตกต่างระหว่างการอภัยโทษ และการนิรโทษกรรม จึงไม่มีความชัดเจน อย่างเช่นของประเทศไทย จึงเป็นผลทำให้เห็นได้ว่าแม้จะมีการประกาศว่าเป็นการอภัยโทษทั่วไป (General pardon) แต่ผลของการอภัยโทษดังกล่าวกลับมีผลกับบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่กระทำความผิดต่อกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่ง ผลของการอภัยโทษดังกล่าวถูกถือว่าเป็นการนิรโทษกรรม ในแง่การนิรโทษกรรมจึงต่างจากการอภัยโทษ คือการอภัยโทษมีผลต่อบุคคลเฉพาะราย แต่การนิรโทษกรรม จะขยายไปถึงกลุ่มบุคคลต่าง ๆ เป็นต้น

ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่าในประเทศสหรัฐอเมริกา การนิรโทษกรรมเป็นการกระทำของผู้ที่มีอำนาจอธิปไตย (Act of sovereign power) ที่จะลืม (oblivion) การกระทำความผิดที่กระทำผ่านมาแล้ว โดยปกติจะใช้กับกลุ่มบุคคล (certain classes of person) และความผิดที่จะนิรโทษกรรมมักเป็นความผิดทางการเมือง เช่น ความผิดฐานก่อการกบฏ (treason) ฐานยุยงให้เกิดความไม่สงบ (sedition) หรือฐานก่อการจลาจล (rebellion) และบ่อยครั้งที่วางเงื่อนไขให้ผู้กระทำความผิดเชื้อฟุ้ง หรือกลับเข้าสู่หน้าที่ภายในเวลาที่กำหนด

๑.๔ กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการนิรโทษกรรม

โดยปกติแล้วการนิรโทษกรรมให้แก่กลุ่มบุคคลนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นการร่วมกันกระทำความผิดในทางการเมือง เช่น การร่วมกันก่อการจลาจล หรือก่อการกบฏต่อรัฐ แต่ปัจจุบันการนิรโทษกรรมในลักษณะทั่วไปที่มีเป้าหมายถึงกลุ่มบุคคลนั้นไม่ได้ใช้แล้วเนื่องจากประเทศสหรัฐอเมริกามีความเป็นเอกภาพ และมีความเป็นประชาธิปไตยที่พลเมืองรู้ถึงสิทธิและหน้าที่จึงไม่มีเหตุการณ์ก่อกบฏอย่างเช่นประเทศกำลังพัฒนา หรือประเทศด้อยพัฒนา

แต่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาใช้อยู่มากในขณะนี้คือการนิรโทษกรรมเป็นการเฉพาะรายซึ่งหากจะกล่าวว่าเป็นการอภัยโทษเฉพาะรายก็น่าจะใช้ได้เนื่องจากการแบ่งแยกความผิดที่จะใช้วิธีการอภัยโทษหรือการนิรโทษกรรมยังคงมีแต่เพียงความเห็นของศาลสูงสุด แต่ทางปฏิบัติยังคงใช้รวมกันอยู่นั่นเอง แต่ถึงอย่างไรก็ตามอำนาจดังกล่าวก็ยังคงเป็นของประธานาธิบดีซึ่งเป็นการใช้อำนาจฝ่ายบริหารตามหลักเรื่องการลืมการกระทำความผิด และให้ผู้กระทำความผิดกลับคืนสู่สังคมนั่นเอง

๑.๕ การกระทำความผิดทางการเมืองของประเทศสหรัฐอเมริกา

ในประเทศสหรัฐอเมริกาไม่ได้มีการออกกฎหมายนิรโทษกรรมในความผิดที่มีลักษณะทางการเมือง (Political character) มานานมากแล้วจึงอาจจะทำให้การศึกษาถึงลักษณะของการกระทำความผิดที่มีลักษณะทางการเมืองจึงจำต้องเทียบเคียงจากคำพิพากษาของศาลสูงสุดแห่งสหรัฐอเมริกาและศาลมลรัฐในคดีที่ประเทศอื่น ๆ ได้ร้องขอให้ส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดนในหลาย ๆ คดี

ดังนั้นอาจพอสรุปได้ว่า การพิจารณาว่าเรื่องใดเป็นความผิดทางการเมืองหรือไม่ในประเทศสหรัฐอเมริกาได้คำนึงถึงองค์ประกอบของคดีดังนี้คือ

๑. ได้มีการกบฏที่เนื่องมาจากการปฏิวัติที่มุ่งต่อรัฐบาล ในบางคดีการก่อกบฏก็มีขึ้นอย่างกว้างขวางเช่นที่ได้เกิดขึ้นในบราซิลในรัสเซียเมื่อ ปี ค.ศ.๑๙๐๖ คดี Rudovitz บางทีก็มีขนาดเล็กเช่นคดี Cazo และในคดีเข้าโจมตี Sam Ignacio ในคดี Lynchehoun การกระทำของผู้ต้องหาเกี่ยวกับขบวนการประชาชนที่จะโค่นพระราชชาติดินในประเทศไอร์แลนด์ เป็นวิธีการที่จะประกันการปฏิรูปในทางนิติบัญญัติ การเปลี่ยนชนชั้นปกครองและระบบรัฐสภาของอังกฤษ ถ้าเป็นไปได้ถือว่าเป็นการเพียงพอแม้ว่าจะขาดองค์ประกอบเรื่องการทหาร และพลเรือน

๒. ผู้ต้องหาที่เกี่ยวข้องอยู่กับขบวนการไม่มีกรณีใดที่มีปัญหาเคร่งครัดเท่ากับการเกี่ยวข้องกับกบฏอย่างคดี Castioni และในคดี Pouren ซึ่งเป็นสมาชิกคนหนึ่งของพวกเขาปฏิวัติในรัสเซีย โดยรัฐบาลรัสเซียได้ร้องขอให้ประเทศสหรัฐอเมริกาส่งตัวกลับไปดำเนินคดีในความผิดฐานฆ่า และปล้นทรัพย์ ข้าหลวงแห่งสหรัฐอเมริกาได้อนุมัติให้ส่งตัวกลับไปดำเนินคดีแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศขณะนั้นคือ Root ได้ให้พิจารณาพยานหลักฐานใหม่และในที่สุดก็เห็นว่าการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นการกระทำ ความผิดทางการเมืองจึงไม่ส่งตัวกลับไปดำเนินคดี

เป็นที่น่าสังเกตว่าความผิดทางการเมืองในความหมายของประเทศสหรัฐอเมริกานั้น มุ่งเน้นถึงการกบฏหรือการปฏิวัติเป็นส่วนใหญ่ คือมีทางที่จะเป็นความผิดทางการเมืองได้ถ้าเป็นการก่อการกบฏภายในประเทศ และบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมก่อการกบฏ

๒. กฎหมายนิรโทษกรรมในประเทศฝรั่งเศส

ประเทศฝรั่งเศสซึ่งมีการใช้กฎหมายในระบบ Civil Law อย่างเช่นประเทศไทยนั้น มีการประกาศใช้กฎหมายนิรโทษกรรมเช่นกัน โดยหลักการและแนวความคิดการนิรโทษกรรมนั้นก็มีความคล้ายคลึงกันกับประเทศอื่น ๆ กล่าวคือการนิรโทษกรรมเป็นวิธีการที่ใช้ในสังคมเพื่อลบล้างมาตรการทางอาญาไม่ให้มีอยู่อีกต่อไปหรือเป็นวิธีการทางอาญาที่จัดทำขึ้นโดยอาศัยพื้นฐานของจินตนาการ และมีวัตถุประสงค์เพื่อลบล้างการกระทำบางอย่างซึ่งจะต้องถูกลงโทษทางอาญาไม่ให้มีอยู่อีกต่อไป โดยห้ามมิให้มีการดำเนินคดีกับความผิดดังกล่าว หรือมีผลเป็นการลบล้างคำพิพากษาลงโทษในความผิดนั้น

แต่ในปัจจุบันไม่มีข้อจำกัดประเภทของความผิดที่จะทำการนิรโทษกรรม โดยอาจมีการนิรโทษกรรมในการกระทำความผิดเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากร กฎหมายศุลกากร กฎหมายป่าไม้ กฎหมายเกี่ยวกับการล่าสัตว์ กฎหมายเกี่ยวกับจรรยาบรรณ และการกระทำความผิดเกี่ยวกับกฎหมายผังเมืองการก่อสร้าง การทำลายสภาพแวดล้อมหรือโบราณสถาน รวมถึงการกระทำ

ความผิดของผู้เข้าร่วมชุมนุมประท้วง นอกจากนี้ยังขยายไปถึงการนิรโทษกรรมความผิดทางวินัย และความผิดทางปกครองด้วย

๒.๑ ผู้มีอำนาจในการนิรโทษกรรมในประเทศฝรั่งเศส

ในประเทศฝรั่งเศส เดิมทีก็มีปัญหาเช่นเดียวกันกับประเทศสหรัฐอเมริกาว่าอำนาจในการออกกฎหมายนิรโทษกรรมนั้นเป็นอำนาจของฝ่ายใด บางฝ่ายเห็นว่าการนิรโทษกรรมเป็นเรื่องทางการเมือง ควรปล่อยให้เป็นอำนาจของรัฐสภาที่จะตรากฎหมายออกบังคับใช้ (เป็นเรื่องอำนาจฝ่ายนิติบัญญัติ) บางฝ่ายเห็นว่าควรให้เป็นอำนาจหน้าที่ของประมุขแห่งรัฐคือประธานาธิบดี (ฝ่ายบริหาร) ซึ่งมีความเป็นกลางทางการเมือง และสามารถให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายได้ โดยในประเทศฝรั่งเศสการนิรโทษกรรมโดยผู้ใดนั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยและตามระบอบการปกครอง กล่าวคือ ในระหว่างที่มีการปกครองรูปแบบเสรีนิยม กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐสภาในการออกกฎหมายนิรโทษกรรม แต่ถ้าเป็นช่วงที่ประเทศปกครองในรูปแบบการรวมอำนาจ กฎหมายจะบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของประมุขแห่งรัฐคือประธานาธิบดีมีอำนาจในการออกกฎหมายนิรโทษกรรม แต่ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ อำนาจในการออกกฎหมายนิรโทษกรรมจึงเป็นของรัฐบาลรักษาการ และกลายมาเป็นอำนาจของสภานิติบัญญัติ ในปัจจุบันนี้ตามรัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้อำนาจในการนิรโทษกรรมเป็นของฝ่ายนิติบัญญัติ

ปัจจุบันมีความเห็นว่า เหตุที่การนิรโทษกรรมนั้นมีผลทำให้กฎหมายไม่มีผลบังคับกับข้อเท็จจริงบางอย่างที่เกิดขึ้น การนิรโทษกรรมจึงต้องออกเป็นกฎหมาย โดยรัฐสภาซึ่งเป็นผู้แทนของปวงชนและมีหน้าที่ออกกฎหมายเพื่อที่จะได้แสดงความคิดเห็นของปวงชนในการออกกฎหมายดังกล่าว

๒.๒ รูปแบบของการนิรโทษกรรมในประเทศฝรั่งเศส

การนิรโทษกรรมในประเทศฝรั่งเศสมีหลายรูปแบบโดยมีการจัดแบ่งตามลักษณะของผู้มีอำนาจ หรือมีการจัดแบ่งตามประเภทของการนิรโทษกรรมโดยสามารถจำแนกออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ ๓ ประเภทดังนี้คือ

๑. การนิรโทษกรรมกรณีธรรมดา
๒. การอภัยโทษกึ่งนิรโทษกรรม (La grâce amnistiante)
๓. การนิรโทษกรรมโดยองค์กรศาล (L'amnistie judiciaire)

๒.๒.๑ การนิรโทษกรรมกรณีธรรมดา

การนิรโทษกรรมกรณีธรรมดานี้เป็นอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติที่จะกำหนดประเภทของผู้ที่จะได้รับการนิรโทษกรรม และขอบเขตที่จะได้รับการนิรโทษกรรมเมื่อกฎหมายมีผลบังคับโดยจะพิจารณาจากความเหมาะสมเป็นราย ๆ ไป จึงทำให้เกิดผลเสียในแง่ที่ว่าแม้จะเป็นผู้กระทำความผิดซ้ำผู้นั้นก็ไม่มีประวัติการกระทำความผิดอยู่เลย จึงทำให้เกิดรูปแบบของการนิรโทษกรรมอื่น ๆ ขึ้นอีกเช่น La grâce amnistiante หรือ L'amnistie judiciaire

๒.๒.๒ การอภัยโทษกึ่งนิรโทษกรรม (La grâce amnistiante)

การอภัยโทษกึ่งนิรโทษกรรมนี้เป็นการผสมรูปแบบของการนิรโทษกรรมกับการอภัยโทษ โดยฝ่ายนิติบัญญัติเป็นฝ่ายออกกฎหมายเพื่อใช้บังคับกับบุคคลบางจำพวก และ

ฝ่ายบริหารจะต้องออกพระราชกฤษฎีกา (décret de grâce) เพื่อให้อภัยโทษภายในเวลาที่กำหนด โดยในการนิรโทษกรรมมักจะกระทำเป็นการทั่วไป และผู้กระทำความผิดจะได้รับผลโดยทันที การอภัยโทษจะมาช่วยจำแนกบุคคลที่เหมาะสมซึ่งควรให้ได้รับผลจากการนิรโทษกรรม และผลของการนิรโทษกรรมรูปแบบนี้จะทำให้คำพิพากษาถูกลบล้างและได้สิทธิต่าง ๆ กลับคืนมา ต่างจากการอภัยโทษโดยทั่วไป ซึ่งจะลบล้างเฉพาะโทษประธานเท่านั้น มิได้ลบล้างโทษประกอบ โทษอุปกรณ์และสิทธิต่าง ๆ ที่ถูกตัดไปจากคำพิพากษาของศาล

๒.๒.๓ การนิรโทษกรรมโดยองค์กรศาล (L'amnistie judiciaire)

การนิรโทษกรรมโดยองค์กรศาลนี้เป็นการพิจารณาในรูปแบบรายบุคคล โดยศาลจะมีอำนาจที่จะพิจารณาใช้การนิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำความผิดตามที่มีกฎหมายจากฝ่ายนิติบัญญัติ ได้ตรากฎหมายไว้ และอยู่ในเงื่อนไขที่ว่าผู้กระทำความผิดจะต้องถูกศาลพิพากษา ลงโทษในความผิดที่ได้กระทำให้ได้รับโทษต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายนิรโทษกรรม หรือได้รับการรอลงโทษ หรือได้รับเฉพาะโทษอุปกรณ์ ข้อดีของรูปแบบการนิรโทษกรรมโดยองค์กรศาลนี้ก็คือศาลสามารถพิจารณาถึงพฤติการณ์แห่งคดี ความรุนแรง จำนวนความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำ ความผิดว่าผู้กระทำความผิดสมควรได้รับการลงโทษสถานใด ซึ่งถือว่าเป็นการพิจารณาเฉพาะราย ส่วนข้อเสียนั้นวิธีการดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อการใช้ดุลยพินิจในการกำหนดโทษของศาลได้ หากมีความต้องการให้ได้รับการนิรโทษกรรมก็จะกำหนดโทษต่ำกว่าที่ควรเป็น หรือหากไม่ต้องการให้ผู้กระทำความผิดได้รับการนิรโทษกรรมก็จะกำหนดโทษให้สูงกว่าที่กฎหมายนิรโทษกรรมกำหนด

๒.๓ ลักษณะของกฎหมายนิรโทษกรรม

ในประเทศฝรั่งเศสกฎหมายนิรโทษกรรมมีลักษณะเฉพาะ ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

๑. กฎหมายนิรโทษกรรมมีเนื้อหาแตกต่างกันไปในกฎหมายแต่ละฉบับ ที่ออกบังคับใช้และไม่มีบทบัญญัติทั่วไปที่จะระบุเงื่อนไข ขอบเขต หรือผลจากกฎหมาย แต่กฎหมายนิรโทษกรรมแต่ละฉบับมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันในประเด็นดังนี้คือ

๑.๑ ไม่มีผลเป็นการโต้แย้งสิทธิของบุคคลที่สาม

๑.๒ ห้ามอ้างว่าผู้ได้รับการนิรโทษกรรมมีประวัติอาชญากรรม เนื่องจากคำพิพากษาลงโทษผู้นั้นได้ถูกลบล้างไปโดยผลของการนิรโทษกรรมแล้ว

๑.๓ ไม่มีผลกระทบต่อมาตรการเพื่อประโยชน์สาธารณะ เนื่องจาก การนิรโทษกรรมจะลบล้างโทษที่มีวัตถุประสงค์เป็นการแก้แค้น แต่ไม่มีผลเป็นการลบล้างมาตรการ ที่มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะซึ่งไม่มีลักษณะเป็นโทษ

๒. กฎหมายนิรโทษกรรมจะต้องตีความโดยเคร่งครัด จะนำบทบัญญัติของกฎหมายนิรโทษกรรมฉบับก่อน ๆ มาใช้กล่าวอ้างไม่ได้

๓. กฎหมายนิรโทษกรรมใช้บังคับได้เฉพาะภายในอาณาเขตของประเทศเท่านั้น ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักอธิปไตย

๔. กฎหมายนิรโทษกรรม เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนในระหว่างการพิจารณาคดีนั้นหากเป็นที่ปรากฏต่อศาลว่า จำเลยมีสิทธิจะได้รับการนิรโทษกรรมแล้ว ศาลสามารถหยิบยกขึ้นมาพิจารณาได้ทันที

๒.๔ กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการนิรโทษกรรม

โดยปกติการนิรโทษกรรมในประเทศฝรั่งเศสจะเป็นการให้ประโยชน์แก่กลุ่มบุคคลโดยไม่ระบุตัวบุคคล แต่ก็มีการนิรโทษกรรมเฉพาะรายได้เช่นกัน ในกรณีนี้การนิรโทษกรรมอาจใช้เหมือนกับการอภัยโทษ กล่าวคือ เป็นการนิรโทษกรรมเฉพาะรายให้แก่บุคคลที่ถูกศาลพิพากษาลงโทษจำคุกแล้ว และอยู่ในระหว่างการถูกจำคุก หรืออยู่ในระหว่างการดำเนินการตามคำพิพากษาของศาลนอกจากนั้นก็ยังมีกรนิรโทษกรรมให้แก่ผู้ต้องโทษที่ได้รับการอภัยโทษแล้ว หรือให้แก่เยาวชนที่อยู่ในระหว่างการคุมประพฤติได้อีกด้วยกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการนิรโทษกรรมจากอำนาจของกฎหมายนี้มีได้ทั้งเป็นแบบกลุ่มคือเป็นการออกกฎหมายโดยฝ่ายนิติบัญญัติ หรือออกเป็นพระราชกฤษฎีกาโดยฝ่ายบริหาร นอกจากนี้แล้วยังสามารถนิรโทษกรรมเป็นการเฉพาะรายได้โดยศาลสามารถใช้อำนาจที่กฎหมายนิรโทษกรรมได้บัญญัติไว้เพื่อพิจารณาผู้กระทำความผิดเป็นราย ๆ ไป ตามเงื่อนไขที่กฎหมายบัญญัติไว้

๒.๕ การกระทำความผิดทางการเมืองของประเทศฝรั่งเศส

นับแต่เกิดการปฏิวัติใหญ่ในฝรั่งเศสเมื่อปี ค.ศ.๑๗๘๙ แนวความคิดในเรื่องการกระทำความผิดทางการเมืองของประเทศฝรั่งเศสก็ได้เริ่มเปลี่ยนแปลงไป โดยนักกฎหมายในศตวรรษที่ ๑๘ - ๑๙ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ดังนี้คือ

ประเทศฝรั่งเศสได้นำหลักการเรื่องการกระทำความผิดทางการเมืองไปใช้ในการทำสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดน โดยได้มีการออกกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนค.ศ. ๑๘๒๕ ซึ่งมีข้อกำหนดใน มาตรา ๕ ว่า “จะไม่มี การส่งผู้ร้ายข้ามแดนถ้าอาชญากรรม หรือความผิดที่มีลักษณะในทางการเมือง หรือเป็นที่ประจักษ์ชัดจากพฤติกรรมแวดล้อมว่าการร้องขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้นมีวัตถุประสงค์ในทางการเมือง” นั้นแสดงให้เห็นว่าประเทศฝรั่งเศสจะเน้นเรื่องพฤติกรรมแวดล้อมตามข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป อันอาจใช้หลักเรื่อง “กรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา”

ออร์โตลิ่ง (Ortolan) นักกฎหมายชาวฝรั่งเศส ได้ให้ความหมายของคำว่าความผิดทางการเมืองไว้ว่า “ไม่มีใครคาดถึงเลยว่าเครื่องหมายที่จะให้รู้ว่าการกระทำอย่างนั้นอย่างนี้เป็น การกระทำความผิดทางการเมือง ยกที่จะค้นหาให้พบได้เพียงไร เมื่อได้ใคร่ครวญตรึกตรองมา

เป็นเวลาช้านานและคิดค้นปัญหาตลบลบกลับไปกลับมาทุกแง่ทุกมุมหลายครั้ง จนกระทั่งได้พยายามกำหนดรายการจัดชอยการกระทำความผิดออกเป็นประเภทต่าง ๆ เท่าที่จะทำได้ และได้พยายามที่จะค้นหาส่วนที่ละม้ายคล้ายคลึงกันอย่างไรก็ตาม ก็ไม่เคยพบสูตรของการกระทำความผิดทางการเมืองอันแน่นอนโดยปราศจากการลังเลใจแต่ประการใดเลย”

ตามความเห็นของ ออร์โตลิ่ง (Ortolan) เห็นว่าถ้าไม่ใช่เป็นการกระทำที่ซับซ้อนยุ่งยากโดยมีการกระทำความผิดอื่นเข้ามาปะปนด้วยแล้ว ก็พอจะถือได้ว่าการกระทำความผิดทางการเมืองมีหลักเกณฑ์ให้พิจารณาดังนี้ คือ

ก่อนอื่นให้ทำการพิจารณาแยกการกระทำความผิดต่าง ๆ ที่ประกอบขึ้นเป็นองค์ความผิดนั้นให้ละเอียดเสียก่อน แล้วจึงตอบปัญหา ๓ ข้อดังนี้

๑. ผู้เสียหายโดยตรงต้องเป็นรัฐ

๒. สิทธิและหน้าที่ที่รัฐได้รับความเสียหายคือสิทธิและหน้าที่อันเกี่ยวกับระเบียบขององค์การแห่งสังคมและการเมือง

๓. ส่วนได้เสียและประโยชน์ที่รัฐจะได้รับการปราบปรามคือส่วนได้เสียและประโยชน์อันเกี่ยวกับระเบียบองค์การของสมาคมหรือการเมืองนั่นเอง

ถ้าคำตอบเป็นไปตามเงื่อนไข ๓ ข้อดังกล่าวข้างต้น การกระทำคามผิดนั้นก็ได้อธิบายว่าเป็นการกระทำคามผิดทางการเมือง

โฟซิลล์ (Fauchille) กล่าวว่า การกระทำต่าง ๆ อันมุ่งกระทำต่อรัฐเรียกว่าเป็นความผิดทางการเมืองอันหมายรวมถึงการกระทำคามผิดที่มุ่งกระทำขัดต่อความมั่นคงภายในรัฐ ซึ่งหมายความว่า เป็นการกระทำที่มีวัตถุประสงค์เพื่อทำลาย หรือเพื่อแก้ไขเปลี่ยนแปลงรูปหรือระบอบของรัฐบาลหรือต่อองค์การและหน้าที่ต่าง ๆ ในทางการเมือง การกระทำที่มุ่งร้ายต่อสิทธิในทางการเมืองของประชาชน

เดียร์ (Deere) ได้กล่าวสั้น ๆ ว่า ความผิดทางการเมืองโดยแท้เป็นความผิดต่อองค์การทางการเมืองหรือรัฐบาลของประเทศอันได้รับความเสียหายเพียงแต่สิทธิแห่งสาธารณชน และซึ่งไม่มีอาชญากรรมธรรมดา รวมอยู่ด้วยเลย

การ์โรต์ (Garraud) เห็นว่าการกระทำคามผิดทางการเมืองคือการกระทำที่มีจุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งในอันที่จะมุ่งทำลายเปลี่ยนแปลง หรือทำให้ระบอบการเมืองของประเทศอย่างใดอย่างหนึ่งเกิดความปั่นป่วนขึ้นในระบอบการเมืองของประเทศนั้น ถ้าเป็นการภายนอกก็ได้แก่เอกราชของประเทศ บุรณภาพแห่งดินแดนและความสัมพันธ์ของประเทศนั้นกับประเทศอื่น ถ้าเป็นการภายในก็ได้แก่ระบอบของรัฐบาล องค์การของหน่วยงานราชการต่าง ๆ การสัมพันธ์ระหว่างหน่วยราชการเหล่านี้และสิทธิในทางการเมืองของพลเมืองโรแล็ง (Rolin) กล่าวว่า การกระทำคามผิดทางการเมืองคือการกระทำคามผิดที่มุ่งเฉพาะองค์การการเมืองของประเทศหนึ่ง ๆ และมีวัตถุประสงค์ที่จะทำลายหรือล้มระบอบการเมืองหรือองค์การการเมืองนั้นเท่านั้น

เรอโนลต์ (Renault) ได้ชี้ให้เห็นถึงตัวอย่างของความผิดทางการเมืองดังนี้คือ

๑. การจับอาวุธเข้าทำสงครามกับประเทศของตน
 ๒. ติดต่อสมคบกับศัตรู หรือกระทำคามผิดอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน
 ๓. ยุยงให้พลเมืองก่อการกบฏ
 ๔. มั่วสุมสมคบคิดกันเปลี่ยนแปลงระเบียบแบบแผนการปกครอง
 ๕. สมคบคิดกันทำลายชีวิตผู้เป็นประมุขของชาติ
 ๖. เข้าเป็นสมาชิกของสมาคมลับ
 ๗. หมิ่นประมาทหน่วยราชการต่าง ๆ
 ๘. การกระทำคามผิดต่อกฎหมายการพิมพ์ (เว้นการกระทำผิดต่อบุคคลธรรมดา) และ
 ๙. กระทำผิดต่อกฎหมายเลือกตั้ง
-

ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.^๑

ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว) เป็นการแสดงความคิดเห็นที่สะท้อนมุมมองของผู้เขียนโดยวิเคราะห์มาจากร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้เท่านั้น

สืบเนื่องจากสถานการณ์บ้านเมืองตกอยู่ในความคิดที่ไม่เคารพในระบอบประชาธิปไตย มีการชุมนุมประท้วงรัฐบาลจนนำไปสู่การยึดอำนาจการปกครอง เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ เหตุการณ์นี้สร้างความขัดแย้งทางการเมืองและทางสังคมที่รุนแรง อย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน ทำให้เกิดการใช้บังคับกฎหมายที่ไม่เป็นธรรมสร้างความรู้สึกสับสนและไม่เท่าเทียม การเลือกปฏิบัติเกิดขึ้นในทางความคิดทางการเมืองของประชาชนเป็นวงกว้าง จนเกิดการชุมนุมประท้วงทางการเมืองของประชาชน อันนำไปสู่การกระทำผิดต่อกฎหมายบ้านเมือง มีการกล่าวหาและมีการดำเนินคดีอาญากับผู้ที่เข้าร่วมการชุมนุมจำนวนมากทำให้ถูกจำกัดเสรีภาพและอิสรภาพในระหว่างการถูกกล่าวหาทางอาญา อันเป็นผลมาจากภาครัฐได้ประกาศและบังคับใช้กฎหมายที่เคร่งครัดและขาดความยืดหยุ่นจนเกินความจำเป็น ซึ่งสภาพปัญหาดังกล่าวได้เกิดเป็นปัญหาร้าวลึกลงไปสู่สังคมไทยในทุกระดับและนำมาซึ่งความหวั่นไหวขาดความเชื่อมั่นในการดำเนินชีวิตให้เป็นปกติสุขของประชาชนทั่วไป ปรากฏการณ์ดังกล่าวสร้างความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประเทศชาติทั้งทางด้านความมั่นคง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ขึ้น โดยสามารถจำแนกข้อดีของร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับดังกล่าว ดังต่อไปนี้

ข้อดีร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.

๑. เพื่อนิรโทษกรรมให้กับประชาชนที่มีความผิดหรือถูกตัดสินให้ดำเนินคดีทางการเมือง
๒. เป็นการให้อภัยซึ่งกันและกัน อันนำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์ที่ให้แก่บ้านเมือง เช่น กระตุ้นให้เกิดความปรองดองกันระหว่างผู้ละเมิดกับสังคม
๓. ทำให้สังคมไทยและประเทศชาติกลับมาสู่ความสงบสุขเรียบร้อยมีความสมัครสมานสามัคคีร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาประเทศให้มีความมั่นคงและเข้มแข็งอย่างยั่งยืนต่อไป

ข้อสังเกตร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.

- การนิรโทษกรรมตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ที่มุ่งประสงค์ให้ครอบคลุมไปถึงการกระทำความผิดอาญาฐานอื่น ๆ ที่ได้กระทำต่อเอกชนโดยเจตนาด้วยนั้น มิใช่การนิรโทษกรรมการกระทำความผิดทางการเมือง

^๑ เรียบเรียงโดย : พัชรา พุกเศรษฐี วิทยากรปฏิบัติการ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ภาคผนวก

- : ร่างพระราชบัญญัติ
นิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
(นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
นิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
(นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ)
- : รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
นิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร
- : ร่างพระราชบัญญัติ
นิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ร่าง
พระราชบัญญัติ
นิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
(นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(๑)

(สำเนา)

เลขรับ ๑๓/๒๕๕๖ วันที่ ๗ มี.ค. ๒๕๕๖
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๗ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.

(๒) บันทึกหลักการและเหตุผล

(๓) บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.

ข้าพเจ้ากับคณะขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกอบกันมา เพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา และหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) วรชัย เหมะ ผู้เสนอ
(นายวรชัย เหมะ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

(ลงชื่อ)	บุญแก้ว สมวงศ์ (นายบุญแก้ว สมวงศ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ถาวร ตรีรัตน์ณรงค์ (นายถาวร ตรีรัตน์ณรงค์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ทัศนีย์ บุรณุปกรณ์ (นางสาวทัศนีย์ บุรณุปกรณ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สมศักดิ์ ใจแคล้ว (นายสมศักดิ์ ใจแคล้ว) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	บุญชู นิลถนอม (นายบุญชู นิลถนอม) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	มนตรี ตั้งเจริญถาวร (นายมนตรี ตั้งเจริญถาวร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ

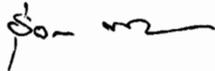
(โปรดพลิก)

(ลงชื่อ)	เอมอร สินธุไพร (นางเอมอร สินธุไพร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สมคิด เชื้อคง (นายสมคิด เชื้อคง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	สัมภาษณ์ อรรถาวงศ์ (นายสัมภาษณ์ อรรถาวงศ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	พหล วรปัญญา (นายพหล วรปัญญา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	พัชรินทร์ มั่นปาน (นางพัชรินทร์ มั่นปาน) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ใหม่	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สมหญิง บัวบุตร (นางสมหญิง บัวบุตร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	เกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์ (นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	มาลินี อินฉัตร (นางสาวมาลินี อินฉัตร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ชมภู จันทาทอง (นางชมภู จันทาทอง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	เปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข (นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	อนุรักษ์ บุญศล (นางอนุรักษ์ บุญศล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สุนีย์ เหลืองวิจิตร (นางสาวสุนีย์ เหลืองวิจิตร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	พ่ายพ บันเกตุ (นายพ่ายพ บันเกตุ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	เชิดชัย ตันติศิรินทร์ (นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	สุนัย จุลพงศธร (นายสุนัย จุลพงศธร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สงวน พงษ์มณี (นายสงวน พงษ์มณี) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	เทียบจุฑา ขาวขำ (นางเทียบจุฑา ขาวขำ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย (นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	สมโภช สายเทพ (นายสมโภช สายเทพ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ปวีณ แซ่จิ่ง (นายปวีณ แซ่จิ่ง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	อนุสรณ์ บันทอง (นายอนุสรณ์ บันทอง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ชูศักดิ์ แอกลง (นายชูศักดิ์ แอกลง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ไพโรจน์ อิศระเสรีพงษ์ (นายไพโรจน์ อิศระเสรีพงษ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	รส มะลิผล (นายรส มะลิผล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ

(๓)

(ลงชื่อ)	อภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย (นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ประสาธ ตันประเสริฐ (นายประสาธ ตันประเสริฐ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติพัฒนา	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ชินวัฒน์ หาบุญพาด (นายชินวัฒน์ หาบุญพาด) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ก่อแก้ว พิถุลทอง (นายก่อแก้ว พิถุลทอง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	พิสิษฐ์ สันตพันธุ์ (นายพิสิษฐ์ สันตพันธุ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ธวัชชัย สุทธิบังกช (นายธวัชชัย สุทธิบังกช) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	นิยม เวชกามา (นายนิยม เวชกามา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ระพีพรรณ พงศ์เรืองรอง (นางระพีพรรณ พงศ์เรืองรอง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย	ผู้เสนอ
	(ลงชื่อ) โกลล ปัทมะ (นายโกลล ปัทมะ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย		ผู้เสนอ		

สำเนาถูกต้อง



(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักการประชุม

ณัฐฐา พิมพ์
Opth ทาน
๖๕๖๖๖๖.ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยนิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน

เหตุผล

เนื่องจากสังคมไทยที่ผ่านมาอยู่ในสภาวะที่สร้างความแตกแยกทางความคิด มีการแบ่งฝัก
แบ่งฝ่ายให้แก่คนในชาติบ้านเมืองจนปัจจุบัน ด้วยสืบเนื่องจากสถานการณ์บ้านเมืองตกอยู่ในความคิดที่ไม่เคารพ
ในระบบอบประชาธิปไตย มีการชุมนุมประท้วงรัฐบาล จนนำไปสู่การยึดอำนาจการปกครอง เมื่อวันที่ ๑๙
กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙ เหตุการณ์นี้สร้างความขัดแย้งทางการเมืองและทางสังคมที่รุนแรงอย่างที่ไม่เคยปรากฏ
มาก่อน ทำให้เกิดการใช้บังคับกฎหมายที่ไม่เป็นธรรม สร้างความรู้สึกสับสนและไม่เท่าเทียม การเลือกปฏิบัติ
เกิดขึ้นในทางความคิดทางการเมืองของประชาชนเป็นวงกว้าง จึงมีการชุมนุมประท้วงทางการเมืองของประชาชน
จนเกิดการกระทำผิดต่อกฎหมายบ้านเมือง อันนำไปสู่การกล่าวหา และมีการดำเนินคดีกับผู้เข้าร่วมการชุมนุม
จำนวนมาก ทำให้ถูกจำกัดเสรีภาพและอิสรภาพในระหว่างการถูกกล่าวหาทางอาญา อันเป็นผลมาจากภาครัฐ
ได้ประกาศและบังคับใช้กฎหมายที่เคร่งครัดและขาดความยืดหยุ่นจนเกินความจำเป็น ซึ่งสภาพปัญหาดังกล่าวได้
เกิดเป็นปัญหาร้าวลึกลงไปสู่สังคมไทยในทุกกระดับ และนำมาซึ่งความหวุ่นไหวขาดความเชื่อมั่นในการดำเนินชีวิต
ให้เป็นปกติสุขของประชาชนทั่วไป ปรากฏการณ์ดังกล่าวสร้างความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประเทศชาติ
ทั้งทางด้านความมั่นคง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย ทั้งนี้ เมื่อได้คำนึงว่า
บรรดาการกระทำต่าง ๆ ของประชาชนที่ได้กระทำไปเพื่อแสดงออกซึ่งความคิดเห็นทางการเมืองของประชาชน
ซึ่งมีมูลเหตุจูงใจทางการเมืองที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับความขัดแย้งในทางการเมือง อันเป็นการใช้สิทธิเสรีภาพ
ขั้นพื้นฐานของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ จึงสมควรให้มีการนิรโทษกรรมแก่ประชาชนในกรณีดังกล่าว เพื่อเป็น
การให้โอกาสแก่ประชาชนซึ่งเป็นพลเมืองของประเทศ และเป็นการรักษาคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
ทั้งเพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและสิทธิพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตย โดยใช้หลักนิติธรรม อันจะเป็นรากฐาน
ที่ดีต่อการลดความขัดแย้ง และสร้างความปรองดองของคนในชาติ โดยต้องคำนึงถึงมูลเหตุจูงใจของการกระทำ
ที่ประชาชนได้แสดงออกทางการเมือง เพื่อจะทำให้สังคมไทยและประเทศชาติกลับมาสู่ความสงบสุขเรียบร้อย
มีความสมัครสมานสามัคคีร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาประเทศให้มีความมั่นคงและเข้มแข็งอย่างยั่งยืนต่อไป
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๖)

การกระทำในวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการกระทำใด ๆ ของบรรดาผู้ซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจหรือสั่งการให้มีการเคลื่อนไหวทางการเมืองในห้วงระยะเวลาดังกล่าว

มาตรา ๔ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ถ้าผู้กระทำการตามมาตรา ๓ วรรคหนึ่ง ยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวนหรือพนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้วให้พนักงานอัยการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องระงับการฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษาฟ้องหรือมีคำสั่งจำหน่ายคดี ในกรณีที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใด ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด ถ้าผู้นั้นอยู่ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น

มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรม ในอันที่จะเรียกร้องสิทธิ หรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น

มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่งไม่ใช่ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย

มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิด
เนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง
ของประชาชน พ.ศ.

(นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ประกอบร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรและได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้าของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.

เนื่องจากสังคมไทยที่ผ่านมาอยู่ในสภาวะที่สร้างความแตกแยกทางความคิด มีการแบ่งฝักแบ่งฝ่ายให้แก่คนในชาติบ้านเมืองจนปัจจุบัน ด้วยสืบเนื่องจากสถานการณ์บ้านเมืองตกอยู่ในความคิดที่ไม่เคารพในระบบอบประชาธิปไตย มีการชุมนุมประท้วงรัฐบาล จนนำไปสู่การยึดอำนาจการปกครอง เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ เหตุการณ์นี้สร้างความขัดแย้งทางการเมืองและทางสังคมที่รุนแรงอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน ทำให้เกิดการใช้บังคับกฎหมายที่ไม่เป็นธรรม สร้างความรู้สึกสับสนและไม่เท่าเทียม การเลือกปฏิบัติเกิดขึ้นในทางความคิดทางการเมืองของประชาชนเป็นวงกว้าง จึงมีการชุมนุมประท้วงทางการเมืองของประชาชน จนเกิดการกระทำผิดต่อกฎหมายบ้านเมือง อันนำไปสู่การกล่าวหา และมีการดำเนินคดีกับผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก ทำให้ถูกจำกัดเสรีภาพและอิสรภาพในระหว่างการถูกกล่าวหาทางอาญา อันเป็นผลมาจากภาครัฐได้ประกาศและบังคับใช้กฎหมายที่เคร่งครัดและขาดความยืดหยุ่นจนเกินความจำเป็น ซึ่งสภาพปัญหาดังกล่าวได้เกิดเป็นปัญหาร้ายาลึกลงไปสู่สังคมไทยในทุกระดับ และนำมาซึ่งความหวุ่นไหวขาดความเชื่อมั่นในการดำเนินชีวิตให้เป็นปกติสุขของประชาชนทั่วไป ปรากฏการณ์ดังกล่าวสร้างความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประเทศชาติ ทั้งทางด้านความมั่นคง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย ทั้งนี้ เมื่อได้คำนึงว่าบรรดาการกระทำต่าง ๆ ของประชาชนที่ได้กระทำไปเพื่อแสดงออกซึ่งความคิดเห็นทางการเมืองของประชาชน ซึ่งมีมูลเหตุจูงใจทางการเมืองที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับความขัดแย้งในทางการเมือง อันเป็นการใช้สิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ จึงสมควรให้มีการนิรโทษกรรมแก่ประชาชนในกรณีดังกล่าว เพื่อเป็นการให้ออกาสแก่ประชาชนซึ่งเป็นพลเมืองของประเทศ และเป็นการรักษาคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ทั้งเพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและสิทธิพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตย โดยใช้หลักนิติธรรม อันจะเป็นรากฐานที่ดีต่อการลดความขัดแย้ง และสร้างความปรองดองของคนในชาติ โดยต้องคำนึงถึงมูลเหตุจูงใจของการกระทำที่ประชาชนได้แสดงออกทางการเมือง เพื่อจะทำให้สังคมไทยและประเทศชาติกลับมาสู่ความสงบสุขเรียบร้อย มีความสมัครสมานสามัคคีร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาประเทศให้มีความมั่นคงและเข้มแข็งอย่างยั่งยืนต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมืองหรือการแสดงออกทางการเมือง หรือบุคคลซึ่งไม่เข้าร่วมการชุมนุมทางการเมือง แต่กระทำการนั้นมีมูลเหตุเกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมือง โดยการกล่าวด้วยวาจาหรือโฆษณาด้วยวิธีการใดเพื่อเรียกร้องหรือให้มีการต่อต้านรัฐ การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือการชุมนุม การประท้วง หรือการแสดงออกด้วยวิธีการใด ๆ อันอาจเป็นการกระทบต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นเหตุการณ์สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิง

การกระทำในวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการกระทำใด ๆ ของบรรดาผู้ซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจหรือสั่งการให้มีการเคลื่อนไหวทางการเมืองในห้วงระยะเวลาดังกล่าว (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ถ้าผู้กระทำการตามมาตรา ๓ วรรคหนึ่ง

๒.๒.๑ ยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวนหรือพนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง

๒.๒.๒ หากถูกฟ้องต่อศาลแล้วให้พนักงานอัยการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องระงับการฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง

๒.๒.๓ ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษาฟ้องหรือมีคำสั่งจำหน่ายคดี

๒.๒.๔ ในกรณีที่คดีมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด

๒.๒.๕ ถ้าผู้นั้นอยู่ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น (ร่างมาตรา ๔)

๒.๓ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิ หรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น (ร่างมาตรา ๕)

๒.๔ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่งไม่ใช่องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย (ร่างมาตรา ๖)

๒.๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗)

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิด
เนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง
ของประชาชน พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร



รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิด
เนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง
ของประชาชน พ.ศ.

สภาผู้แทนราษฎร

สำนักกรรมการ ๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด

(สำเนา)

ที่ ๓๖๕๕/๒๕๕๖

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม
แก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
(นายวรชัย เหมะ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้
ประกอบด้วย

- | | |
|------------------------------|------------------------------------|
| ๑. นายแก้วสรร อติโพธิ | ๒. นายจิตร ชัยนิคม |
| ๓. นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม | ๔. นายจिरายู ห่วงทรัพย์ |
| ๕. นายชวลิต วิชยสุทธิ์ | ๖. นายชาดา ไทยเศรษฐ์ |
| ๗. นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์ | ๘. พันตำรวจเอก อนุรักษ์ เศวदनันทน์ |
| ๙. นายถาวร เสนเนียม | ๑๐. นายธนา ชีรวินิจ |
| ๑๑. นายนิพนธ์ ะกะมิ | ๑๒. นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ |
| ๑๓. นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ | ๑๔. นายบุญยอด สุขถิ่นไทย |
| ๑๕. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ | ๑๖. นายประสพ ตันประเสริฐ |
| ๑๗. นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ | ๑๘. นายพิชิต ชื่นบาน |
| ๑๙. นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน | ๒๐. นายรณเทพ อนุวัฒน์ |
| ๒๑. นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท | ๒๒. นายวรชัย เหมะ |
| ๒๓. นายวัชระ เพชรทอง | ๒๔. นายวิชาญ มินชัยนันท์ |
| ๒๕. นายวิรัช ร่มเย็น | ๒๖. นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ |
| ๒๗. นายศุภชัย ใจสมุทร | ๒๘. นายสงวน พงษ์มณี |
| ๒๙. พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน | ๓๐. นายสามารถ แก้วมีชัย |
| ๓๑. นายสุชาติ ลายน้ำเงิน | ๓๒. นายสุทิน คลังแสง |
| ๓๓. นายสุนัย จุลพงศธร | ๓๔. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ |
| ๓๕. นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี | |

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ ที่ประชุมเห็นชอบให้ตั้ง นายประเสริฐ จันทรรวงทอง และนายพีระเพชร ศิริกุล เป็นกรรมาธิการในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. แทน พันตำรวจเอก ณรัชต์ เศวตนันทน์ ซึ่งได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมาธิการวิสามัญ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ และนายสุทิน คลังแสง ได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมาธิการวิสามัญ เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๖

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียน มาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สามารถ แก้วมีชัย

(นายสามารถ แก้วมีชัย)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำนักกรรมาธิการ ๓

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๙๙ - ๖๐๐

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๐๐

สำเนาถูกต้อง



(นายสาธิต ประเสริฐศักดิ์)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมาธิการ ๓

นางสินี สัมมิ/ร่าง

นางสาวสุนิสา แซ่ไคว้/พิมพ์

นางสาววิลาวรรณ ร่ำริน/ตรวจ

ตรวจทาน

ครั้งที่ ๑ นางสินี สัมมิ

ครั้งที่ ๒ นางสาววิลาวรรณ ร่ำริน

ครั้งที่ ๓ นายสาธิต ประเสริฐศักดิ์

รายงานคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๖ และครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพฤหัสบดีที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. (นายวรชัย เหมะ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน นั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. คณะกรรมาธิการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

- | | |
|-----------------------------|------------------------------------|
| (๑) นายสามารถ แก้วมีชัย | เป็นประธานคณะกรรมการ |
| (๒) นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ | เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง |
| (๓) นายชาดา ไทยเศรษฐ์ | เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง |
| (๔) นายวิชาญ มีนชัยนันท์ | เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม |
| (๕) พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน | เป็นกรรมาธิการที่ปรึกษา |
| (๖) นายชวลิต วิชยสุทธิ์ | เป็นเลขานุการคณะกรรมการ |
| (๗) นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม | เป็นโฆษกคณะกรรมการ |
| (๘) นายสุชาติ ลายน้ำเงิน | เป็นโฆษกคณะกรรมการ |

๒. คณะกรรมาธิการวิสามัญได้มีมติตั้ง นางสินี สัมมี ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมการการอุตสาหกรรม สำนักกรรมาธิการ ๑ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๒

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

- | | |
|--------------------------------|--------------------------------|
| (๑) พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก | รองนายกรัฐมนตรี |
| (๒) นายวราเทพ รัตนากร | รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี |
| (๓) เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา | |

๔. ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

๔.๑ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ

- | | |
|------------------------|-----------------------------------|
| (๑) นายอนุสิษฐ คุณากร | รองเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ |
| (๒) นายวรณัฐ คงเมือง | ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย |
| (๓) นายพีรจุจ อภินันท์ | เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน |

๔.๒ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

- | | |
|-----------------------------|-----------------------------------|
| (๑) พันเอก นันทวิทย์ คงเพชร | ผู้อำนวยการส่วนกฎหมายสิทธิมนุษยชน |
| (๒) พันเอก วิจารณ์ จตแดง | ผู้อำนวยการส่วนกฎหมายสิทธิมนุษยชน |

- (๓) พันตำรวจโทหญิง ปราณี จุลวงศ์ เจ้าหน้าที่แผนและงบประมาณ
สำนักบริหารงานบุคคล
- (๔) ร้อยตรี วีระวงศ์ สุนัยเจริญ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานส่วนกฎหมาย
สำนักบริหารงานบุคคล
- ๔.๓ กระทรวงมหาดไทย
นายสุรพล สุวรรณานนท์ ผู้อำนวยการส่วนงานนิติการ กรมการปกครอง
- ๔.๔ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- (๑) นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง รักษาการกรรมการร่างกฎหมายประจำ
ผู้อำนวยการฝ่ายนิติบัญญัติ
- (๒) นายธีวากร ยอดชาญ ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายกระบวนการ
ยุติธรรมทางอาญา
- (๓) นายถนัดกิจ นิเวทวงษ์ นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ
- (๔) นางสาวกมลกานต์ ศรสุวรรณ นักกฎหมายกฤษฎีกาปฏิบัติการ
- (๕) นางสาวพันไมล์ ธาราสุข นักกฎหมายกฤษฎีกาปฏิบัติการ
- (๖) นายสง่า อัครปรีดี นักกฎหมายกฤษฎีกาปฏิบัติการ
- (๗) นายปรกรณ์ ศรีเตี้ยเพชร นักกฎหมายกฤษฎีกาปฏิบัติการ
- ๔.๕ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- (๑) พันตำรวจโท สุธี เอี่ยมเจริญยิ่ง รองผู้กำกับการ กลุ่มงานกฎหมาย
กองกฎหมาย
- (๒) พันตำรวจเอก คมกฤษ ไวสีบข่า รองผู้บังคับการ กองคดีอาญา
- (๓) พันตำรวจโท สานนท์ เลิศสุโภชนิษฐ์ สารวัตรกลุ่มงานกฎหมาย-กองกฎหมาย
- (๔) พันตำรวจโท มาณพ พงษ์พันธ์ สารวัตรกลุ่มงานกฎหมาย กองกฎหมาย
- ๔.๖ คณะกรรมการการต่างประเทศ สภาผู้แทนราษฎร
นายธงทอง นิพัทธ์รุจิ ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ
การต่างประเทศ
- ๔.๗ ผู้สื่อข่าว
- (๑) นางสาวสมถวิล เทพสวัสดิ์ หนังสือพิมพ์คมชัดลึก
- (๒) นายอัครพล นิยมญาติ สำนักข่าวรอยเตอร์ส
- (๓) นางสาวลลิสญา อุปพงศ์ สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง ๑๑
- (๔) นางสาวคริส เศรษฐอดุล สถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมพีทีวี
- (๕) นายสรชัย เหมพิพัฒน์ สถานีโทรทัศน์เอเชียอาฟเดท
- (๖) นายธนาวัฒน์ พรหมบุตร หนังสือพิมพ์มติชน
- (๗) นายจรวด เขียนอ้าว สถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมมติชน
- (๘) นางสาวจรัญญา สมฤทธิ์ สถานีโทรทัศน์ช่อง ๔ Channel

- | | |
|---------------------------------|--|
| (๙) นายจตุรภัทร เฉลยปราชญ์ | สถานีโทรทัศน์ช่อง ๔ Channel |
| (๑๐) นายปสุต วงศ์คำแหง | สถานีข่าวและความบันเทิง Intv. |
| (๑๑) นายสมควร หอมสันเทียะ | สถานีโทรทัศน์ TNN ๒๔ ชั่วโมง |
| (๑๒) นายอภิชาติ กลิ่นชะเอม | สถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ ทวีช่อง ๙ |
| (๑๓) นายสะอาด เมตไตรย | สถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมเอเอสทีวี |
| (๑๔) นายเชษฐา จันทรเขียว | สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง ๕ |
| (๑๕) นายกิตติพล แดงเกียรติกำจร | สถานีข่าวเดลินิวส์ทีวี |
| (๑๖) นายอัครเพชร กุณฑอง | สถานีโทรทัศน์ TNN ๒๔ ชั่วโมง |
| (๑๗) นายมรุต มะหะหมัด | หนังสือพิมพ์สยามรัฐ |
| (๑๘) นายจิตชนัย อภัย | หนังสือพิมพ์บ้านเมือง |
| (๑๙) นางสาวช่อเพชร เบญจมาตย์ | สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง ๗ |
| (๒๐) นายทองศักดิ์ จันทะสิงห์ | หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ |
| (๒๑) นายสำเร็จ ช่วยชู | สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง ๑๑ |
| (๒๒) นางสาวอัจฉรา โพธิ์ศรี | องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะ
แห่งประเทศไทย |
| (๒๓) นางสาวรุ่งฟ้า ทรัพย์อมรชัย | สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง ๓ |
| (๒๔) นายวุฒิชัย มงคลอง | สถานีข่าว ไอ เอ็น เอ็น |
| (๒๕) นายชุงสวัฏ์ ดันวานิช | หนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์ |

๕. ผู้ซึ่งคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

- | | |
|---------------------------|--|
| (๑) นายคารม พลพรกลาง | ทนายความของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตย
ต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) |
| (๒) นายวิญญูติ ชาทิมมนตรี | ทนายความของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตย
ต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) |

๖. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีผู้เสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๑๙๗ คน คือ

- | | |
|----------------------------------|--|
| (๑) นายกนก ลิมตระกูล | (๒) นายกนก วงษ์ตระหง่าน |
| (๓) นายกรณ์ จาติกวณิช | (๔) นายกษิต ภิรมย์ |
| (๕) นายกัมพล สุภาแพ่ง | (๖) นางสาวกัลยา รุ่งวิจิตรชัย |
| (๗) คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช | (๘) นายกุลเดช พัวพัฒน์กุล |
| (๙) นายกุอาเซ็ม กุจินามิง | (๑๐) นายเกียรติ สิทธิอมร |
| (๑๑) นายเกียรติชัย ติรณศักดิ์กุล | (๑๒) นายเกียรติศักดิ์ ส่องแสง |
| (๑๓) นายโกวิทย์ ธารณา | (๑๔) นางสาวชัตติยา สวัสดิผล |
| (๑๕) นายคณวัฒน์ วศินสังวร | (๑๖) นายครรชิต ทัพบสุวรรณ |
| (๑๗) นายจักรรัตน์ พัวช่วย | (๑๘) ผู้ช่วยศาสตราจารย์จากรุพรรณ กุลติลก |
| (๑๙) นายจตุติ ไกรฤกษ์ | (๒๐) นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ |
| (๒๑) นายจตุฤทธิ์ ลักษณะวิศิษฎ์ | (๒๒) นายเจริญ คันธวงค์ |

- (๒๓) นายเจอะอามิง โตะตาหยง
 (๒๕) นายเจือ ราชสีห์
 (๒๗) นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน
 (๒๙) นางชมภู จันทาทอง
 (๓๑) นายชวน หลีกภัย
 (๓๓) นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์
 (๓๕) นายชำนาญ ศักดิ์เศรษฐ์
 (๓๗) นายชินวัฒน์ หาบุญพาด
 (๓๙) นายชุมพล จุลใส
 (๔๑) นายเชน เทือกสุบรรณ
 (๔๓) นายณรงค์ ดุดิง
 (๔๕) นายณัฐพล ทิพย์สุวรรณ
 (๔๗) นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี
 (๔๙) นางสาวทัศนีย์ บุรณุปกรณ์
 (๕๑) นายเทพไท เสนพงศ์
 (๕๓) นายแทนคุณ จิตต์อิสระ
 (๕๕) นายธนิตพล ไชยนันทน์
 (๕๗) นายธวัชชัย สุทธิบังกช
 (๕๙) นายธรรมา ปิตุเตชะ
 (๖๑) นายธีระ สลักเพชร
 (๖๓) นายเจียรชัย สุวรรณเพ็ญ
 (๖๕) นายนพพล เหลืองทองนารา
 (๖๗) นายนริศ ชำนาญรักษ์
 (๖๙) นางนันทพร วีระกุลสุนทร
 (๗๑) นายนิติรัฐ สุนทรวร
 (๗๓) นายนิพนธ์ วิเศษชัยยุทธศาสตร์
 (๗๕) นายบัญญัติ เจตนจันทร์
 (๗๗) นายบุญฐิณ ประทุมลี
 (๗๙) นางสาวบุญยธิดา สมชัย
 (๘๑) นายประกอบ จีระกิติ
 (๘๓) นายประพร เอกอรุ
 (๘๕) จำสับตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ
 (๘๗) นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ
 (๘๙) นางสาวปารีชาติ ชาลีเครือ
 (๙๑) ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย
 (๙๓) นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล
- (๒๔) นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ
 (๒๖) นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร
 (๒๘) นายชินนทร์ รุ่งแสง
 (๓๐) นายชลน่าน ศรีแก้ว
 (๓๒) นายชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต
 (๓๔) นายชัยวุฒิ ผ่องแผ้ว
 (๓๖) นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ
 (๓๘) นายชื่นชอบ คงอุดม
 (๔๐) นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ
 (๔๒) นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์
 (๔๔) นายณัฐ บรรทัดฐาน
 (๔๖) นายดิศทัต คำประกอบ
 (๔๘) นายถวิล ไพรสณฑ์
 (๕๐) นายทนายท เกียรติชูศักดิ์
 (๕๒) นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์
 (๕๔) นายธนิช มาลีพิทักษ์
 (๕๖) นายธรรมวิชัย โพธิ์พิพิธ
 (๕๘) นายธานี เทือกสุบรรณ
 (๖๐) นายธีรภัทร พริ้งสุลกะ
 (๖๒) นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์
 (๖๔) นายนคร มาฉิม
 (๖๖) นายนราพัฒน์ แก้วทอง
 (๖๘) นางสาวนริศา อติเทพวรพันธุ์
 (๗๐) นางนาถยา เบ็ญจศิริวรรณ
 (๗๒) นายนิทัศน์ ศรีนนท์
 (๗๔) นายนิยม เวชกามา
 (๗๖) นายบัญญัติ บรรทัดฐาน
 (๗๘) นางบุญรีน ศรีธเรศ
 (๘๐) นายบุญชัย สมุทรักษ์
 (๘๒) นายประกอบ รัตนพันธ์
 (๘๔) นายประมวล พงศ์ถาวราเดช
 (๘๖) นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย
 (๘๘) นายปรีชา มุสิกกุล
 (๙๐) นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข
 (๙๒) นายพหล วรปัญญา
 (๙๔) พลตำรวจโท พิทักษ์ จารุสมบัติ

- (๙๕) นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล
(๙๗) นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค
(๙๙) นายภีรพล ลาภาโรจน์กิจ
(๑๐๑) นายมนตรี ตั้งเจริญถาวร
(๑๐๓) นายมานพ จรัสดำรงนิตย์
(๑๐๕) นางมุกดา พงษ์สมบัติ
(๑๐๗) นายยุพราช บัวอินทร์
(๑๐๙) นางสาวรังสิมา รอดศรีศรี
(๑๑๑) นายรารี มามะ
(๑๑๓) นายวรงค์ เดชกิจวิกรม
(๑๑๕) นายวิชัย ล้ำสุทธิ
(๑๑๗) นายวิทยา แก้วภราดัย
(๑๑๙) นายวิภูแถลง พัฒนภูมิไท
(๑๒๑) นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์
(๑๒๓) นายวีระพล จิตสัมฤทธิ์
(๑๒๕) นายเวียง วรเชษฐ์
(๑๒๗) นางศรีสมร รัศมีฤกษ์เศรษฐ์
(๑๒๙) นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู
(๑๓๑) นายสงกรานต์ จิตสุทธิภากร
(๑๓๓) นายสมชาย โสสถาพรพิพิธ
(๑๓๕) นายสมบัติ ยะสินธุ์
(๑๓๗) นายสรรเสริญ สมะลาภา
(๑๓๙) นายสทนต์ กุลศรี
(๑๔๑) นายสาคร เกี่ยวข้อง
(๑๔๓) นายสาธิต ปิตุเตชะ
(๑๔๕) นายสามารถ มะลูลีม
(๑๔๗) นายสินิตย์ เลิศไกร
(๑๔๙) นายสุกิจ อัดโปปกรณ์
(๑๕๑) นายสุชิน เอ่งฉ้วน
(๑๕๓) นายสุทัศน์ เงินหมื่น
(๑๕๕) นายสุเทพ เทือกสุบรรณ
(๑๕๗) นายสุรเชษฐ์ มาศดีดัด
(๑๕๙) นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล
(๑๖๑) นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์
(๑๖๓) นายสุรสาธิต ผาสุข
(๑๖๕) พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่
- (๙๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิริยศ ราอิมมูลา
(๙๘) นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์
(๑๐๐) นายภูษงค์ รุ่งโรจน์
(๑๐๒) นายมนตรี ปาน้อยนนท์
(๑๐๔) นางมาลินี อินฉัตร
(๑๐๖) นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา
(๑๐๘) นางระพีพรรณ พงศ์เรืองรอง
(๑๑๐) ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชดา ธนาดิเรก
(๑๑๒) นายเรวัต อารีรอบ
(๑๑๔) นายวันชัย เจริญนนทสิทธิ์
(๑๑๖) นายวิฑูรย์ นามบุตร
(๑๑๘) พันเอก วินัย สมพงษ์
(๑๒๐) นายวิรัตน์ กัลยาศิริ
(๑๒๒) นายวีระชัย วีระเมธีกุล
(๑๒๔) นายวุฒิพงษ์ นามบุตร
(๑๒๖) นายศรัณย์วุฒิ ศรัณย์เกตุ
(๑๒๘) นายศิริโชค โสภา
(๑๓๐) นายศุภชัย ศรีหล้า
(๑๓๒) นายสมชัย อัครชัยโสภณ
(๑๓๔) พลเอก สมชาย วิษณุวงศ์
(๑๓๖) นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล
(๑๓๘) นายสราวุธ อ่อนละมัย
(๑๔๐) นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล
(๑๔๒) นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย
(๑๔๔) พันตำรวจเอก สามารถ ม่วงศิริ
(๑๔๖) นายสามารถ ราชพลสิทธิ์
(๑๔๘) นายสุกิจ ก้องธรนินทร์
(๑๕๐) นายสุชาติ ภิญโญ
(๑๕๒) นายสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์
(๑๕๔) นายสุทัศน์ จันทรแสงศรี
(๑๕๖) นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร
(๑๕๘) นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ
(๑๖๐) พลเรือเอก สุรพล จันทน์แดง
(๑๖๒) นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์
(๑๖๔) นายสุรสิทธิ์ เจียมวิจักษณ์
(๑๖๖) นางโสภา กาญจนะ

- | | |
|---------------------------------|-----------------------------------|
| (๑๖๗) นายเหวง โตจิราการ | (๑๖๘) นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ |
| (๑๖๙) นายองอาจ วงษ์ประยูร | (๑๗๐) นายองอาจ วชิรพงศ์ |
| (๑๗๑) นายอนุชา บูรพชัยศรี | (๑๗๒) นายอนุมติ ชูสารอ |
| (๑๗๓) นายอนุรักษ์ ตั้งปณิธานนท์ | (๑๗๔) นางอนุรักษ์ บุญศล |
| (๑๗๕) นายอภิชาติ การิภาณูจน์ | (๑๗๖) นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ |
| (๑๗๗) นายอภิชาติ สุภาแพ่ง | (๑๗๘) หม่อมหลวงอภิมางคล โสณกุล |
| (๑๗๙) นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน | (๑๘๐) นายอภิวัฒน์ เงินหมื่น |
| (๑๘๑) นายอรรถพร พลบุตร | (๑๘๒) นางสาวอรอนงค์ กาญจนชูศักดิ์ |
| (๑๘๓) นางอรอนงค์ คล้ายนก | (๑๘๔) นางสาวอรุณี ชำนาญยา |
| (๑๘๕) นายอลงกรณ์ พลบุตร | (๑๘๖) นางอัญชลี วานิช เทพบุตร |
| (๑๘๗) นายอันวาร์ สาและ | (๑๘๘) นายอับดุลการิม เต็งระกัณา |
| (๑๘๙) นายอาคม เองฉ้วน | (๑๙๐) นางอานิก อัมระนันท์ |
| (๑๙๑) นายอำนาจ คลังผา | (๑๙๒) นายอิสมาแอล เบญจิบรอฮีม |
| (๑๙๓) นายอิสรา สุนทรวัฒน์ | (๑๙๔) นายอิสสระ สมชัย |
| (๑๙๕) นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ | (๑๙๖) นางเอมอร สินธุไพร |
| (๑๙๗) นายชอชาติ ม่าเหรัมย์ | |

๗. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ **ไม่มีการแก้ไข**

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ และนายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น

โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในชื่อร่าง เป็นดังนี้

“ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมฉบับคนไทยให้อภัยซึ่งกันและกันเพื่อพัฒนาชาติไทย ให้แก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง และการแสดงความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ.”

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้ตัดชื่อร่างออก

นายนิพิฏ์ อินทรสมบัติ และนายบุญยอด สุขถิ่นไทย (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขความในชื่อร่าง เป็นดังนี้

“ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง และการแสดงความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ.”

นายวิรัช รัมย์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมชื่อร่าง เป็นดังนี้

“ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม แก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง และการแสดงความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ.”

นายวัชระ เพชรทอง (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความใน
ชื่อร่างเป็นดังนี้

“ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน การใช้ตามสิทธิแห่งรัฐธรรมนูญโดยไม่ใช้อาวุธสงคราม ไม่ปล้น ไม่ฆ่า
ไม่เผา ไม่โกง ไม่คืนเงินแผ่นดิน ๔๖,๐๐๐ ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ทุจริตเป็นนิสัยโดยไม่ละอายต่อบาป
นี้แหละต้นไม้มพิษที่แท้จริง ต้นเกิดชาวไทย อย่าให้โจรปล้นแผ่นดิน พ.ศ.”

นายสุชาติ สายน้ำเงิน (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความใน
ชื่อร่าง เป็นดังนี้

“ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดอาญาซึ่งมีมูลเหตุเกี่ยวเนื่องกับ
การชุมนุมด้วยความขัดแย้งทางการเมือง ที่กระทำความผิดที่ผิดกฎหมายหรือผิดกฎหมาย
การรัฐประหาร ที่เกิดขึ้นระหว่าง พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๕”

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความใน
ชื่อร่างเป็นดังนี้

“ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
และการแสดงออกทางการเมืองของประชาชน อันเป็นการใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ.”

นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติม
ความในชื่อร่าง เป็นดังนี้

“ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชนโดยสงบและปราศจากอาวุธ พ.ศ.”

นายอภิวัฒน์ เงินหมื่น และนายสุทัศน์ เงินหมื่น ขอแปรญัตติแก้ไขความในชื่อร่าง เป็นดังนี้
“ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
ที่กระทำความผิดที่ผิดกฎหมาย พ.ศ.”

คณะกรรมการฯไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในชื่อร่าง เป็นดังนี้
“ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม แก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดที่ผิดกฎหมายซึ่งเข้าร่วมชุมนุม
ทางการเมืองที่กระทำความผิดที่ผิดกฎหมายของประชาชน พ.ศ.”

คณะกรรมการฯไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในข้อร่าง เป็นต้น

“ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมชุมนุม
ทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสุกิจ อัดโปกรณ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในข้อร่าง เป็นต้น

“ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
ที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมชุมนุม โดยสงบและปราศจากอาวุธ พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายกรณ์ จาติกวณิช ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในข้อร่าง เป็นต้น

“ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการในการเข้าร่วม
ชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ และนายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น
โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมคำปรารภ เป็นต้น

“โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยนิรโทษกรรมฉบับคนไทยให้อยู่ซึ่งกันและกันเพื่อ
พัฒนาชาติไทยให้แก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง และ
การแสดงความคิดเห็นของประชาชน”

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้ตัดคำปรารภออกทั้งหมด

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย และนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น
โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในคำปรารภ เป็นต้น

“โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยนิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจาก
การชุมนุมทางการเมือง และการแสดงออกทางการเมืองของประชาชน อันเป็นการใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ”

นายวิรัช รัมย์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมคำปรารภ เป็น
ดังนี้

“โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยนิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดที่ส่งผลต่อ
การชุมนุมทางการเมือง ที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมชุมนุม”

นายสุชาติ ลายน้ำเงิน (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมคำปรารภ
เป็นดังนี้

“โดยที่เห็นว่าการชุมนุมที่มีผู้ชุมนุมประท้วงด้วยวิธีที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและผู้ที่กระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชนโดยสงบและปราศจากอาวุธ /

การชุมนุมทางการเมืองที่แสดงออกด้วยวิธีที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งส่งผลกระทบต่อประชาชนให้ประกาศว่า
โดยที่ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นมา ประเทศไทยได้เกิดความขัดแย้งทางการเมืองและเหตุการณ์ความไม่สงบที่มีมูลเหตุมาจากความเห็นที่แตกต่างกันของกลุ่มเมืองต่าง ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน บ้านทอนสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ดังนั้น เพื่อให้ประเทศไทยกลับมาสงบสุขดังเดิมและพร้อมจะเดินหน้าพัฒนาประเทศและนำมาซึ่งความผาสุกแก่ประชาชนชาวไทยจึงเป็นการสมควรที่จะให้มีการนิรโทษกรรมแก่บุคคลทั้งหลายทุกฝ่าย โดยการคืนสิทธิและเสรีภาพอย่างเท่าเทียมและเสมอภาคกันให้แก่ผู้ที่ถูกกล่าวหาหรือผู้ต้องคำพิพากษาว่ากระทำความผิดอาญา ซึ่งมีมูลเหตุมาจากความขัดแย้งทางการเมืองหรือสืบเนื่องจากการรัฐประหาร ที่เกิดขึ้นระหว่าง พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้”

นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติม
ความในคำปรารภ เป็นดังนี้

“โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยนิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชนโดยสงบและปราศจากอาวุธ”

นายสุกิจ อัดโลหกรณ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในคำปรารภ เป็นดังนี้
“โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยนิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชนโดยสงบและปราศจากอาวุธ พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ และนายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น
โดยขอให้แก้ไขความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมฉบับคนไทยให้อภัยซึ่งกันและกันเพื่อพัฒนาชาติไทยให้แก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง และการแสดงความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ.”

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้ตัดมาตรา ๑ ออกทั้งมาตรา

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย และนายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง ~~ต่างแห่งต่างที่ต่างที่ต่างที่ต่างที่ต่างที่ต่างที่~~ พ.ศ.”

นายวิรัช รัมย์เย็น (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินรโทษกรรม แก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดนี้ซึ่งในการชุมนุมทางการเมือง ~~ต่างแห่งต่างที่ต่างที่ต่างที่ต่างที่ต่างที่~~ พ.ศ.”

นายวัชระ เพชรทอง (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน การใช้สิทธิแห่งรัฐธรรมนูญโดยไม่ใช้อาวุธสงคราม ไม่ปล้น ไม่ฆ่า ไม่เผา ไม่โกง ไม่คืนเงินแผ่นดิน ๔๖,๐๐๐ ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ทุจริตเป็นนิสัยโดยไม่ละอายต่อบาป นี้แหละต้นไม้พิษที่แท้จริง ต้นเกิดชาวไทย อย่าให้ใจปล้นแผ่นดิน พ.ศ.”

นายสุชาติ สายนำเงิน (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดผิดอาญาซึ่งมีมูลเหตุเกี่ยวเนื่อง~~ต่างแห่งต่างที่ต่างที่ต่างที่ต่างที่ต่างที่~~กับความขัดแย้งทางการเมือง ~~ต่างแห่งต่างที่ต่างที่ต่างที่ต่างที่~~ หรือการรัฐประหาร ที่เกิดขึ้นระหว่าง พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๕”

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง และ การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน อันเป็นการใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ.”

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท และนายอรรถวิรัช สุวรรณภักดี (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชนโดยสงบและปราศจากอาวุธ พ.ศ.”

พันเอก วินัย สมพงษ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน เว้นการนิรโทษกรรมโทษทางอาญา โทษทางการเมืองทุจริตโกงกินและโทษทางการดูหมิ่นสถาบัน อาฆาตมาดร้ายพระมหากษัตริย์ พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ นายชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต นายชินนทร์ รุ่งแสง นายสมชาย โล่สถาพรพิพิธ นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์ นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย นายสาคร เกี้ยวข้อง นายนิพนธ์ วิเศษชัยยุทธศาสตร์ นายชวน หลีกภัย นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี นายบุญชัย สมุทรักษ์ นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน นายเกียรติ สิทธิอมร นายพิเชษฐ พันธุ์จิชาติกุล และนายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรม แก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดที่ส่งผลต่อการชุมนุมทางการเมือง ที่กระทำความผิดที่ส่งผลต่อการมีชื่อเสียงประจักษ์ชัด พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายอภิวัฒน์ เงินหมื่น นายสุทัศน์ เงินหมื่น และนายบัญญัติ เจตนจันทร์ ขอแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง ที่กระทำความผิดที่ส่งผลต่อการมีชื่อเสียงประจักษ์ชัด พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายถวิล ไพรสณฑ์ และนายนคร มาฉิม ขอแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้
“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดที่ส่งผลต่อการชุมนุมทางการเมือง ที่กระทำความผิดที่ส่งผลต่อการมีชื่อเสียงประจักษ์ชัด พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายธีระ สลักเพชร นายประกอบ จิรภิติ นายเอกนัฏ พร้อมพันธ์ นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิรัช ราธิมมูลา นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา และนางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรม แก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดที่ส่งผลต่อการชุมนุมทางการเมือง ที่กระทำความผิดที่ส่งผลต่อการมีชื่อเสียงที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศและประชาชน พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายกนก วงษ์ตระหง่าน พันตำรวจเอก สามารถ ม่วงศิริ และนางเจิมมาศ จิ่งเลิศศิริ
ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรม แก่ผู้ซึ่งกระทำ
ความผิดที่ส่งฟ้องต่อศาลเข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง ที่ปราศจากข้อหาที่ส่งฟ้องต่อศาลซึ่งส่งผลกระทบต่อ
พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ นายณัฐพล ทิพย์สุวรรณ นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ และนายชิต
ภิรมย์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรม แก่ผู้ซึ่งกระทำ
ความผิดที่ส่งฟ้องต่อศาลเข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง และการแสดงออกทางการเมืองซึ่งส่งผลกระทบต่อ
กฎหมาย พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายจุลฑี ลักษณะวิศิษฎ์ นายวีระชัย วีระเมธีกุล นายสมบัติ ยะสินธุ์ นายอิสรา สุนทรวัฒน์
นายประกอบ รัตนพันธ์ นางสาวอรอนงค์ กาญจนชูศักดิ์ นางนภยา เบ็ญจศิริวรรณ นางนันทพร วีรกุลสุนทร
นายสามารถ ราชพลสิทธิ์ และนายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑
เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรม แก่ผู้ซึ่งกระทำ
ความผิดที่ส่งอันเกิดมาจากการชุมนุมทางการเมือง ที่ปราศจากข้อหาที่ส่งฟ้องต่อศาลซึ่งส่งผลกระทบต่อ
พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายศุภชัย ศรีหล้า นายศิริโชค โสภา นายเจริญ คันธวงศ์ นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน
และนายเกียรติศักดิ์ ส่องแสง ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรม แก่ผู้ซึ่งกระทำ
ความผิดที่ส่งฟ้องต่อศาลเข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง ที่ปราศจากข้อหาที่ส่งฟ้องต่อศาลซึ่งส่งผลกระทบต่อ
และผิดกฎหมาย พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายโกวิทย์ ธารณา นายเจอะอามิง โตะตาหยง นายอภิชาติ สุภาแพ่ง นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์ และนายสินิตย์ เลิศไกร ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมล้างผิดแก่ผู้ซึ่งกระทำ ความที่ทำความผิดเพื่อซึ่งซึ่งที่กระทำกฎหมาย ที่ได้เข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง ซึ่งแสดงซึ่งซึ่งที่ซึ่งซึ่งซึ่ง ซึ่งซึ่งซึ่ง พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ นายมนตรี ปาน้อยนันท นายประพร เอกอรุ นายสามารถ มะลูลีม และนายธรา ปิตุเตชะ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรม แก่ผู้ซึ่งกระทำความผิด เพื่อซึ่งซึ่งที่ในการชุมนุมทางการเมือง ซึ่งแสดงซึ่งซึ่งที่ซึ่งซึ่งซึ่งซึ่งซึ่งซึ่งซึ่งซึ่งซึ่งซึ่ง ซึ่งซึ่งซึ่ง พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

พลตำรวจโท พิทักษ์ จารุสมบัติ นายณรงค์ ดุติง นายประมวล พงศ์ถาวราเดช และนายชัยวุฒิ ผ่องแผ้ว ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรม แก่ผู้ซึ่งกระทำ ความที่ทำความผิดเพื่อซึ่งซึ่งที่เข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง ซึ่งแสดงซึ่งซึ่งที่ซึ่งซึ่งซึ่งซึ่งซึ่งซึ่งซึ่งซึ่งซึ่งซึ่ง ซึ่งซึ่งซึ่ง ที่ก่อให้เกิด ความวุ่นวายและแตกแยกในประเทศไทย พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล นายวิฑูรย์ นามบุตร นายนริศ ขำนุรักษ์ นายชอชาติ ม้าเหริม พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่ นายสุกิจ ก่องธรรณินทร์ นายชินวรณ์ บุญเกียรติ นายครรชิต ทัฬหสูวรรณ นางสาวกัลยา รุ่งวิจิตรชัย และนางสาวรังสิมา รอดรัศมี ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรม แก่ผู้ซึ่งกระทำ ความที่ทำความผิดเพื่อซึ่งซึ่งที่เข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองและการแสดงออกทางการเมืองซึ่งซึ่งซึ่ง พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรม แก่ผู้ซึ่งกระทำ ความที่ทำความผิดเพื่อซึ่งซึ่งที่ในการชุมนุมทางการเมือง ซึ่งแสดงซึ่งซึ่งที่ซึ่งซึ่งซึ่งซึ่งซึ่งซึ่งซึ่งซึ่งซึ่งซึ่ง ซึ่งซึ่งซึ่ง ของประชาชน พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเชน เทือกสุบรรณ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรม แก่ผู้ซึ่งกระทำ ความผิดที่สืบเนื่องจากการเข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง ที่กระทำโดยสันติวิธีของประชาชนที่เป็นการฝ่าฝืน ต่อกฎหมาย พ.ศ.”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายวิชัย ล้ำสุทธิ นางสาวสุพัตริ ธรรมเพชร นายอิสระ สมชัย นายอลงกรณ์ พลบุตร และนายภิรพล สภาภรณ์กิจ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรม แก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดที่สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง ที่กระทำโดยสันติวิธีของประชาชนที่ฝ่าฝืนกฎหมายและ สร้างความวุ่นวายเกิดขึ้นในประเทศ พ.ศ.”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายอนุชา บูรพชัยศรี นายร่ำริ มามะ นายภูษงค์ รุ่งโรจน์ นายแทนคุณ จิตต์อิสระ และนายบรรพพัฒน์ แก้วทอง ขอแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรม แก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดที่สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง ที่กระทำโดยสันติวิธีของประชาชน พ.ศ.”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายภูอาเช็ม ภูจินามิง นายชินชอบ คงอุดม นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ นายนิติรัฐ สุนทรวร นายกัมพล สุภาแพ่ง และนายสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรม แก่ผู้ซึ่งกระทำ ความผิดที่สืบเนื่องจากการเข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง ที่กระทำโดยสันติวิธีของประชาชน พ.ศ.”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายอัปดุลการิม เต็งระภีนา นายธีรภัทร พริ้งศุลกะ นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์ และนางอรอนงค์ คล้ายนง ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรม แก่ผู้ซึ่งกระทำ ความผิดที่สืบเนื่องจากการเข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง ที่กระทำโดยสันติวิธีของประชาชนที่ก่อให้เกิด ความแตกแยกในประเทศไทย พ.ศ.”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายอิสมาแอล เบญจอิบรอฮีม นายสรรเสริญ สมะลาภา ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชดา ธนาดิเรก
นายกุลเดช พัวพัฒนกุล และนางสาวบุญยธิดา สมชัย ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรม แก่ผู้ซึ่งกระทำ
ความผิดที่สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง ที่ปราศต่อสหประชาชาติที่กระทำผิดของประชาชน พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางอานิก อัมระนันท์ ขอแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำ
ความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง ที่ปราศต่อสหประชาชาติที่กระทำผิดของประชาชน พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเทพไท เสนพงศ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำ
ความผิดที่สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง ที่ปราศต่อสหประชาชาติที่กระทำผิดของประชาชน เพื่อสนับสนุนการกระทำ
ความผิดของแกนนำการชุมนุมในการเผาบ้านเผาเมือง และเข่นฆ่าประชาชน พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสมบุญ อุทัยเวียนกุล นายสราวุธ อ่อนละมัย นายสงกรานต์ จิตสุทธิภากร
หม่อมหลวงอภิมาศ โสณกุล และนายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑
เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรม แก่ผู้ซึ่งกระทำ
ความผิดที่สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง ที่ปราศต่อสหประชาชาติที่กระทำผิดของประชาชน พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางศรีสมร รัศมีฤกษ์เศรษฐ์ และนายวงศ์ เดชกิจวิกรม ขอแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๑
เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรม แก่ผู้ซึ่งกระทำ
ความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง ที่ปราศต่อสหประชาชาติที่กระทำผิดของประชาชน พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำ
ความผิดที่สืบเนื่องจากการเข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางอัญชลี วานิช เทพบุตร และนายวุฒิพงษ์ นามบุตร ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติม
ความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดอันเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง ~~ที่กระทำโดยสงบหรือโดยปราศจากอาวุธ~~ ~~ที่เป็นการฝ่าฝืน~~
ต่อกฎหมาย พ.ศ.”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสุกิจ อัดโทปกรณ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้
“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง ~~ที่กระทำโดยสงบหรือโดยปราศจากอาวุธ~~ ~~ที่เป็นการฝ่าฝืน~~
โดยสงบ และปราศจากอาวุธ พ.ศ.”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเจือ ราชสีห์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้
“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดที่ก่อขึ้นอันเกิดมาจากการชุมนุมที่~~กระทำโดยสงบหรือโดยปราศจากอาวุธ~~ ~~ที่เป็นการฝ่าฝืน~~
กฎหมายโดยตรง พ.ศ.”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายกรณ์ จาติกวณิช ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้
“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการในการเข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข
มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ
นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ และนายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น
โดยขอให้แก้ไขความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้
“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เช่นต้นไป”

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้ตัดมาตรา ๒ ออกทั้งมาตรา

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา/ เว้นแต่ในกรณีที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ผ่านการเห็นชอบของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและที่ประชุมวุฒิสภาชุดถัดไป”

นายวิรัช รัมย์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งเมื่อพ้นกำหนด ๑ ปี นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

นายวัชร เพชรทอง (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาครบ ๑ ปี เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาครบ ๓ เดือน ภายในระยะเวลา ๓ เดือนนี้รัฐบาลต้องเผยแพร่กฎหมายฉบับนี้พร้อมคำอธิบายแต่ละมาตราต่อประชาชนให้รู้โดยทั่วถึงทุกครัวเรือนทั่วประเทศจากนั้น รัฐบาลต้องทำประชามติจากประชาชนทั่วประเทศให้เสร็จภายใน ๖ เดือน ผลจากประชามติหากมีเสียงเกินกึ่งหนึ่งจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งของประชาชนทั่วประเทศกฎหมายนี้จึงมีผลบังคับใช้ต่อไป เว้นแต่ในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้ต้องไม่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศและนโยบายแห่งสหประชาชาติในการกำหนดระเบียบด้านการนิรโทษกรรมของสำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งองค์การสหประชาชาติ”

นายสุชาติ ไลยน้ำเงิน (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และนางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ ให้ใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนด ๕๐ วัน นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

นายอรรถวิรัช สุวรรณภักดี (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติม
ความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วัน นับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

พันเอก วินัย สมพงษ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ ให้พระราชบัญญัตินี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่ ๑๘๐ วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ นายชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต นายชนินทร์ รุ่งแสง นายสมชาย
โล่สถาพรพิพิธ นายสาคร เกี้ยวช่อง และนายเฉลิมชัย ศรีอ่อน ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒
เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งเมื่อพ้นกำหนด ๒๔๐ วัน นับแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายถวิล ไพรสณฑ์ คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช นางศรีสมร รัศมีฤกษ์เศรษฐ์ นายเจือ
ราชสีห์ และนายวรงค์ เดชกิจวิกรม ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วัน นับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายธีระ สลักเพชร นายประกอบ จิรภักดี นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พีรยศ ราฮิมมูลา นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา และนางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู ขอแปรญัตติ
แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งเมื่อพ้นกำหนด ๑๔๐ วัน นับแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายกนก วงษ์ตระหง่าน พันตำรวจเอก สามารถ ม่วงศิริ และนางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ
ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งเมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายพุทธพงษ์ ปุณณกันต์ นายณัฐพล ทิพย์สุวรรณ นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ และนายกษิต ภิรมย์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๓๒๐ วัน นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายจุฑาธิ์ ลักษณะวิศิษฎ์ นายอิสรา สุนทรวัฒน์ นางสาวอรอนงค์ กาญจนชูศักดิ์ นางนาถยา เบ็ญจศิริวรรณ นางนันทพร วิรุฬสสุนทร นายสามารถ ราชพลสิทธิ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๑๐ วัน นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายอรรถพร พลบุตร ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายศุภชัย ศรีหล้า นายศิริโชค โสภา นายเจริญ คันธวงศ์ นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน และนายเกียรติศักดิ์ ส่องแสง ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งเมื่อพ้นกำหนด ๓๖๕ วัน นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสาธิต ปิตุเตชะ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ๑๐๐ วัน เป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายโกวิททย์ ธารณา นายเจอะอามิง โตะดาหยง นายอภิชาติ สุภาแพ่ง นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์ และนายสินิตย์ เลิศไกร ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๒๔๐ วัน นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ นายมนตรี ปาน้อยนนท์ นายประพร เอกอรุ นายสามารถ มะลูลีม และนายธรา ปิตุเตชะ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งเมื่อพ้นกำหนด ๒๑๐ วัน นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

พลตำรวจโท พิทักษ์ จารุสมบัติ นายณรงค์ ดุดิง นายประมวล พงศถาวรเดช และนายชัยวุฒิ ผ่องแผ้ว ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งเมื่อพ้นกำหนด ๒๐๐ วัน นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายวีระชัย วีระเมธีกุล นายสมบัติ ยะสินธุ์ นายวิชัย ล้ำสุทธิ นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร นายอิสสระ สมชัย นายประกอบ รัตนพันธ์ นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล และนายภีรพล ลาภาโรจน์กิจ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งเมื่อพ้นกำหนด ๑๒๐ วัน นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล นายวิฑูรย์ นามบุตร นายนริศ ชำนาญกิจ นายชอชาติ ม่าเหรัมย์ พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่ นายสุกิจ ก้องธรนินทร์ นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ นายครรชิต ทับสุวรรณ นางสาวกัลยา รุ่งวิจิตรชัย และนางสาวรังสีมา รอดรัมย์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งเมื่อพ้นกำหนด ๑๕๐ วัน นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเชน เทือกสุบรรณ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งเมื่อพ้นกำหนด ๑๕๐ วัน นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายอนุชา บูรพชัยศรี นายรวิ มามะ นายภูซงค์ รุ่งโรจน์ นายแทนคุณ จิตต์อิสระ และนายบรรณพัฒน์ แก้วทอง ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๓๖๐ วัน นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายภูอาเข็ม ภูจินามิ่ง นายชื่นชอบ คงอุดม นายนิติรัฐ สุนทรพร และนายสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งเมื่อพ้นกำหนด ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายอัครกุลกริม เต็งระภีนา นายธีรภัทร พริ้งศุลกะ นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์ และนางอรอนงค์ คล้ายนุก ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งเมื่อพ้นกำหนด ๑๐๐ วัน นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายอิสมาแอล เบญจอิบรอฮีม นายสรรเสริญ สมะลาภา ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชดา ธนาดิเรก นายกัมพล สุภาแพ่ง นายกุลเดช พัวพัฒน์กุล และนางสาวบุญยธิดา สมชัย ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๖๐ วัน นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางอานิก อัมระนันท์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยวัน นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์ และนายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งเมื่อพ้นกำหนด ๒ ปี นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายนิพนธ์ วิไลชญยุทธศาสตร์ นายชวน หลีกภัย นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี นายบุญชัย สมุทรักษ์ นายเกียรติ สิทธิอมร นายพิเชษฐ์ พันธุ์วิชาติกุล และนายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งเมื่อพ้นกำหนด ๑ ปี นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเทพไท เสนพงศ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในพระราชกิจจานุเบกษา ที่พ้นไปแล้ว ๓ ปี”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล นายสราวุธ อ่อนละมัย นายสงกรานต์ จิตสุทธิภากร หม่อมหลวงอภิมาชฌ์ โสณกุล และนายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๓๑๐ วัน นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งเมื่อพ้นสามร้อยหกสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่

วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งเมื่อพ้นกำหนด ๓ ปี นับตั้งแต่วันที่

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

นายวิรัช รัมย์เย็น (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่ชักชวนผู้เลือกตั้งเข้ารวมชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง หรือบุคคลซึ่งมิได้เข้ารวมการประชุมทางการเมือง แต่ที่ระดับที่การนั้น/ มีผู้ชักชวนผู้เลือกตั้งหรือผู้เลือกตั้งชักชวนผู้เลือกตั้งในลักษณะที่ชักชวนผู้เลือกตั้งทางการเมือง/ได้ชดเชยค่าตัวผู้เลือกตั้งหรือค่าใช้จ่าย/ตัวผู้เลือกตั้งในเพื่อเรียกรับหรือให้มิได้กระทำด้วยวิธีที่ถูกต้องตามกฎหมาย/ค่าที่ผู้เลือกตั้งขึ้นค่าที่เงินค่าที่ชดเชย/เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลหรือสภาผู้แทนราษฎร/ค่าที่ประชาชน/หรือที่การแสดงออกด้วยวิธีที่ผิด/ที่/อันเป็นส่วนที่การระดับ/ต่อชีวิต/ส่วนที่ชด/ส่วนที่ชด/หรือทรัพย์สินหรือสิทธิของส่วนที่ชด/โดยสงบและปราศจากอาวุธ อันเป็นความผิดตามกฎหมายจากการฝ่าฝืนข้อกำหนด ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นเหตุที่ระดับได้ประกาศอันเนื่องมาจากการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมืองกระทำความผิดกฎหมาย ตามประมวลกฎหมายอาญาซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในการชุมนุมทางการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ไม่เป็นค่าที่ผิดต่อไปและให้ผู้กระทำนั้นพ้นจากการเป็นผู้ที่ความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิง ความผิดที่ไม่อยู่ในเกณฑ์แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าบัญชีท้ายพระราชบัญญัติเป็นส่วนหนึ่งของพระราชบัญญัตินี้

“การที่ระดับที่ไม่กระทำนั้น/ไม่รวมผู้เลือกตั้งใด ๆ /ชดเชยผู้เลือกตั้งในค่าที่ชดเชยในหรือผู้เลือกตั้ง”

นายวิฑูรย์ เพชรทอง (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง หรือบุคคลซึ่งมิได้เข้ารวมการประชุมทางการเมือง แต่ที่ระดับที่การนั้น/ มีผู้ชักชวนผู้เลือกตั้งหรือผู้เลือกตั้งชักชวนผู้เลือกตั้งในลักษณะที่ชักชวนผู้เลือกตั้งทางการเมือง/ได้ชดเชยค่าตัวผู้เลือกตั้งหรือค่าใช้จ่าย/ตัวผู้เลือกตั้งในเพื่อเรียกรับหรือให้มิได้กระทำด้วยวิธีที่ถูกต้องตามกฎหมาย/ค่าที่ผู้เลือกตั้งขึ้นค่าที่เงินค่าที่ชดเชย/เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลหรือสภาผู้แทนราษฎร/ค่าที่ประชาชน/หรือที่การแสดงออกด้วยวิธีที่ผิด/ที่/อันเป็นส่วนที่การระดับ/ต่อชีวิต/ส่วนที่ชด/ส่วนที่ชด/หรือทรัพย์สินหรือสิทธิของส่วนที่ชด/โดยสงบและปราศจากอาวุธ อันเป็นเหตุที่ระดับได้ประกาศอันเนื่องมาจากการชุมนุมทางการเมืองหรือการแสดงออกทางการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ หรือข้อกำหนดที่ออกตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งได้ประกาศใช้อันเนื่องมาจากการเดินขบวนและการชุมนุมประท้วงทางการเมืองตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๔ ถึงวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ผู้กระทำนั้นพ้นจากการเป็นผู้ที่ความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิง

บรรดาการกระทำที่ไม่กระทำนั้น/ไม่รวมผู้เลือกตั้งใด ๆ ของบุคคลผู้ซึ่งมีอำนาจในการเลือกตั้งหรือผู้เลือกตั้งให้มิได้กระทำด้วยวิธีที่ถูกต้องตามกฎหมายบุคคลผู้เข้าร่วมเดินขบวนและชุมนุมประท้วงทางการเมืองในเขตท้องที่ที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน หรือมีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือ

คณะกรรมการการเมืองไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายชานี ศักดิ์เศรษชัญญ์ นายชุมพล จุลใส นายสุชิน เอ่องฉ้วน นายอาคม เอ่องฉ้วน นายธานี เทือกสุบรรณ นายยุพราช บัวอินทร์ นายเรวัต อารีรอบ นางโสภา กาญจนะ นางสาวนริศ อติเทพพรพันธุ์ นายอันวาร์ สาและ และนายธรรมวิชญ์ โทธิพิพิธิ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมทางการเมือง แต่กระทำการนั้นมีมูลเหตุเกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมือง โดยการกล่าวด้วยวาจาหรือโฆษณาด้วยวิธีการใดเพื่อเรียกร้องหรือให้มีการต่อต้านรัฐ การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือการชุมนุม การประท้วง หรือการแสดงออกด้วยวิธีการใด ๆ อันอาจเป็นการกระทบต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นเหตุการณ์สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึง วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดและความรับผิดชอบโดยสิ้นเชิง เว้นแต่เป็นความผิดต่อการวางเพลิงเผาทรัพย์สินของรัฐหรือเอกชน ความผิดต่อการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ความผิดต่อการทุจริตต่อหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ที่กระทำการในวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงที่กระทำการใด ๆ ที่สงบระงับผู้ซึ่งมีอำนาจในทางตัดสินใจ หรือสั่งการให้มีการเคลื่อนไหวทางการเมืองในห้วงระยะเวลาดังกล่าว”

คณะกรรมการการเมืองไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเหวง โตจิราการ จำليبตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ และนายชินวัฒน์ หาญภูพาด ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมทางการเมือง แต่กระทำการนั้นมีมูลเหตุเกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมือง โดยการกล่าวด้วยวาจาหรือโฆษณาด้วยวิธีการใด เพื่อเรียกร้องหรือให้มีการต่อต้านรัฐ การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือการชุมนุม การประท้วง หรือการแสดงออกด้วยวิธีการใด ๆ อันอาจเป็นการกระทบต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นเหตุการณ์สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑๙/กันยายน/พ.ศ./๒๕๕๕ ๑ มกราคม ๒๕๕๘ ไปจนถึงวันที่/๑๐/พฤษภาคม/พ.ศ./๒๕๕๕ ประกาศพระราชบัญญัติฉบับนี้ในราชกิจจานุเบกษาไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดและความรับผิดชอบโดยสิ้นเชิง

การกระทำในวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการกระทำใด ๆ ของบรรดาผู้ซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจหรือสั่งการให้มีการเคลื่อนไหวทางการเมืองในห้วงระยะเวลาดังกล่าว”

คณะกรรมการการเมืองไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายศรีณัฐวุฒิ ศรีณย์เกตุ และนายเวียง วรเชษฐ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง
หรือการแสดงออกทางการเมือง หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมทางการเมือง แต่กระทำการนั้นมี
มูลเหตุเกี่ยวข้อหรือเกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมือง โดยการกล่าวด้วยวาจาหรือโฆษณาด้วยวิธีการ
ใดเพื่อเรียกร้องหรือให้มีการต่อต้านรัฐ การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
หรือการชุมนุม การประท้วง หรือการแสดงออกด้วยวิธีการใด ๆ อันอาจเป็นการกระทบต่อชีวิต ร่างกาย
อนามัย ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นเหตุการณ์สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
หรือการแสดงออกทางการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดและความรับผิดชอบโดยสิ้นเชิง
การกระทำในวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการกระทำใด ๆ ของบรรดาผู้ซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจ
หรือสั่งการให้มีการเคลื่อนไหวทางการเมือง และหรือบรรดาผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญา
และให้หมายความรวมถึงผู้เป็นตุลาการ ผู้ใช้ หรือเป็นผู้สนับสนุนให้มีการเคลื่อนไหวทางการเมืองอันไม่ชอบธรรม
ด้วยกฎหมายในห้วงระยะเวลาดังกล่าว”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายอภิชาติ การิภาญจน์ ขอแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง
หรือการแสดงออกทางการเมือง หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมทางการเมือง แต่กระทำการนั้นมี
มูลเหตุเกี่ยวข้อหรือเกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมือง โดยการกล่าวด้วยวาจาหรือโฆษณาด้วยวิธีการ
ใดเพื่อเรียกร้องหรือให้มีการต่อต้านรัฐ การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือ
การชุมนุม การประท้วง หรือการแสดงออกด้วยวิธีการใด ๆ อันอาจเป็นการกระทบต่อชีวิต ร่างกาย
อนามัย ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นเหตุการณ์สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
หรือการแสดงออกทางการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดและความรับผิดชอบโดยสิ้นเชิง
การกระทำในวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการกระทำใด ๆ ของบรรดาผู้ซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจ
หรือสั่งการให้มีการเคลื่อนไหวทางการเมืองในห้วงระยะเวลาดังกล่าว”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ นายชินนทร์ รุ่งแสง นายสมชาย โล่สถาพรพิพิธ นายธีระชาติ
ปางวิทย์รัชนี นายสาคร เกี้ยวข้อง นายนิพนธ์ วิเศษชัยยุทธศาสตร์ นายชวน หลีกภัย นายไตรรงค์
สุวรรณศิริ นายบุญชัย สมุทรักษ์ นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน นายเกียรติ สิทธิอมร และนายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล
ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องซึ่งเข้ารวมชุมนุมทาง
การเมือง หรือแสดงออกทางการเมือง หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมทางการเมือง แต่กระทำการนั้นมี

กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ กระทำความผิด
ลหุโทษ ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือเป็นความผิดซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว ซึ่งเป็นเหตุการณ์สืบเนื่องจาก
การชุมนุมทางการเมือง หรือที่ตำรวจแสดงข้อกล่าวหาว่าผู้ต้องหาฯ ดังแต่แต่วันที่ ๑๕/๑๕/๒๕๕๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕
ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำตงนั้นพ้นจากตงที่เข็ญผู้ตงที่
ความผิดและความรับผิดชอบโดยสิ้นเชิง ความผิดที่ไม่อยู่ในเกณฑ์แห่งพระราชบัญญัตินี้ระบุไว้ในบัญชีท้าย
พระราชบัญญัตินี้”

ตงที่ตงที่ในวตงที่ตงที่/ไม่รวมตงที่ตงที่ตงที่/ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่/ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่
หรือตงที่ตงที่ให้ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่/ไม่รวมตงที่ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายธีระ สลักเพชร นายประกอบ จีรภักดิ์ นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ นายชัยวุฒิ
บรรณวัฒน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิรัชต์ ราธิมมูลา นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา และนางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู
ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่
ทางการเมือง หรือที่ตำรวจแสดงข้อกล่าวหาว่าผู้ต้องหาฯ ดังแต่แต่วันที่ ๑๕/๑๕/๒๕๕๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕
ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำตงที่ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่
ความผิดและความรับผิดชอบโดยสิ้นเชิง ความผิดที่ไม่อยู่ในเกณฑ์แห่งพระราชบัญญัตินี้ระบุไว้ในบัญชีท้าย
พระราชบัญญัตินี้”

ตงที่ตงที่ในวตงที่ตงที่/ไม่รวมตงที่ตงที่ตงที่ตงที่/ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่/ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่
หรือตงที่ตงที่ให้ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่/ไม่รวมตงที่ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายกนก วงษ์ตระหง่าน นางเจิมมาศ จีงเลิศศิริ และพันตำรวจเอก สามารถ ม่วงศิริ
ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่
ทางการเมือง หรือที่ตำรวจแสดงข้อกล่าวหาว่าผู้ต้องหาฯ ดังแต่แต่วันที่ ๑๕/๑๕/๒๕๕๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕
ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำตงที่ตงที่ตงที่ตงที่ตงที่
ความผิดและความรับผิดชอบโดยสิ้นเชิง ความผิดที่ไม่อยู่ในเกณฑ์แห่งพระราชบัญญัตินี้ระบุไว้ในบัญชีท้าย
พระราชบัญญัตินี้”

นายอรรถพร พลบุตร ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง ~~ที่รัฐบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมทางการเมือง แต่กระทำการนั้นมี~~ มูลเหตุเกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมือง โดยการกล่าวด้วยวาจาหรือโฆษณาด้วยวิธีการใด เพื่อเรียกร้องหรือให้มีการต่อต้านรัฐ การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือ การชุมนุม การประท้วง หรือการแสดงออกด้วยวิธีการใด ๆ ~~ซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิต/ร่างกาย/อนามัย/ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น~~ ~~ซึ่ง~~ ~~ที่~~ ~~เป็น~~ ~~เหตุ~~ ~~การ~~ ~~ณ์~~ ~~สืบ~~ ~~เนื่อง~~ ~~จาก~~ ~~การ~~ ~~ชุมนุม~~ ~~ทาง~~ ~~การ~~ ~~เมือง~~ หรือการแสดงออกทางการเมืองโดยสงบและปราศจากอาวุธ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๑ กุมภาพันธ์

พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ~~ไม่~~ ~~เป็น~~ ~~ความ~~ ~~ผิด~~ ~~ต่อ~~ ~~กฎหมาย~~ ~~ก็~~ ~~ให้~~ ~~ผู้~~ ~~กระ~~ ~~ทำ~~ ~~การ~~ ~~นั้น~~ ~~พ้น~~ ~~จาก~~ ~~การ~~ ~~รับ~~ ~~ผิด~~ ~~โดย~~ ~~สิ้น~~ ~~เชิง~~

เว้นแต่เป็นการกระทำความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ หรือการกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย อนามัย วางเพลิง เผาทรัพย์หรือ กระทบต่อสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่นหรือราชการ ยังคงเป็นผู้กระทำความผิดและความรับผิดตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

การกระทำในวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการกระทำใด ๆ ~~ซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิต/ร่างกาย/อนามัย/ทรัพย์สินหรือสิทธิ~~ หรือในฐานะเป็นตัวการ ผู้สนับสนุน ไม่ว่าจะด้วยการใช้ บังคับ ชูเชิญ จ้างวาน หรือยุยง ส่งเสริม หรือด้วยวิธีการอื่นใด ~~ผู้~~ ~~นั้น~~ ~~เป็น~~ ~~ผู้~~ ~~ใช้~~ ~~ให้~~ ~~กระ~~ ~~ทำ~~ ~~การ~~ ~~ผิด~~ ~~ผู้~~ ~~ถูก~~ ~~ใช้~~ ~~ให้~~ ~~กระ~~ ~~ทำ~~ ~~การ~~ ~~ผู้~~ ~~จ้าง~~ ~~วาน~~ ~~หรือ~~ ~~ผู้~~ ~~ถูก~~ ~~จ้าง~~ ~~วาน~~ เพื่อสั่งการให้มีการเคลื่อนไหวทางการเมืองในห้วงระยะเวลาดังกล่าว”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายนิยม เวชกามา ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมทางการเมือง แต่กระทำการนั้นมี มูลเหตุเกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมือง โดยการกล่าวด้วยวาจาหรือโฆษณาด้วยวิธีการใด เพื่อเรียกร้องหรือให้มีการต่อต้านรัฐ การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือการชุมนุม การประท้วง หรือการแสดงออกด้วยวิธีการใด ๆ อันอาจเป็นการกระทบต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น ~~ซึ่ง~~ ~~อัน~~ ~~เป็น~~ ~~เหตุ~~ ~~การ~~ ~~ณ์~~ ~~สืบ~~ ~~เนื่อง~~ ~~จาก~~ ~~การ~~ ~~ชุมนุม~~ ~~ทาง~~ ~~การ~~ ~~เมือง~~ หรือการแสดงออกทางการเมือง ~~ทั้ง~~ ~~การ~~ ~~แสดง~~ ~~ออก~~ ~~ทาง~~ ~~ความ~~ ~~คิด~~ ~~เห็น~~ ~~ด้วย~~ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ~~ไม่~~ ~~เป็น~~ ~~ความ~~ ~~ผิด~~ ~~ต่อ~~ ~~ไป~~ ~~และ~~ ~~ให้~~ ~~ผู้~~ ~~กระ~~ ~~ทำ~~ ~~การ~~ ~~นั้น~~ ~~พ้น~~ ~~จาก~~ ~~การ~~ ~~เป็น~~ ~~ผู้~~ ~~กระ~~ ~~ทำ~~ ~~การ~~ ~~ผิด~~ ~~และความ~~ ~~รับผิด~~ ~~โดย~~ ~~สิ้น~~ ~~เชิง~~

การกระทำในวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการกระทำใด ๆ ของบรรดาผู้ซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจ หรือสั่งการให้มีการเคลื่อนไหวทางการเมืองในห้วงระยะเวลาดังกล่าว”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายโกวิท ธารณา นายเจอะอามิง โตะตาหยง นายอภิชาติ สุภาแพ่ง นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์ และนายสินิตย์ เลิศไกร ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง หรือที่แสดงต่อสาธารณะ/หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมที่ชุมนุมทางการเมืองที่มีกฎหมาย แต่การกระทำที่กระทำนั้น มีมูลเหตุเกี่ยวข้อหรือเกี่ยวเนื่องกับตัวบุคคลอันที่แสดงต่อสาธารณะ/ได้แสดงต่อสาธารณะหรือในช่องทางใด ๆ หรือสื่อโซเชียลมีเดีย หรือสื่อที่ใด ๆ เพื่อให้สื่อหรือสื่ออื่นให้สื่อที่แสดงต่อสาธารณะ การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือการชุมนุม การประท้วง หรือที่แสดงต่อสาธารณะ/ที่ อันอาจเป็นการกระทบต่อชีวิต/ทรัพย์สิน/อนามัย หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นเหตุการณีสืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง หรือที่แสดงต่อสาธารณะ/ที่ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ./๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ./๒๕๕๙ ไม่เป็นความผิดอีกต่อไป และให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิด และความรับผิดโดยสิ้นเชิง

“การกระทำในวรรคหนึ่ง/ไม่รวมถึงการกระทำใด ๆ/ที่แสดงหรือผู้ซึ่งมีอำนาจในทางตัดสินใน หรือสั่งการให้สื่อที่แสดงต่อสาธารณะในหัวข้อย่อยของวรรคหนึ่ง/ที่แสดงต่อสาธารณะความผิดที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะได้รับนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสวน

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ นายมนตรี ปาน้อยนันท นายประพร เอกอรุ นายสามารถ มะลูลีม และนายธรา ปิตุเตชะ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองหรือที่แสดงต่อสาธารณะ/หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมที่ชุมนุมทางการเมือง/แต่ที่กระทำที่กระทำนั้น มีมูลเหตุเกี่ยวข้อหรือเกี่ยวเนื่องกับตัวบุคคลอันที่แสดงต่อสาธารณะ/ได้แสดงต่อสาธารณะหรือในช่องทางใด ๆ หรือสื่อโซเชียลมีเดีย หรือสื่อที่ใด ๆ เพื่อให้สื่อหรือสื่ออื่นให้สื่อที่แสดงต่อสาธารณะ/ที่ การต่อสู้ขัดขืนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือที่แสดงต่อสาธารณะ/ที่ การประท้วง หรือที่แสดงต่อสาธารณะ/ที่ อันอาจเป็นการกระทบต่อชีวิต/ทรัพย์สิน/อนามัย หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น โดยสงบและปราศจากอาวุธ การเดินประท้วง การปิดถนน และการปิดล้อมสถานที่ราชการต่าง ๆ อันเป็นความผิดตามกฎหมายจากการฝ่าฝืนข้อกำหนด ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือความผิดตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑

ซึ่งได้ประกาศอันเนื่องมาจากการชุมนุมทางการเมือง หรือกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาท หรือกระทำความผิดฐานบุกรุกสถานที่ของเอกชน หรือสถานที่ของราชการ หรือความผิดลหุโทษตามประมวลกฎหมายอาญาซึ่งเป็นเหตุการณีสืบเนื่องต่อกันที่เกิดขึ้นในการชุมนุมทางการเมือง หรือที่แสดงต่อสาธารณะ/ที่ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ./๒๕๕๘ ถึง วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ./๒๕๕๙ ไม่เป็นความผิดต่อไขและไม่ให้ผู้กระทำที่กระทำนั้น พ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิงความผิดที่ไม่อยู่ในเกณฑ์แห่งพระราชบัญญัตินั้น ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

“การกระทำในวรรคหนึ่ง/ไม่รวมถึงการกระทำใด ๆ/ที่แสดงหรือผู้ซึ่งมีอำนาจในทางตัดสินใน หรือสั่งการให้สื่อที่แสดงต่อสาธารณะในหัวข้อย่อยของวรรคหนึ่ง/ที่แสดงต่อสาธารณะความผิดที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะได้รับนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้”

ตำรวจตระเวนชายแดนในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น/ไม่รวมถึงตำรวจตระเวนชายแดนที่/ของจังหวัดบุรีรัมย์ซึ่งมีสำนักงานอยู่ในจังหวัดบุรีรัมย์หรือจังหวัดนครราชสีมาให้ใช้ตำรวจตระเวนชายแดนในจังหวัดขอนแก่น

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล นายวิฑูรย์ นามบุตร นายนิศ ขำบุרך นายชอชาติ มาเหนือ พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่ นายสุกิจ ก้องธรนินทร์ นายชินวรรณ บุญเกียรติ นายครรชิต ทัตสุวรรณ นางสาวกัญญา รุ่งวิจิตรชัย และนางสาวรังสิมา รอดรัมย์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง หรือตำรวจตระเวนชายแดนในจังหวัดขอนแก่น/ไม่รวมถึงตำรวจตระเวนชายแดนที่/ของจังหวัดบุรีรัมย์ แต่การกระทำที่นั้นมีมูลเหตุเกี่ยวข้องกับหรือเกี่ยวเนื่องกับตำรวจชัตแดนจังหวัดขอนแก่น/ได้แก่ตำรวจที่จับกุมหรือไซ้ชกตำรวจตระเวนชายแดนหรือตำรวจที่ให้อำนาจตำรวจชัตแดนจังหวัดขอนแก่น/ การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือการชุมนุม การประท้วง หรือตำรวจตระเวนชายแดนจังหวัดขอนแก่น/ อันอาจเป็นการกระทบต่อชีวิต/ร่างกายของอนามัย ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นเหตุการณ์สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง หรือตำรวจตระเวนชายแดนจังหวัดขอนแก่น/ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ./๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ./ ๒๕๕๔ ไม่เป็นความผิดอีกต่อไป และให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดและความรับผิดชอบโดยสิ้นเชิง

ตำรวจตระเวนชายแดนในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น/ไม่รวมถึงตำรวจตระเวนชายแดนที่/ของจังหวัดบุรีรัมย์ซึ่งมีสำนักงานอยู่ในจังหวัดบุรีรัมย์หรือจังหวัดนครราชสีมาให้ใช้ตำรวจตระเวนชายแดนในจังหวัดขอนแก่น ความผิดที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะได้รับนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

คุณหญิงกัญญา โสภณพนิช ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้ตำรวจตระเวนชายแดนในจังหวัดขอนแก่น/ไม่รวมถึงตำรวจตระเวนชายแดนที่/ของจังหวัดบุรีรัมย์ซึ่งมีสำนักงานอยู่ในจังหวัดบุรีรัมย์หรือจังหวัดนครราชสีมาให้ใช้ตำรวจตระเวนชายแดนในจังหวัดขอนแก่น”

หรือตำรวจตระเวนชายแดนในจังหวัดขอนแก่น/ไม่รวมถึงตำรวจตระเวนชายแดนที่/ของจังหวัดบุรีรัมย์ แต่การกระทำที่นี้มีมูลเหตุเกี่ยวข้องกับหรือเกี่ยวเนื่องกับตำรวจชัตแดนจังหวัดขอนแก่น/ได้แก่ตำรวจที่จับกุมหรือไซ้ชกตำรวจตระเวนชายแดนหรือตำรวจที่ให้อำนาจตำรวจชัตแดนจังหวัดขอนแก่น/ การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือการชุมนุม การประท้วง หรือตำรวจตระเวนชายแดนจังหวัดขอนแก่น/ อันอาจเป็นการกระทบต่อชีวิต/ร่างกายของอนามัย ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นเหตุการณ์สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง หรือตำรวจตระเวนชายแดนจังหวัดขอนแก่น/ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ./๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ./ ๒๕๕๔ ไม่เป็นความผิดอีกต่อไปและให้ผู้กระทำที่กระทำนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำผิดและพ้นจากความผิดโดยสิ้นเชิง

“การชุมนุมทางการเมือง” คือการชุมนุมของประชาชน ตามที่กฎหมายกำหนดตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๖๓

“ความผิดในการชุมนุมทางการเมือง” คือความผิดที่ขัดต่อพระราชบัญญัติความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ และความผิดที่ขัดต่อพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๔

“ความผิดในทางการเมือง” คือการกระทำที่มีผลกระทบต่อองค์กรของรัฐ และต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น

ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เข้าร่วมการประชุมทางการเมืองที่ได้กระทำความผิด เนื่องมาจากการชุมนุมทางการเมืองเท่านั้น มิได้กระทำความผิดทางการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ไม่เป็นความผิดต่อไป และให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิง

ถ้ากระทำความผิดในพรรคหนึ่ง/ไม่ร่วมตั้งพรรคใหม่ใด ๆ /ขอร่วมพรรคผู้ซึ่งมีอำนาจในพรรคตัดสินโทษ หรือตั้งพรรคใหม่ให้พรรคเดิมนั้นใหม่ทางพรรคเดิมในหัวพรรคชงแล้วก็ตามทั้งนี้ บุคคลที่จะได้รับการนิรโทษกรรม ตามมาตรา ๓ วรรคสอง จะต้องไม่มีความผิดในคดีทุจริต ความผิดในทางอาญา และต้องไม่มีความผิดในคดี ก่อการร้าย รวมทั้งความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ ด้วย”

คณะกรรมการการเมืองไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเชน เทือกสุบรรณ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เข้าชื่อตั้งพรรคเข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองหรือตั้งพรรคเดิมนั้นใหม่ทางพรรคเดิม/หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมพรรคชุมนุมทางการเมืองตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ./๒๕๕๙ ถึง วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ./๒๕๕๕ ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำการนั้น พ้นจากพรรคเดิมนั้น/หรือตั้งพรรคใหม่ใด ๆ /ขอร่วมพรรคผู้ซึ่งมีอำนาจในพรรคตัดสินโทษ หรือตั้งพรรคใหม่ให้พรรคเดิมนั้นใหม่ทางพรรคเดิมในหัวพรรคชงแล้วก็ตามทั้งนี้ บุคคลที่จะได้รับการนิรโทษกรรม ตามมาตรา ๓ วรรคสอง จะต้องไม่มีความผิดในคดีทุจริต ความผิดในทางอาญา และต้องไม่มีความผิดในคดี ก่อการร้าย รวมทั้งความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ ด้วย”

คณะกรรมการการเมืองไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายวิชัย ล้ำสุทธิ นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร นายอิสระ สมชัย และนายภีรพล ลาภาโรจน์กิจ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการชุมนุมทางการเมือง หรือตั้งพรรคเดิมนั้นใหม่ทางพรรคเดิม/หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมพรรคชุมนุมทางการเมือง แต่กระทำการนั้นมี มูลเหตุเกี่ยวข้อหรือเกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมือง โดยการกล่าวร้ายใส่ร้ายหรือโฆษณาด้วยวิธีการใด ๆ เพื่อเรียกร้องหรือให้มีการต่อต้านรัฐบาล การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืนขวางการดำเนินการของเจ้าหน้าที่

ขอสงวน หรือการชุมนุม การประท้วงหรือการแสดงออกด้วยวิธีการใด ๆ อันอาจเป็นการกระทบต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นเหตุการณ์สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง ตั้งแต่ วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ./๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ./๒๕๕๕ ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำความผิดนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดและความรับผิดชอบโดยสิ้นเชิง

การกระทำในวรรคหนึ่ง/ไม่รวมถึงการกระทำใด ๆ/ขอสงวนผู้ที่ซึ่งมีอำนาจในทางที่ตัดสินใจหรือสั่งการให้ชี้แจงคำสั่งปกครอง/ไม่รวมถึงคำสั่งปกครองที่ความผิดดังต่อไปนี้ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะได้รับนิรโทษกรรม คือ ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร หมวด ๑ ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ มาตรา ๑๑๒ หมวด ๒ ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร มาตรา ๑๑๓ ถึงมาตรา ๑๑๘ ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๕/๑ มาตรา ๑๓๕/๒ มาตรา ๑๓๕/๓ และ มาตรา ๑๓๕/๔ ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๗ มาตรา ๒๑๘ มาตรา ๒๑๙ มาตรา ๒๒๐ มาตรา ๒๒๑ มาตรา ๒๒๒ มาตรา ๒๒๓ มาตรา ๒๒๔ มาตรา ๒๒๕ มาตรา ๒๒๖ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ตามประมวลกฎหมายอาญา หมวด ๑ ความผิดต่อชีวิต มาตรา ๒๘๘ ถึงมาตรา ๒๙๕ และหมวด ๒ ความผิดต่อร่างกาย มาตรา ๒๙๕ ถึง มาตรา ๓๐๐ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ตามประมวลกฎหมายอาญา หมวด ๑ ความผิดฐานลักทรัพย์และฉ้อทรัพย์ มาตรา ๓๓๔ ถึง มาตรา ๓๓๖ ทวิ หมวด ๒ ความผิดฐานกรรโชก ริดเอาทรัพย์สิน ชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์ มาตรา ๓๓๗ ถึง มาตรา ๓๔๐ ทริ หมวด ๖ ความผิดฐานรับของโจร มาตรา ๓๕๗ หมวด ๗ ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์สิน มาตรา ๓๓๘ ถึง มาตรา ๓๖๐ ทวิ ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง หมวด ๒ ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ มาตรา ๑๕๗ ถึง มาตรา ๑๖๖ ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสว

นายอนุชา บูรพชัยศรี นายวีร มามะ นายภูษงค์ รุ่งโรจน์ นายแทนคุณ จิตต์อิสระ และนายนราพัฒน์ แก้วทอง ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่ได้ชื่อเป็นผู้เข้าร่วมเดินขบวน และชุมนุมประท้วงทางการเมืองหรือแสดงออกซึ่งความคิดเห็น/หรือขูดตักซึ่งมิได้เข้าประชุมที่ชุมนุมทางการเมือง/แสดงความคิดเห็นซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อชั่งหรือเพื่อเพื่อชั่งซึ่งต่างกับจุดประสงค์ทางการเมือง/ได้ชั่งที่ชั่งด้วยชั่งที่ชั่งหรือชั่งที่ชั่งวิธีที่ชั่งที่ชั่งหรือให้ชี้แจงคำสั่งปกครอง อันเป็นความผิดตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ขอสงวน หรือขูดตักชุมนุม/การขูดตัก หรือขูดตักแสดงออกซึ่งวิธีที่ชั่งใด ๆ/อันชั่งซึ่งชั่งที่ชั่งที่ชั่ง/ชั่งที่ชั่ง/ชั่งที่ชั่ง หรือทรัพย์สินหรือสิทธิซึ่งชั่งที่ชั่งที่ชั่ง/ความผิดลหุโทษตามประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นเหตุการณ์สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง/หรือขูดตักซึ่งมิได้เข้าประชุมที่ชุมนุมทางการเมือง ตั้งแต่ วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ./๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ./๒๕๕๕ ไม่เป็นความผิดอีกต่อไป และให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดและความรับผิดชอบโดยสิ้นเชิง

การกระทำในวาระต้นนี้/ไม่รวมถึงตัวกระทำใด ๆ ของบรรดาผู้ซึ่งมีอำนาจในทางนิติบัญญัติหรือสิ่งต่าง ๆ ให้มีที่เคารพเลื่อมใสในทางศาสนาหรือในทางวัฒนธรรมและสังคม โดยมุ่งต่อการประทุษร้ายผู้อื่นโดยใช้อาวุธ กระทำผิดฐานก่อการร้าย กระทำความผิดฐานหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ความผิดฐานวางเพลิง ให้บุคคลนั้น ยังคงมีความผิดตามกฎหมาย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

นายภูอาเช็ม ภูจินามิง นายนิติรัฐ สุนทรวร และนายสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เฝ้าหรือสิ่งต่าง ๆ เข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองหรือที่แสดงออกต่อที่สาธารณะ/หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมที่ชุมนุมทางการเมือง/แต่ที่กระทำนั้นมิใช่บุคคลที่เฝ้าหรือสิ่งต่าง ๆ ซึ่งแสดงออกต่อที่สาธารณะ/และที่กระทำดังกล่าวด้วยหรือโดยวิธีใด ๆ เพื่อเรียกรวมหรือให้ผู้ที่กระทำดังกล่าว/การปลุกปั่น/การต่อสู้คดี/การตั้งที่ชุมนุมทางการเมือง/หรือให้ผู้ที่ชุมนุมทางการเมือง/หรือที่กระทำดังกล่าวด้วยวิธีใด ๆ/อันอาจเป็นทั้งการกระทำต่อชีวิต/ทรัพย์สิน/หรือสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น อันเป็นความผิดตามกฎหมายจากการฝ่าฝืนข้อกำหนด ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ หรือความผิดตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นเหตุการณ์ซึ่งมีผลต่อที่ที่เกิดขึ้นในการชุมนุมทางการเมือง หรือที่แสดงออกต่อที่สาธารณะ ตั้งแต่วันที่ ๑๕๑๕ กันยายน พ.ศ./๒๕๕๔/๒๕๕๕ ถึง วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ./๒๕๕๔ ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำดังนี้ พ้นจากที่ประเวณีผู้กระทำผิดและความรับผิดชอบโดยสิ้นเชิง

ตัวกระทำในวาระต้นนี้/ไม่รวมถึงตัวกระทำใด ๆ ของบรรดาผู้ซึ่งมีอำนาจในทางนิติบัญญัติหรือสิ่งต่าง ๆ ให้มีที่เคารพเลื่อมใสในทางศาสนาหรือในทางวัฒนธรรมและสังคม

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

นายอับดุลการิม เต็งระกินา นายธีรภัทร พริ้งศุลกะ นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์ และนางอรอนงค์ คล้ายนก ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เฝ้าหรือสิ่งต่าง ๆ เข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองหรือที่แสดงออกต่อที่สาธารณะ/หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมที่ชุมนุมทางการเมือง/แต่ที่กระทำนั้นมิใช่บุคคลที่เฝ้าหรือสิ่งต่าง ๆ ซึ่งแสดงออกต่อที่สาธารณะ/และที่กระทำดังกล่าวด้วยหรือโดยวิธีใด ๆ เพื่อเรียกรวมหรือให้ผู้ที่กระทำดังกล่าว/การปลุกปั่น/การต่อสู้คดี/การตั้งที่ชุมนุมทางการเมือง/หรือให้ผู้ที่ชุมนุมทางการเมือง/หรือที่กระทำดังกล่าวด้วยวิธีใด ๆ/อันอาจเป็นทั้งการกระทำต่อชีวิต/ทรัพย์สิน/หรือสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น อันเป็นความผิดตามกฎหมายจากการฝ่าฝืนข้อกำหนด ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ หรือความผิดตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นเหตุการณ์ซึ่งมีผลต่อที่ที่เกิดขึ้นในการชุมนุมทางการเมือง หรือที่แสดงออกต่อที่สาธารณะ ตั้งแต่วันที่ ๑๕๑๕ กันยายน พ.ศ./๒๕๕๔/๒๕๕๕ ถึง วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ./๒๕๕๔ ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำดังนี้

พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่เกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมือง ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำการนั้น
พ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิง

ที่พรรคประชาธิปัตย์ในพรรคหนึ่ง/ไม่รวมถึงที่พรรคประชาธิปัตย์ใด ๆ/ของพรรคผู้ซึ่งมีอำนาจในพรรคตัดสินใน
หรือสั่งการให้มีที่พรรคอื่นใด/พรรคประชาธิปัตย์ในพรรคอื่นใด/พรรคประชาธิปัตย์

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายธนิก มาสีพิทักษ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้พรรคการเมืองกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง
หรือที่แสดงต่อที่พรรคการเมือง หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมทางการเมือง แต่การกระทำที่นั้นมี
มูลเหตุเกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมือง โดยการกล่าวด้วยวาจาหรือโฆษณาด้วยวิธีการ
ใดเพื่อเรียกร้องหรือให้มีการต่อต้านรัฐ การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือ
การชุมนุม การประท้วง หรือการแสดงออกด้วยวิธีการใด ๆ อันอาจเป็นการกระทบต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย
ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นเหตุการณ์สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมืองหรือ
การแสดงออกทางการเมืองทั้งตัวการ ผู้สนับสนุน ผู้ใช้ให้กระทำ ผู้ถูกใช้ให้กระทำ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน
พ.ศ. ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๑๖๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจาก
การเป็นผู้กระทำความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิง

ที่พรรคประชาธิปัตย์ในพรรคหนึ่ง/ไม่รวมถึงที่พรรคประชาธิปัตย์ใด ๆ/ของพรรคผู้ซึ่งมีอำนาจในพรรคตัดสินใน
หรือสั่งการให้มีที่พรรคอื่นใด/พรรคประชาธิปัตย์ในพรรคอื่นใด/พรรคประชาธิปัตย์

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางอานิก อัมระนันท์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง
หรือที่แสดงต่อที่พรรคการเมือง หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมทางการเมือง แต่ที่กระทำที่นั้นมี
มูลเหตุที่เกี่ยวเนื่องหรือเกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมือง โดยการกล่าวด้วยวาจาหรือโฆษณาด้วยวิธีการ
ใดเพื่อเรียกร้องหรือให้มีการต่อต้านรัฐ การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
หรือการชุมนุม การประท้วง หรือการแสดงออกด้วยวิธีการใด ๆ อันส่งผลให้เกิดการที่มิได้เจตนาให้ กระทบต่อ
ชีวิต ร่างกาย อนามัย ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่นรวมถึงกระทบต่อสถาบัน
พระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นเหตุการณ์สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง
ตั้งแต่วันที่ ๑๙๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๑๖/๑๗/๑๘/๑๙/๒๐/๒๑/๒๒/๒๓/๒๔/๒๕ กฎหมายนี้เริ่มมีผลบังคับใช้ไม่
เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดและความรับผิด
โดยสิ้นเชิง

การกระทำในวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการกระทำใด ๆ ของบรรดาผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวนหรือ
เกี่ยวข้องในการตัดสินใจหรือสั่งการให้มีการเคลื่อนไหวทางการเมืองในห้วงระยะเวลาดังกล่าว”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

ต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด หากถูกคุมขังอยู่ก็ให้ปล่อยตัวผู้นั้นไป ถ้าผู้นั้นรับโทษอยู่ก็ให้การลงโทษสิ้นสุดลง

ถ้ากระทำความผิดในวาระต้นนี้ / ไม่ระงับถึงถ้ากระทำความผิด / ที่ / ของบรรดาผู้ซึ่งมีอำนาจในทางคดีอาญาหรือวิธีสันติวิธีสันติวิธีให้มีความผิดที่อื่นในวาระต้นนี้หรือในวาระต้นนี้

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ นายสุรสาธิต ผาสุข นายองอาจ วงษ์ประยูร และนางเอมอร สิบธุไพร
ขอแปรญัตติตามมาตรา ๓ วรคสอง ออกทั้งวรรค เป็นต้นนี้

"มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมืองหรือการแสดงออกทางการเมืองหรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมทางการเมืองแต่กระทำการนั้นมีมูลเหตุเกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมือง โดยการกล่าวด้วยวาจาหรือโฆษณาด้วยวิธีการใดเพื่อเรียกร้องหรือให้มีการต่อต้านรัฐ การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืน การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือการชุมนุม การประท้วง หรือการแสดงออกด้วยวิธีการใด ๆ อันอาจเป็นการกระทบต่อชีวิต ร่างกาย อนามัยทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นเหตุการณ์สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมืองหรือการแสดงออกทางการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดและความรับผิดชอบโดยสิ้นเชิง

ถ้ากระทำความผิดในวาระต้นนี้ / ไม่ระงับถึงถ้ากระทำความผิด / ที่ / ของบรรดาผู้ซึ่งมีอำนาจในทางคดีอาญาหรือวิธีสันติวิธีสันติวิธีให้มีความผิดที่อื่นในวาระต้นนี้หรือในวาระต้นนี้

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางสาวอรุณี ชำนาญยา นางสาวทัศนีย์ บุณยปกรณ์ นายทยาท เกียรติชูศักดิ์ นางระพีพรรณ พงศ์เรืองรอง นายจักรรัตน์ พัวช่วย นายณพพล เหลืองทองนารา นายองค์อาจ วชิรพงศ์ นายนิทัศน์ ศรีนนท์ นายอำนาจ คลังผา นายมนตรี ตั้งเจริญถาวร นางชฎา จันทาทอง นางบุญริน ศรีธเรศ นางอนุรัชนี บุญศล นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข นางสาวมาลินี อินฉัตร นางมุกดา พงษ์สมบัติ และนางสาวปาริชาติ ชาลีเครือ
ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นต้นนี้

"มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมืองหรือการแสดงออกทางการเมืองหรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมทางการเมืองแต่กระทำความผิดนั้นมีมูลเหตุเกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมืองโดยการกล่าวด้วยวาจาหรือโฆษณาด้วยวิธีการใดเพื่อเรียกร้องหรือให้มีการต่อต้านรัฐ การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืน การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือการชุมนุม การประท้วง หรือการแสดงออกด้วยวิธีการใด ๆ อันอาจเป็นการกระทบต่อชีวิต ร่างกาย อนามัยทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นเหตุการณ์สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมืองหรือการแสดงออกทางการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดและความรับผิดชอบโดยสิ้นเชิง

ถ้ากระทำความผิดในวาระต้นนี้ / ไม่ระงับถึงถ้ากระทำความผิด / ที่ / ของบรรดาผู้ซึ่งมีอำนาจในทางคดีอาญาหรือวิธีสันติวิธีสันติวิธีให้มีความผิดที่อื่นในวาระต้นนี้หรือในวาระต้นนี้

ของคนในชาติตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ให้นิรโทษกรรมบรรดาการกระทำให้ผู้ถูกระทำ ผู้กระทำรวมทั้งบุคคลหรือคณะบุคคลทั้งหลายที่ได้กระทำหลังถูกระทำระหว่างวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับหรือการกระทำหรือถูกระทำก่อนวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ในความผิดที่เกี่ยวข้องกับ

(๑) การกระทำการปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ รวมทั้งการกระทำตามคำสั่งหรือประกาศของคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การกระทำในการชุมนุมหรือเกี่ยวเนื่องกับการชุมนุม การกล่าวหรือไขข่าวไม่ว่าโดยวาจาหรือโดยการโฆษณาใด ๆ ที่เป็นการเรียกร้องทางการเมือง ในการต่อต้านการบริหารราชการแผ่นดินหรือการต่อต้านการปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(๓) การกระทำของบุคคลหรือคณะบุคคลที่ถูกสอบสวน ใต้สวน ดำเนินคดีตามคำสั่งหรือประกาศหรือคำวินิจฉัยของบุคคล คณะบุคคลหรือองค์กร รวมทั้งตามคำสั่งหรือประกาศของคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙

(๔) การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ ทหาร ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่น ๆ ไม่ว่าจะบุคคลหรือคณะบุคคล ที่ได้กระทำในการควบคุมการชุมนุม การสลายการชุมนุม ตลอดจนการปฏิบัติหน้าที่ราชการอื่นใดรวมถึงการกระทำ การสืบสวนทางวินัยราชการอันสืบเนื่องจาก (๒)

(๕) การกระทำใด ๆ ขององค์กรอิสระหรือองค์กรอื่นใดตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๙ ที่เกี่ยวข้องกับกระทำตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี หรือรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

ผู้ได้รับนิรโทษกรรมตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงผู้กระทำทั้งในฐานะตัวการผู้สนับสนุน ผู้ใช้ให้กระทำหรือผู้ถูกใช้ให้กระทำ หากการกระทำนั้นเป็นความผิดกฎหมาย ให้ผู้นั้นพ้นจากความผิดและความรับผิดชอบทั้งในทางอาญา ทางแพ่ง และทางปกครอง หากการกระทำนั้นผิดกฎหมายก็ให้ผู้กระทำพ้นจากความผิดและความรับผิดชอบโดยสิ้นเชิง

หากผู้นั้นถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ให้คืนสิทธิเลือกตั้งแก่บุคคลดังกล่าวด้วย

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย พลเรือเอก สุรพล จันทน์แดง นายธวัชชัย สุทธิงภกช นายพหล วรปัญญา นายสุชาติ ภิญโญ ว่าที่ร้อยตรี พงษ์พันธ์ สุนทรชัย ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้นิรโทษกรรมกระทำใด ๆ/ทั้งหลายทั้งสิ้น ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมืองหรือที่กระทำโดยผู้กระทำหรือผู้ถูกกระทำหรือผู้สนับสนุนผู้ให้กระทำหรือผู้ถูกใช้ให้กระทำ หรือการกระทำนั้นเป็นความผิดกฎหมาย ให้ผู้นั้นพ้นจากความผิดและความรับผิดชอบทั้งในทางอาญา ทางแพ่ง และทางปกครอง หากการกระทำนั้นผิดกฎหมายก็ให้ผู้กระทำพ้นจากความผิดและความรับผิดชอบโดยสิ้นเชิง

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายณัฐกร บรรทัดฐาน ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมทางการเมือง แต่กระทำการนั้นมี มูลเหตุเกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมือง โดยการกล่าวด้วยวาจาหรือโฆษณาด้วยวิธีการ ใดเพื่อเรียกร้องหรือให้มีการต่อต้านรัฐ การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือ การชุมนุม การประท้วง หรือการแสดงออกด้วยวิธีการใด ๆ อันอาจเป็นการกระทบต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นเหตุการณ์สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑๕/กุมภาพันธ์ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๕/ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากการ เป็นผู้กระทำความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิง

การกระทำในวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการกระทำใด ๆ ของบรรดาผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการตัดสินชี้ขาด หรือสั่งการให้มีโทษแก่ผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา หรือสั่งการให้คุมขังผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญาต่อไป

- (๑) การกระทำความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์พระราชินี รัชทายาทและผู้สำเร็จราชการ แทนพระองค์
- (๒) การกระทำหรือการเตรียมการใด โดยมุ่งหวังเพื่อประทุษร้ายผู้อื่นโดยอาชญา
- (๓) การกระทำหรือการเตรียมการ โดยมุ่งต่อการให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน หรือ กระทำความผิดต่อทรัพย์สิน เช่น ลักทรัพย์ ปล้นทรัพย์ และวางเพลิงเผาทรัพย์
- (๔) การกระทำความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา และกฎหมายว่าด้วยการอื่นใด ที่มีระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๒ ปีขึ้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายธนิตพล ไชยนันทน์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมทางการเมือง แต่กระทำการนั้นมี มูลเหตุเกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมือง โดยการกล่าวด้วยวาจาหรือโฆษณาด้วยวิธีการ ใดเพื่อเรียกร้องหรือให้มีการต่อต้านรัฐ การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือ การชุมนุม การประท้วง หรือการแสดงออกด้วยวิธีการใด ๆ อันอาจเป็นการกระทบต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นเหตุการณ์สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑๕/กุมภาพันธ์ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๕/ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็น ผู้กระทำความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิง

การกระทำในวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการกระทำใด ๆ ของบรรดาผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการตัดสินชี้ขาด หรือสั่งการให้มีโทษแก่ผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา หรือสั่งการให้คุมขังผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญาต่อไป

(๑) การกระทำความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์พระราชินี รัชทายาทและผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(๒) การกระทำหรือการเตรียมการใด โดยมุ่งหวังเพื่อประทุษร้ายผู้อื่นโดยอาวุธ

(๓) การกระทำหรือการเตรียมการ โดยมุ่งก่อการให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน หรือ กระทำความผิดต่อทรัพย์สิน เช่น ลักทรัพย์ ปล้นทรัพย์ และวางเพลิงเผาทรัพย์

(๔) การกระทำความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา และกฎหมายว่าด้วยการอื่นใด ที่มีระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๒ ปีขึ้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นว่าด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่ได้ชื่อว่ามีสงตั้งที่เข้าร่วมชุมนุม

ทางการเมืองหรือที่แสดงออกที่การเมือง/หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมที่ชุมนุมทางการเมือง/แต่ที่กระทำที่กระทำนั้นมิใช่บุคคลที่ได้ชื่อว่ามีสงตั้งที่หรือได้ชื่อว่ามีสงตั้งที่การแสดงออกที่การเมือง/โดยที่การดังกล่าวด้วยชวักชวหรือในชวักชวด้วยชววิชีวิตที่ใดเพื่อหรือหรือให้มิชที่กระทำกันรัฐ/ที่กระทำสงตั้งกัน/ที่กระทำสงตั้งขึ้นที่กระทำเงินที่กระทำสงตั้งที่หน้ากที่ชวรัฐหรือที่ชวชุมนุม/ที่กระทำสงตั้ง/หรือที่กระทำแสดงออกด้วยชววิชีวิตที่/อันสงตั้งเป็นที่กระทำสงตั้งชวชีวิต/ที่กระทำชว/ที่กระทำชว/หรือที่กระทำชวสงตั้งสงตั้งในชวสงตั้งสงตั้ง โดยสงบและปราศจากอาวุธอันเป็นความผิดตามกฎหมายจากการฝ่าฝืนข้อกำหนด ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ หรือความผิดตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งได้ประกาศอันเนื่องมาจากการชุมนุมทางการเมือง หรือกระทำความผิดลหุโทษตามประมวลกฎหมายอาญาซึ่งเป็นเหตุการณซึ่งสงตั้งที่ที่เกิดขึ้นในการชุมนุมทางการเมือง หรือที่กระทำแสดงออกที่การเมือง/ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ./๒๕๕๘ ถึง วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ./๒๕๕๘ ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำที่กระทำนั้น พ้นจากการเป็นผู้กระทำที่ความผิดและความรับผิดชอบโดยสิ้นเชิง

ที่กระทำในวระที่/ไม่รวมถึงที่กระทำที่ใด/ที่สงตั้งที่ผู้มีสงตั้งในที่กระทำสงตั้งในหรือสงตั้งให้มิชที่กระทำสงตั้งในหัวสงตั้งสงตั้งสงตั้งได้กระทำความผิดฐานหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ความผิดฐานก่อการร้าย ความผิดฐานวางเพลิง ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ความผิดฐานลักทรัพย์ ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา ให้ผู้นั้นยังคงมีความผิดตามกฎหมายต่อไป”

คณะกรรมการไม่เห็นว่าด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

นายเทพไท เสนพงศ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้ชวที่กระทำการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่ได้ชื่อว่ามีสงตั้งที่ที่ชุมนุมทางการเมือง

หรือที่กระทำแสดงออกที่การเมือง/หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมที่ชุมนุมทางการเมือง/แต่ที่กระทำที่กระทำนั้นมิใช่บุคคลที่ได้ชื่อว่ามีสงตั้งที่หรือได้ชื่อว่ามีสงตั้งที่การแสดงออกที่การเมือง/โดยที่การดังกล่าวด้วยชวักชวหรือในชวักชวด้วยชววิชีวิตที่ใดเพื่อหรือหรือให้มิชที่กระทำกันรัฐ/ที่กระทำสงตั้งกัน/ที่กระทำสงตั้งขึ้นที่กระทำเงินที่กระทำสงตั้งที่หน้ากที่ชวรัฐหรือที่ชวชุมนุม/ที่กระทำสงตั้ง/หรือที่กระทำแสดงออกด้วยชววิชีวิตที่/อันสงตั้งเป็นที่กระทำสงตั้งชวชีวิต/ที่กระทำชว/

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่ได้ชื่อเป็นผู้ซึ่งได้เข้ามาร่วมชุมนุมทางการเมืองหรือการแสดงออกทางการเมือง หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้ามาร่วมที่ชุมนุมทางการเมืองแต่ได้กระทำที่กระทำนั้นมิใช่เหตุเกี่ยวข้อหรือเกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมือง โดยการกล่าวด้วยวาจา หรือโฆษณาด้วยวิธีการใดเพื่อเรียกร้องหรือให้มีการต่อต้านรัฐ การป้องกันตนการต่อสู้ขัดขืนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือการชุมนุม การประท้วง หรือการแสดงออกด้วยวิธีการใด ๆ อันอาจเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย ออนามัย หรือสิทธิของผู้อื่นหรือสิทธิของบุคคลอื่น การปิดล้อมสถานที่ต่าง ๆ อันเป็นความผิดตามกฎหมายจากการฝ่าฝืนข้อกำหนด ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ หรือความผิดตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ ความผิดฐานหมิ่นประมาท ความผิดลหุโทษ ตามประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นเหตุการณีสืบเนื่องซึ่งทำให้เกิดขึ้นในการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑๕๕ กันยายน พ.ศ./ ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๓๑๑/๒๕๕๕ ไม่เป็นความผิดต่อไป แต่ให้ผู้กระทำที่กระทำนั้น พ้นจากการเป็นผู้กระทำที่ความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิง ความผิดที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะได้รับนิรโทษกรรม ปรากฏตามบัญชีแนบท้ายพระราชบัญญัตินี้

การกระทำในวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการกระทำใด ๆ ของบรรดาตัวการ ผู้ใช้ จ้างวาน หรือผู้ซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจ ผู้ยุยง หรือสั่งการให้มีการเคลื่อนไหวทางการเมืองในห้วงระยะเวลาดังกล่าว”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางอัญชลี วานิช เทพบุตร และนายวุฒิพงษ์ นามบุตร ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่ได้ชื่อเป็นผู้ซึ่งได้เข้ามาร่วมชุมนุมทางการเมืองหรือการแสดงออกทางการเมือง หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้ามาร่วมที่ชุมนุมทางการเมืองแต่ได้กระทำการนั้นมิใช่เหตุเกี่ยวข้อหรือเกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมือง โดยการกล่าวด้วยวาจา หรือโฆษณาด้วยวิธีการใดเพื่อเรียกร้องหรือให้มีการต่อต้านรัฐ การป้องกันตนการต่อสู้ขัดขืนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือการชุมนุม การประท้วง หรือการแสดงออกด้วยวิธีการใด ๆ อันอาจเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย ออนามัย หรือสิทธิของผู้อื่นหรือสิทธิของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นการละเมิดหรือทำให้เกิดความเสียหายหรือทำให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย ออนามัย หรือสิทธิของผู้อื่นหรือสิทธิของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นการละเมิดหรือทำให้เกิดความเสียหายหรือทำให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย ออนามัย หรือสิทธิของผู้อื่นหรือสิทธิของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นเหตุการณีสืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมืองหรือการแสดงออกทางการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑๕๕ กันยายน พ.ศ./ ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ไม่เป็นความผิดต่อไป แต่ให้ผู้กระทำที่กระทำนั้น พ้นจากการเป็นผู้กระทำที่ความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิง

การกระทำในวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการกระทำใด ๆ ของบรรดาผู้ซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจ หรือสั่งการให้มีการเคลื่อนไหวทางการเมืองในห้วงระยะเวลาดังกล่าว โดยนิตินัยหรือโดยพฤตินัยก็ตาม”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสุกิจ อัดโปกรณ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมทางการเมือง แต่กระทำการนั้นมิใช่เหตุที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมือง โดยการกล่าวด้วยวาจาหรือโฆษณาด้วยวิธีการใดเพื่อเรียกร้องหรือให้มีการต่อต้านรัฐ การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืน การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือการชุมนุม การประท้วง หรือการแสดงออกด้วยวิธีการใด ๆ อันอาจเป็นการกระทบต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นเหตุการณีสืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑๕/กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๕/กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิง

การกระทำในวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการกระทำใด ๆ ของบรรดาผู้ซึ่งมีอำนาจในทางนิติบัญญัติ หรือการให้สัตยาบันในทางนิติบัญญัติในทางรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือการกระทำที่กระทำโดยบุคคลอื่น ซึ่งเป็นการกล่าวด้วยวาจา หรือโฆษณา ในวรรค ๑ ไม่รวมถึงความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมืองหรือการแสดงออกทางการเมือง หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมทางการเมือง แต่กระทำการนั้นมิใช่เหตุที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมือง โดยการกล่าวด้วยวาจาหรือโฆษณา ด้วยวิธีการใดเพื่อเรียกร้องหรือให้มีการต่อต้านรัฐ การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือการชุมนุม การประท้วง หรือการแสดงออกด้วยวิธีการใด ๆ อันอาจเป็นการกระทบต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นเหตุการณีสืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑๕/กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๕/กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิง

การกระทำในวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการกระทำใด ๆ ของบรรดาผู้ซึ่งมีอำนาจในทางนิติบัญญัติ หรือการให้สัตยาบันในทางนิติบัญญัติในทางรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือการกระทำที่กระทำโดยบุคคลอื่น ซึ่งเป็นการกระทำที่กระทำความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาทและผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ และให้หมายรวมเฉพาะการกระทำความผิด ดังต่อไปนี้

(๑) การกระทำความผิดตามกฎหมายเพราะการฝ่าฝืนข้อกำหนด ประกาศ หรือคำสั่ง ที่ออกตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือ ข้อกำหนดที่ออกตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) การกระทำความผิดลหุโทษตามประมวลกฎหมายอาญาหรือความผิดอันมิใช่โทษปรับสถานเดียว หรือความผิดอันมิใช่โทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปีตามกฎหมายอื่น”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

ตำรวจ/หรือตำรวจแสดงต่อตำรวจ/หรือตำรวจ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๒๐/หรือตำรวจ
กันยายนพ/๒๕๕๙ ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดและ
ความรับผิดโดยสิ้นเชิง

การกระทำในวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการกระทำใด ๆ ของบรรดาผู้ซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจ
หรือสั่งการให้มีการเคลื่อนไหวทางการเมืองในห้วงระยะเวลาดังกล่าว”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายอลงกรณ์ พลบุตร ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง
หรือตำรวจแสดงต่อตำรวจ/หรือตำรวจ ซึ่งไม่ได้เข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง แต่การกระทำนั้นมีมูลเหตุ
เกี่ยวของหรือเกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมือง โดยการกล่าวหาหรือโฆษณาด้วยวิธีการใด ๆ
เพื่อเรียกร้องให้มีการต่อต้านรัฐบาล การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขวางการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
หรือการชุมนุม การประท้วงหรือการแสดงออกด้วยวิธีการใด ๆ อันอาจเป็นการกระทบต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย
ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นเหตุการณ์สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง หรือ
การแสดงออกทางการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน พ/๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ/๒๕๕๙
ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำตำรวจความผิดนั้น พ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดและความรับผิด
โดยสิ้นเชิง

ตำรวจ/หรือตำรวจในวรรคหนึ่ง /ไม่รวมถึงตำรวจ/หรือตำรวจใด ๆ /หรือตำรวจผู้ซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจ
หรือสั่งการให้ตำรวจ/หรือตำรวจในหัวข้อมตำรวจ/หรือตำรวจในหัวข้อมตำรวจ/หรือตำรวจตั้งต่อไปนี้ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะ
ได้รับนิรโทษกรรม คือ ความผิดเกี่ยวกับ ความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร หมวด ๑ ความผิดต่อองค์
พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ มาตรา ๑๑๒ หมวด ๒ ความผิด
ต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร มาตรา ๑๑๓ ถึง มาตรา ๑๑๘ ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๕/๑ มาตรา ๑๓๕/๒ มาตรา ๑๓๕/๓ และ มาตรา ๑๓๕/๔ ความผิด
เกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๗ มาตรา ๒๑๘
มาตรา ๒๑๙ มาตรา ๒๒๐ มาตรา ๒๒๑ มาตรา ๒๒๒ มาตรา ๒๒๓ มาตรา ๒๒๔ มาตรา ๒๒๕ มาตรา ๒๒๖
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ตามประมวลกฎหมายอาญา หมวด ๑ ความผิดต่อชีวิต มาตรา ๒๘๘ ถึง
มาตรา ๒๙๔ และหมวด ๒ ความผิดต่อร่างกาย มาตรา ๒๙๕ ถึง มาตรา ๓๐๐ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ตาม
ประมวลกฎหมายอาญา หมวด ๑ ความผิดฐานลักทรัพย์และวิ่งราวทรัพย์ มาตรา ๓๓๔ ถึง มาตรา ๓๓๖ ทวิ
หมวด ๒ ความผิดฐานกรรโชก รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์ มาตรา ๓๓๗ ถึง มาตรา ๓๔๐ ตรี
หมวด ๖ ความผิดฐานรับของโจร มาตรา ๓๕๗ หมวด ๗ ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ มาตรา ๓๓๘ ถึง
มาตรา ๓๖๐ ทวิ ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง หมวด ๒ ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ มาตรา ๑๔๗
ถึง มาตรา ๑๖๖ ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางสาวชัตติยา สุวัติกุล ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมทางการเมือง แต่กระทำการนั้นมี มูลเหตุเกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมือง โดยการกล่าวด้วยวาจาหรือโฆษณาด้วยวิธีการใดเพื่อเรียกร้องหรือให้มีการต่อต้านรัฐ การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือการชุมนุม การประท้วง หรือการแสดงออกด้วยวิธีการใด ๆ อันอาจเป็นการกระทบต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นเหตุการณ์สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๘ จนถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๘ ปัจจุบัน ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิง

การกระทำในวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการกระทำใด ๆ ของบรรดาผู้ซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจ หรือสั่งการให้มีการเคลื่อนไหวทางการเมือง ไม่ว่าบุคคลนั้นจะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพลเรือน ในห้วงระยะเวลาดังกล่าว”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรรพพรณ กุลติลก ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมทางการเมือง แต่กระทำการนั้นมี มูลเหตุเกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมือง โดยการกล่าวด้วยวาจาหรือโฆษณาด้วยวิธีการใดเพื่อเรียกร้องหรือให้มีการต่อต้านรัฐ การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือการชุมนุม การประท้วง หรือการแสดงออกด้วยวิธีการใด ๆ อันอาจเป็นการกระทบต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นเหตุการณ์สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๘ จนถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๘ ปัจจุบัน ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็น ผู้กระทำความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิง

การกระทำในวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการกระทำใด ๆ ของบรรดาผู้ซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจ หรือสั่งการให้มีการเคลื่อนไหวทางการเมืองในห้วงระยะเวลาดังกล่าว”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมืองหรือการแสดงออกทางการเมือง หรือบุคคลซึ่งไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมทางการเมือง แต่กระทำการนั้นมี มูลเหตุเกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมือง โดยการกล่าวด้วยวาจาหรือโฆษณาด้วยวิธีการใดเพื่อเรียกร้องหรือให้มีการต่อต้านรัฐ การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือการชุมนุม การประท้วง หรือการแสดงออกด้วยวิธีการใด ๆ อันอาจเป็นการกระทบต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นเหตุการณ์สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๘ จนถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๘ ปัจจุบัน ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็น ผู้กระทำความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิง

มูลเหตุเกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมือง โดยการกล่าวด้วยวาจาหรือโฆษณาด้วยวิธีการใด เพื่อเรียกร้องหรือให้มีการต่อต้านรัฐ การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือ การชุมนุม การประท้วง หรือการแสดงออกด้วยวิธีการใด ๆ อันส่อถึงเป็นที่สาธารณะที่ส่อชีวิต/ที่สาธารณะ/ที่สาธารณะ หรือที่สาธารณะหรือที่สาธารณะที่ส่อชีวิต/ที่สาธารณะ/ที่สาธารณะ ซึ่งเป็นคดีความผิดพระราชบัญญัติความมั่นคงใน ราชอาณาจักร พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน หรือหมิ่นประมาทบุคคล ซึ่งเป็น เหตุการณ์สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมืองหรือการแสดงออกทางการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ถึง ๑๗ พ.ค./๒๕๕๕ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำการนั้น พ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิง

การกระทำในวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงที่สาธารณะที่ใด/ที่สาธารณะที่ใด/ที่สาธารณะที่ใด/ที่สาธารณะที่ใด/ที่สาธารณะที่ใด หรือสิ่งใดที่ให้มีที่สาธารณะที่ใด/ที่สาธารณะที่ใด/ที่สาธารณะที่ใด/ที่สาธารณะที่ใด/ที่สาธารณะที่ใด การกระทำความผิดอาญาร้ายแรงที่มี อัตราโทษจำคุกตั้งแต่ ๒ ปีขึ้นไป และความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จ ราชการแทนพระองค์”

คณะกรรมการไม่เห็นว่าด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มีการมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ เพิ่มมาตรา ๓/๑ นายวัชร เพ็ชรทอง (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้เพิ่มเติมความเป็น

มาตรา ๓/๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓/๑ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานตำรวจ พนักงานกรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) พนักงานอัยการ หรือพนักงานของรัฐ ตระเตรียมการหรือกระทำการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติโดยมิชอบ ดำเนินการช่วยเหลือผู้กระทำความผิดในมาตรา ๓ ให้พ้นผิดหรือกลั่นแกล้งบุคคลผู้มิได้กระทำความผิดตาม มาตรา ๓ ให้ต้องรับผิด ให้ลงโทษเจ้าพนักงานตำรวจ พนักงานกรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) พนักงานอัยการ หรือพนักงานของรัฐสถานหนักตามประมวลกฎหมายอาญา และให้ปลดออกจากราชการโดยไม่มีบำเหน็จ บำนาญทันที”

นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี นายคุณวัฒน์ วศินสังวร นายติสทัต คำประกอบ นายกนก ลีมิตรกุล และนายเกียรติชัย ตีรณศักดิ์กุล ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็นมาตรา ๓/๑ ดังนี้

“มาตรา ๓/๑ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่รวมถึงการกระทำความผิด ตามมาตรา ๑๑๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และการกระทำความผิดต่อสถาบันพระมหากษัตริย์”

คณะกรรมการไม่เห็นว่าด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔ มีการแก้ไข

มีการมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายแก้วสรร อดิโพธิ นายถาวร เสนเนียม นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ และนางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ถ้าผู้กระทำการตามมาตรา ๓ ฝ่าฝืนข้อห้าม ยังมิได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวน หรือ

พนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้วให้พนักงานอัยการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องระงับการฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษายกฟ้องหรือมีคำสั่งจำหน่ายคดี ในกรณีที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด ถ้าผู้นั้นในกรณีที่บุคคลใดอยู่ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้นทั้งนี้ให้ทุกองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติต่อผู้กระทำการตามมาตรา ๓ ให้เป็นไปตามหลักนิติธรรมตามรัฐธรรมนูญโดยเคร่งครัดต่อไป

ในกรณีที่มิได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินของบุคคลใดตกเป็นของแผ่นดิน เพราะจรรยาบรรณผิด จะนำพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับเพื่อคืนทรัพย์สิน และยกเลิกผลของคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นมิได้”

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ถ้าผู้กระทำการตามมาตรา ๓ วรรคหนึ่ง ยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวนหรือพนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้วให้พนักงานอัยการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องระงับการฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษายกฟ้องหรือมีคำสั่งจำหน่ายคดี ในกรณีที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดถ้าผู้นั้นอยู่ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้นทันที และให้หน่วยงานราชการออกประกาศว่าบุคคลนั้นไม่มีความผิดเป็นผู้พัฒนาชาติไทยต่อไป”

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้ตัดมาตรา ๔ ออกทั้งมาตรา

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ถ้าผู้กระทำการตามมาตรา ๓ ~~วรรค~~ ^{พหุ} ยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวนหรือพนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้วให้พนักงานอัยการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องระงับการฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษา ~~ยกฟ้อง~~ ^{หรือมีคำสั่งจำหน่ายคดี} ในกรณีที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดถ้าผู้นั้นอยู่ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น”

นายวิรัช ร่มเย็น (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ถ้าผู้กระทำการตามมาตรา ๓ ~~๒๒๓๓๓๓๓๓~~ ยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวน หรือพนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้ว ให้พนักงานอัยการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องระงับการฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษายกฟ้องหรือมีคำสั่งจำหน่ายคดี ในกรณีที่ไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด ถ้าผู้นั้นอยู่ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น”

นายวัชร เพ็ชรทอง (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ถ้าผู้กระทำการตามมาตรา ๓ ~~วรรคหนึ่งถึงวรรคสาม~~ ยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวน หรือพนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้ว ให้พนักงานอัยการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องระงับการฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษายกฟ้องหรือมีคำสั่งจำหน่ายคดี ในกรณีที่ไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดถ้าผู้นั้นอยู่ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น”

นายวรชัย เหมะ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้คงไว้ตามร่างเดิม

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ถ้าผู้กระทำการตามมาตรา ๓ ~~๒๒๓๓๓๓๓๓~~ ยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวน หรือพนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้ว ให้พนักงานอัยการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องระงับการฟ้อง หรือให้ถอนฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษาฟ้องหรือมีคำสั่งจำหน่ายคดี ในกรณีที่ไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดถ้าผู้นั้นในกรณีที่บุคคลใดอยู่ระหว่างการรับโทษ ให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น ในกรณีที่ไม่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินของบุคคลใดตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติ จะนำพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับเพื่อคืนทรัพย์สิน และยกเลิกผลของคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นมิได้”

นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี (กรรมธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติม
ความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ถ้าผู้กระทำการตามมาตรา ๓ วรรค
หนึ่ง ยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวนหรือ
พนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้วให้พนักงานอัยการหรือผู้ซึ่งมีอำนาจ
ที่ฟ้องผู้ซึ่งระงับการฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือ
ศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษาฟ้องหรือพิจารณามีคำสั่งจำหน่ายคดี ในกรณีที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้
ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้
กระทำความผิดถ้าผู้นั้นอยู่ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น”

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็นมาตรา ๔ วรรคสองและวรรคสาม ดังนี้

“ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วย ประธานศาลฎีกาเป็นประธาน ประธานศาล
อุทธรณ์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง และประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติ เป็นกรรมการ ให้มีอำนาจหน้าที่วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีข้อสงสัยใด ๆ เกี่ยวกับการดำเนินการตาม
วรรคหนึ่ง หรือมีข้อสงสัยว่าบุคคลใดเป็นบุคคลตามมาตรา ๓ หรือไม่

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคสอง ให้คณะกรรมการดังกล่าวเป็นเจ้าพนักงานตามประมวล
กฎหมายอาญา”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายจตุ ไกรฤกษ์ ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็นมาตรา ๔ วรรคสอง ดังนี้

“กรณีตามวรรคหนึ่งมีให้หมายความรวมถึง ผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตาม
ประมวลกฎหมายอาญาความผิดตามพระราชบัญญัติการก่อการร้าย ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ
อาวุธปืนฯ ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ ฯลฯ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

พันเอก วินัย สมพงษ์ ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็นมาตรา ๔ วรรคสอง ดังนี้

“ถ้าเป็นคดีที่เกี่ยวกับความผิดโทษทางคดีอาญา โทษทางคดีทุจริตโกงกิน และโทษ
ทางการดูหมิ่น อาชวามาตราร้ายต่อสถาบันกษัตริย์ ให้พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการและศาล ดำเนินการ
ตามกระบวนการยุติธรรมตามปกติ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายศรัณย์วุฒิ ศรัณย์เกตุ และนายเวียง วรเชษฐ์ ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็นมาตรา ๔ วรรคสอง ดังนี้

“กรณีตามวรรคหนึ่งมิให้หมายความรวมถึง ผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามพระราชบัญญัติการก่อการร้าย ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ นายถวิล ไพรสณฑ์ นายชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต นายชินนทร์ รุ่งแสง นายสัมพันธ์ โล่ห์สลาพรพิพิธ นายภูอาเช็ม กุจินามิ่ง นางศรีสมร รัศมีพฤษทรัพย์ นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์ นายสาคร เกี้ยวช่อง นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ นายชวน หลีกภัย นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี นายบุญชัย สมุทรักษ์ นายชินชอบ คงอุดม นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน นายเกียรติ สิทธิอมร นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ นายวรงค์ เดชกิจวิกรม นายนิติรัฐ สุนทรவர் และนายสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ถ้าผู้กระทำการตามมาตรา ๓ วรรคหนึ่ง ยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวน หรือพนักงาน อัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้ว ให้พนักงานอัยการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ระงับการฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง ให้ ศาลพิพากษายกฟ้องหรือให้มีคำสั่งจำหน่ายคดีในกรณีที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด ถ้าผู้นั้นอยู่ระหว่างการ รับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายธีระ สลักเพชร นายประกอบ จีรภักดิ์ นายเอกณัฐ พร้อมพันธ์ นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิรัชต์ ราธิมมุลลา นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา และนางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ๒/วรรคหนึ่ง ซึ่งมีได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวน และให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวนหรือ พนักงานอัยการระงับการฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด ถ้าผู้นั้นอยู่ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำความผิดที่จะได้รับนิรโทษกรรมสำรวจว่ามีผู้ที่ได้รับนิรโทษกรรมเป็นจำนวนกี่คน เป็นคดีความผิดฐานใดบ้าง และนำเสนอคณะกรรมการที่นายกรัฐมนตรีตั้งขึ้นเป็นจำนวน ๗ คน ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสภาพนายความ ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ให้สำนักราชมนตรี
ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการ

ถ้าผู้กระทำการตามมาตรา ๓ ยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาล หรืออยู่ระหว่างการสอบสวน
หรือพนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้วให้พนักงานอัยการระงับ
การฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง
ให้ศาลพิพากษายกฟ้องหรือมีคำสั่งจำหน่ายคดีในกรณีที่ไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุด ให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่
พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด ถ้าผู้นั้นอยู่
ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ นายมนตรี ปาน้อยนันท นายประพร เอกอรุ นายสามารถ
มะลูภูมิ และนายธรรมา ปิตุเดชะ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ถ้าผู้กระทำการที่กระทำผิดที่กระทำผิด
หนึ่ง/ซึ่งมิได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างสอบสวน/ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวนหรือ
พนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง/หากถูกฟ้องต่อศาลแล้วให้พนักงานอัยการระงับ
การฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง/ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล/ไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง
ให้ศาลพิพากษายกฟ้องหรือมีคำสั่งจำหน่ายคดีในกรณีที่ไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุด ให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่
พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด ถ้าผู้นั้นอยู่
ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้นให้นายกรัฐมนตรีประกาศให้หน่วยงานของรัฐ
ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ทราบ เพื่อรวบรวมและแจ้งต่อผู้ที่จะได้รับนิรโทษกรรมทราบ และให้นายกรัฐมนตรีได้
ประกาศรายชื่อผู้ที่ได้รับนิรโทษกรรมเป็นครั้ง ๆ ไป

ถ้าผู้กระทำการตามมาตรา ๓ ยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ระหว่างการสอบสวน
ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวน หรือพนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง หากถูก
ฟ้องต่อศาลแล้ว ให้พนักงานอัยการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ระงับการฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่าง
การพิจารณาคดีไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษายกฟ้องหรือให้มีคำสั่งจำหน่ายคดี
ในกรณีที่ไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับให้ถือว่าบุคคลนั้น
ไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด ถ้าผู้นั้นอยู่ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและ
ปล่อยตัวผู้นั้น”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

พลตำรวจโท พิทักษ์ จารุสมบัติ นายณรงค์ ดุติง นายประมวล พงศ์ถาวราเดช
และนายชัยวุฒิ ผ่องแผ้ว ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ถ้าผู้กระทำการที่กระทำผิดที่กระทำผิด
หนึ่ง/ซึ่งมิได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างสอบสวน/ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวนหรือ
พนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง/หากถูกฟ้องต่อศาลแล้วให้พนักงานอัยการระงับ
การฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง/ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล/ไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง
ให้ศาลพิพากษายกฟ้องหรือมีคำสั่งจำหน่ายคดีในกรณีที่ไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุด ให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่
พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด ถ้าผู้นั้นอยู่
ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้นให้นายกรัฐมนตรีประกาศให้หน่วยงานของรัฐ
ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ทราบ เพื่อรวบรวมและแจ้งต่อผู้ที่ได้รับนิรโทษกรรมทราบ และให้นายกรัฐมนตรีได้
ประกาศรายชื่อผู้ที่ได้รับนิรโทษกรรมเป็นครั้ง ๆ ไป

ถ้าผู้กระทำการตามมาตรา ๓ ยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวน หรือพนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้ว ให้พนักงานอัยการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ระงับการฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษายกฟ้องหรือให้มีคำสั่งจำหน่ายคดีในกรณีที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด ถ้าผู้นั้นอยู่ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายวิชัย ล้ำสุทธิ นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร นายอิสสระ สมชัย นายอลงกรณ์ พลบุตร และนายภีรพล ลาภาโรจน์กิจ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ตัวผู้กระทำความผิดที่พ้นโทษแล้ว หรือพ้นโทษแล้วแต่ยังอยู่ในระหว่างการสอบสวน หรือพ้นโทษแล้วแต่ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษายกฟ้องหรือให้มีคำสั่งจำหน่ายคดีในกรณีที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้น ไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด ถ้าผู้นั้นอยู่ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายอนุชา บูรพชัยศรี นายวีรวิ มามะ นายภูษงค์ รุ่งโรจน์ นายแทนคุณ จิตต์อิสระ และนายณรพัทธ์ แก้วทอง ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ให้ตั้งคณะกรรมการตรวจสอบบุคคลผู้มีหลักเกณฑ์ที่จะได้รับนิรโทษกรรมทั้งหมด ประกอบด้วยผู้แทนจากสำนักงานศาลยุติธรรม ผู้แทนจากกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนจากสำนักงานอัยการ ผู้แทนจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยให้ผู้แทนจากกระทรวงยุติธรรม เจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการคณะกรรมการดังกล่าว เพื่อพิจารณาว่าถ้าผู้กระทำการตามมาตรา ๓ ยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวน

เล่ม/ใบที่คำพิพากษาพิพากษาฟ้องหรือมีคำสั่งจำคุกคดี/ในกรณีที่ไม่มีคำพิพากษาพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดที่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ/ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดได้กระทำความผิดถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการรับโทษให้ถือว่าบุคคลนั้นสิ้นสุดคดีและปล่อยตัวผู้นั้นให้ตั้งคณะกรรมการตรวจสอบความผิดตามพระราชบัญญัติ nirโทษกรรม ๕ คน ประกอบด้วย ผู้แทนศาลฎีกา ผู้แทนศาลอุทธรณ์ ผู้แทนศาลชั้นต้น ผู้แทนสำนักงานอัยการ ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม

ถ้าผู้กระทำการตาม มาตรา ๓ ยังมิได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้ว ให้พนักงานอัยการ หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องระงับการฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดี ไม่ว่าจะจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษายกฟ้องหรือมีคำสั่งจำหน่ายคดี ในกรณีที่ไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด ถ้าผู้นั้นอยู่ระหว่างการรับโทษ ให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางอานิก อัมระนันท์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ถ้าผู้กระทำการตามมาตรา ๓ วรรคหนึ่ง ที่ขมนามโดยสงบและปราศจากอาวุธยังมิได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวนหรือพนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้วให้พนักงานอัยการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องระงับการฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดี ไม่ว่าจะจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษายกฟ้องหรือมีคำสั่งจำหน่ายคดี ในกรณีที่ไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด ถ้าผู้นั้นอยู่ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น แต่ผู้ที่มีเหตุอันควรสงสัยได้ว่าเจตนาก่อให้เกิดผลกระทบต่อตามมาตรา ๓ วรรค ๑ จะต้องผ่านการสอบสวนและเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมตามปกติ หากพบว่าไม่มีเจตนาที่จะได้รับการ nirโทษกรรมตามมาตรา ๓ วรรค ๑”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสุรสิทธิ์ เจียมวิจักขณ์ พลเรือเอก สุรพล จันทน์แดง นายจวิชัย สุทธิภักข นายพหล วรรณปัญญา นายสหรัฐ กุลศรี นายสุชาติ ภิญโญ นายอนุรักษ์ ตั้งปณิธานนท์ ว่าที่ร้อยตรี พงษ์พันธ์ สุนทรชัย และนายบุญฉิน ประทุมลี ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ถ้าผู้กระทำการตามมาตรา ๓ วรรคหนึ่ง/ซึ่งมิได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวนให้พนักงานสอบสวนหรือผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวนหรือพนักงานอัยการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องระงับการสอบสวนหรือผู้นั้น ถ้าอยู่ในระหว่างการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้วให้พนักงานอัยการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องระงับการฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดี ไม่ว่าคำพิพากษาพิพากษาฟ้องหรือมีคำสั่งจำคุกคดี ให้ศาลพิพากษาพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดที่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด ถ้าผู้นั้นอยู่ระหว่างการรับโทษอยู่ให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสุรพงษ์ โทวิจักษ์ชัยกุล และนายชวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติม
ความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ถ้าผู้กระทําการดังกล่าวที่ ๓/วรรคหนึ่ง/
ยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวนหรือ
พนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้วให้พนักงานอัยการหรือองค์กร
ที่เกี่ยวข้องระงับการฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง ถ้าผู้ยื่นข้อร้องเรียนดังกล่าวได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใด
ก่อนให้คำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว หรือมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่ยังไม่ถึงที่สุดของข้อหาหรือคดีหนึ่ง
หรือให้คำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่ยังไม่ถึงที่สุดของคดีหนึ่งหรือคดีหนึ่งแต่ยังไม่ถึงที่สุดของคดีหนึ่ง
หรือให้คำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่ยังไม่ถึงที่สุดของคดีหนึ่งหรือคดีหนึ่งแต่ยังไม่ถึงที่สุดของคดีหนึ่ง
พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดได้กระทำความผิด
หรือกระทำความผิดที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำทั้งหลายของบุคคลหรือเจ้าหน้าที่
ของรัฐที่ถูกตรวจสอบ สอบสวน ได้สวน กล่าวหา หรือดำเนินคดีโดยบุคคล คณะบุคคลหรือองค์กร ซึ่งได้รับ
การแต่งตั้งโดยประกาศหรือคำสั่งของคณะหรือหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขหรือโดยผลของประกาศหรือคำสั่งดังกล่าว อันเป็นผลมาจากการยึดอำนาจ
การปกครองเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ไม่ว่าจะดำเนินการของบุคคล คณะบุคคลหรือองค์กรนั้นจะ
เป็นเพียงส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของกระบวนการดังกล่าวก็ตาม ให้ถือว่าบุคคลหรือเจ้าหน้าที่รัฐผู้นั้น
ไม่เคยถูกกล่าวหาหรือเป็นผู้กระทำความผิดโดยให้ในความในมาตรา ๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ทั้งนี้ไม่เป็น
การตัดสิทธิองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในการที่จะปฏิบัติต่อบุคคลหรือเจ้าหน้าที่รัฐผู้นั้น
ตามหลักนิติธรรมต่อไป”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสุรสาธิต ผาสุข นายองอาจ วงษ์ประยูร และนางเอมอร สิริไพโร ขอแปรญัตติแก้ไข
เพิ่มเติมความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ถ้าผู้กระทำการตามมาตรา ๓ วรรคหนึ่ง
ยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวนหรือ
พนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้วให้พนักงานอัยการหรือองค์กร
ที่เกี่ยวข้องระงับการฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือศาล
เห็นเอง ให้ศาลพิพากษายกฟ้องหรือมีคำสั่งจำหน่ายคดีในกรณีที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใด
ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด ถ้าผู้นั้น
อยู่ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย พลเรือเอกสุรพล จันทน์แดง นายธวัชชัย สุทธิบังกช
นายพหล วรรณญา นายสุชาติ ภิญโญ นายอนุรักษ ตั้งปณิธานนท์ ว่าที่ร้อยตรี พงษ์พันธ์ สุนทรชัย และ
นายองอาจ วงษ์ประยูร ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

ประกอบด้วย ผู้แทนจากศาลฎีกา ผู้แทนจากศาลอุทธรณ์ เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ผู้บัญชาการทหารสูงสุด อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และนายกสภานายความ โดยให้กระทรวงยุติธรรมเป็นสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการ

ถ้าผู้กระทำการตามมาตรา ๓ ยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวน หรือพนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้วให้พนักงานอัยการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ระงับการฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดี ไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษายกฟ้องหรือให้มีคำสั่งจำหน่ายคดีในกรณีที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด ถ้าผู้นั้นอยู่ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเทพไท เสนพงศ์ ขอแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ถ้าผู้กระทำการตามมาตรา ๓ วรรคหนึ่ง ยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวนให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวนหรือพนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้องหากถูกฟ้องต่อศาลแล้วให้พนักงานอัยการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องระงับการฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษาฟ้องหรือมีคำสั่งจำหน่ายคดีในกรณีที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่~~เคย~~ต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด ถ้าผู้นั้นอยู่ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล นายสราวุธ อ่อนละมัย นายสงกรานต์ จิตสุทธิภากร หม่อมหลวงอภิภิมงคล โสณกุล และนายอัทรพันธ์ เดชกิจสุนทร ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ให้ตั้งคณะกรรมการตรวจสอบความผิดตามพระราชบัญญัตินี้โทษกรรม ๘ คน ประกอบด้วย ผู้แทนศาลฎีกา ผู้แทนศาลอุทธรณ์ ผู้แทนศาลชั้นต้น ผู้แทนสำนักงานอัยการ ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนกองทัพไทย ถ้าผู้กระทำการตาม มาตรา ๓ ~~วรรคหนึ่ง~~ ยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวนหรือพนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้วให้พนักงานอัยการ หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องระงับการฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดี ไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษายกฟ้องหรือมีคำสั่งจำหน่ายคดี ในกรณีที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด ถ้าผู้นั้นอยู่ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเจือ ราชสีห์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้วให้ตั้งคณะกรรมการนิรโทษกรรม ๘ คน ประกอบด้วย ผู้แทนศาลฎีกา ผู้แทนศาลอุทธรณ์ ผู้แทนศาลชั้นต้น ผู้แทนสำนักงานอัยการ ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนกองทัพไทย เป็นผู้พิจารณาว่าคนใดควรได้รับนิรโทษกรรม ถ้าผู้กระทำการตามมาตรา ๓ วรรคหนึ่ง ยังมิได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวนหรือพนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้วให้พนักงานอัยการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องระงับการฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดี ไม่ว่าจะจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษาฟ้องหรือมีคำสั่งจำหน่ายคดีในกรณีที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดถ้าผู้นั้นอยู่ระหว่างการรับโทษ ให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายกรณ์ จาติกวณิช ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ถ้าผู้กระทำการที่ตามมาตรา ๓/๓วรรคหนึ่ง ยังมิได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวนหรือพนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้วให้พนักงานอัยการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ระงับการฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดี ไม่ว่าจะจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษาฟ้องหรือมีคำสั่งจำหน่ายคดีในกรณีที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดถ้าผู้นั้นอยู่ระหว่างการรับโทษ ให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้นให้มีคณะกรรมการเรียกว่า “คณะกรรมการดูแลก้นกรองนิรโทษกรรม” ทั้งหมด ๕ คน ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม อัยการสูงสุด นายกษัตราธิราชมาหาพอ เพื่อตรวจสอบบุคคลที่อยู่ในเกณฑ์ที่ได้รับนิรโทษกรรม

ถ้าผู้กระทำการตามมาตรา ๓ วรรคหนึ่ง ยังมิได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวนหรือพนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้วให้พนักงานอัยการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ระงับการฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดี ไม่ว่าจะจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษาฟ้องหรือมีคำสั่งจำหน่ายคดีในกรณีที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด ถ้าผู้นั้นอยู่ระหว่างการรับโทษ ให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๕

มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความ

ในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ประชาชนผู้ได้รับนิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิ หรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น

ความในวรรคหนึ่งไม่นับรวมผู้ที่ออกข้อกำหนด ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ หรือข้อกำหนดที่ออกตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นเหตุให้ประชาชนและเจ้าหน้าที่เสียชีวิตและบาดเจ็บในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๓”

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้ตัดมาตรา ๕ ออกทั้งมาตรา

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย และนางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิ หรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้นรวมทั้งทรัพย์สินที่ตกเป็นของแผ่นดินตามคำพิพากษาของศาลที่เกิดขึ้นก่อนหน้าที่พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้”

นายวิรัช ร่มเย็น นายวรชัยเหมา และนายสุชาติ ลายน้ำเงิน (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้คงไว้ตามร่างเดิม

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิ หรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้นแต่ไม่ตัดสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาทางกฎหมาย”

นายจตุติ ไกรฤกษ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ที่ได้รับนิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์อื่นใด ทุกทั้งสิ้นที่มีหรือจะเกิดขึ้นมีในภายหน้าจากบุคคล นิติบุคคล รัฐบาล กิจ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐโดยสิ้นเชิง”

คณะกรรมาธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ นายชุมพล จุลใส นายสุชิน เอ่งฉ้วน นายอาคม เอ่งฉ้วน นายธานี เทือกสุบรรณ นายยุพราช บัวอินทร์ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ นายเรวัต อารีรอบ นางโสภา กาญจนะ นางสาวนริศา อติเทพพรพันธุ์ นายอันวาร์ สาและ และนายธรรมวิชญ์ โพธิพิพิธ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ให้ผู้ได้รับนิรโทษกรรม ได้รับการช่วยเหลือเยียวยาตามที่กฎหมายกำหนดไว้ แต่ไม่สามารถก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ที่ได้รับนิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ และนายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดเป็นการตัดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้นตามที่กฎหมายกำหนด”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายถวิล ไพรสณฑ์ นางศรีสมร รัตมีฤกษ์เศรษฐ์ และนายวรงค์ เดชกิจวิกรม ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแต่ให้ผู้ได้รับการนิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิได้รับการช่วยเหลือเยียวยา ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ แต่ไม่สามารถก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายธีระ สลักเพชร นายประกอบ จิรภิติ นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีรยศ ราฮิมมูลา นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา และนางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดเป็นการตัดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้นตามที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายกนก วงษ์ตระหง่าน และนางเจิมมาศ จิงเลิศสิริ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้นและครอบครัว แก่หน่วยงานของรัฐอีกต่อไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ นายณัฐพล ทีปสุวรรณ นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ และ นายกษิต ภิรมย์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดตัดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรม ในอันที่จะเรียกร้องสิทธิ หรือประโยชน์ใด ๆ ที่พึงอันพึงได้ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ไม่สามารถทบทวน แก้ทนายได้”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายจุฑาธิ์ ลักษณะวิศิษฎ์ นายอิสรา สุนทรวัฒน์ นางสาวอรอนงค์ กาญจนชูศักดิ์ นางนาดยา เบ็ญจศิริวรรณ นางนันทพร วิรุณสุนทร นายสามารถ ราชพลสิทธิ์ และนายเจือ ราชสีห์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรม ในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ ที่พึงอันพึงได้ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนดให้ ได้รับ หรือเว้นแต่คณะกรรมการนิรโทษกรรมกำหนด”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต นายชินนทร์ รุ่งแสง นายสมชาย โล่สถาพรพิพิธ นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์ นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย นายสาคร เกี่ยวข้อง นายนิพนธ์ วิวิชัยยุทธศาสตร์ นายชวน หลีกภัย นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี นายบุรณชัย สมุทรักษ์ นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน และนายเกียรติ สิทธิอมร ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดเป็นการตัดสิทธิแก่ผู้ได้รับ นิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ ที่พึงอันพึงได้ตามกฎหมายกำหนด”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายนิยม เวชกามา นายศุภชัย ศรีหล้า นายศิริโชค โสภา นายเจริญ คันธวงศ์ นายวิระชัย วีระเมธีกุล นายสมบัติ ยะสินธุ์ นายเชน เทือกสุบรรณ นายกฤษณะ กุจินามิง นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน นายชินชอบ คงอุดม นายเกียรติศักดิ์ ส่องแสง นายประกอบ รัตนพันธ์ นางอัญชลี วานิช เทพบุตร นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ นายวุฒิพงษ์ นามบุตร นายนิติรัฐ สุนทรวร นายสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์ และนายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล ขอแปรญัตติตัดมาตรา ๕ ออกทั้งมาตรา

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายโกวิทย์ ชารณา นายเจอะอามิง โตะตาทอง นายอภิชาติ สุภาแพ่ง นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์ และนายสินิตย์ เลิศไกร ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดตัดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรม ในอันที่จะเรียกร้องสิทธิ หรือประโยชน์ใด ๆ ที่พึงอันพึงได้ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แต่จะฟ้องร้องเรียก ค่าเสียหายจากทางภาครัฐไม่ได้”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ นายมนตรี ปาน้อยนนท์ นายประพร เอกอรุ นายสามารถ มะลูลีม และนายธรา ปิตุเตชะ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ ผู้ที่ได้รับการนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดเป็นการตัดสิทธิ แก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ ที่สัมพันธ์ตามที่กฎหมายกำหนด”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

พลตำรวจโท พิทักษ์ จารุสมบัติ นายณรงค์ ดุติง นายประมวล พงศ์ถาวราเดช และนายชัยวุฒิ ผ่องแผ้ว ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิประโยชน์ใด ๆ แก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิ หรือประโยชน์ใด ๆ ที่สัมพันธ์แต่ที่กฎหมายกำหนด

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล นายวิฑูรย์ นามบุตร นายนริศ ขำนุรักษ์ นายอชชาติ ม่าเหรัมย์ นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่ นายสุกิจ ก้องธรนินทร์ นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ นายครรชิต ทับสุวรรณ นางสาวกัญญา รุ่งวิจิตรชัย และนางสาวรังสิมา รอดรัศมี ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดตัดสิทธิ แก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรม ในอันที่จะเรียกร้องสิทธิ หรือประโยชน์ใด ๆ ที่สัมพันธ์อันพึงได้ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายวิชัย ล้ำสุทธิ นายอลงกรณ์ พลบุตร และนายภีรพล ลาภาโรจน์กิจ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดตัดสิทธิ แก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรม ในอันที่จะเรียกร้องสิทธิ หรือประโยชน์อื่นใด ที่สัมพันธ์ของผู้ที่ได้รับนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ทำได้ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายอนุชา บูรพชัยศรี นายร่ำริ มามะ นายภุชงค์ รุ่งโรจน์ นายแทนคุณ จิตต์อิสระ และนายนราพัฒน์ แก้วทอง ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดตัดสิทธิ แก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิ หรือประโยชน์ใด ๆ ที่สัมพันธ์ได้รับการช่วยเหลือเยียวยาจากทางภาครัฐ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายอับดุลการ์ิม เต็งระกีนา นายธีรภัทร พริงสุลกะ นายสุรเชษฐ์ มาศติตต์ และนางอรอนงค์ คล้ายนุก ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิประโยชน์ใด ๆ แก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรมในชั้นที่ชื่อหรือชื่อสมมติ หรือชื่อประชาชนใด ๆ ที่มีส่วน”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายอิสมาแอล เบนอุบรอยิม นายสรเสริญ สมะลาภา ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชดา ธนาติเรก นายกัมพล สุภาแพ่ง นายกุลเดช พัวพัฒนกุล และนางสาวบุญยธิดา สมชัย ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิ หรือประโยชน์ใด ๆ ที่มีส่วนเว้นแต่สิทธิหรือประโยชน์ที่กฎหมายเกี่ยวข้องกำหนดให้ได้รับ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางอานิก อัมระนันท์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดเป็นการตัดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิ หรือประโยชน์ใด ๆ ที่มีส่วนตามที่กฎหมายกำหนด”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสุรสิทธิ์ เจียมวิจักขณ์ นายสหรัฐ กุลศรี นายอนุรักษ ตั้งปณิธานนท์ และนายบุญธิษณ์ ประทุมลี ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมต่อผู้กระทำผิดพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรมในชั้นที่ชื่อหรือชื่อสมมติ หรือชื่อประชาชนใด ๆ ที่มีส่วนให้ถือว่าบุคคลที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินการหรือการปฏิบัติทั้งหลายขององค์กรหรือคณะบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งโดยประกาศหรือคำสั่งของคณะกรรมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพื่อให้เป็นไปตามประกาศหรือคำสั่งของคณะกรรมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือคำสั่งของหัวหน้าคณะกรรมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งได้ยึดอำนาจการปกครองแผ่นดินเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือการดำเนินการหรือการปฏิบัติทั้งหลายขององค์กรหรือหน่วยงานอื่นใดอันเป็นผลสืบเนื่องจากการดำเนินการหรือการปฏิบัติขององค์กรหรือของคณะบุคคลดังกล่าว มิได้เป็นผู้ถูกกล่าวหา หรือเป็นผู้กระทำความผิด โดยให้นำความในมาตรา ๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้องค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติต่อบุคคลที่ได้รับผลกระทบนั้นให้เป็นไปตามหลักนิติธรรมต่อไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล และนายชววิทย์ พิทักษ์พรพลลภ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ ~~การนิรโทษกรรมตามกฎหมายพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรม~~
~~ในอันที่จะเรียกทรัพย์สินหรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น~~ เพื่อให้โอกาสบุคคลได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและ
การพัฒนาประเทศและสร้างความปรองดองในสังคม ให้การเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของบุคคลที่ศาลได้มีคำ
วินิจฉัย คำพิพากษา หรือคำสั่งถึงที่สุดและมีสภาพบังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้การ
เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งนั้นเป็นอันสิ้นสุดลง และให้ผู้นั้นพ้นจากการเป็นผู้ถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง นับตั้งแต่
วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางสาวอรุณี ชำนาญยา นางสาวทัศนีย์ บุรณปกรณ์ นายทนายาท เกียรติชูศักดิ์
นางระพีพรรณ พงศ์เรืองรอง นายจักรรัตน์ พัวช่วย นายนพพล เหลืองทองนารา นายองค์อาจ วชิรพงศ์
นายนิทัศน์ ศรีนนท์ นายอำนาจ คลังผา นายมนตรี ตั้งเจริญถาวร นางชมภู จันทาทอง นางบุญเรือน ศรีเรศ
นางอนุรัักษ์ บุญศล นางเปล่งมณี เรืองสมบุญสุข นางสาวมาลินี อินฉัตร นางมุกดา พงษ์สมบัติ นางสาวปาริชาติ
ชาลีเครือ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมหรือสร้างความปรองดองแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้
ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิ หรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

พันตำรวจเอก สามารถ ม่วงศิริ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรม
ในอันที่จะเรียกทรัพย์สินหรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้นและครอบครัวแก่หน่วยงานของรัฐอีกต่อไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสมบุญ อุทัยเวียนกุล นายสรารุช อ่อนละมัย นายสงกรานต์ จิตสุทธิภากร
หม่อมหลวงอภิเมงคล โสณกุล และนายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕
เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรม
ในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้นเว้นแต่สิทธิหรือประโยชน์ที่กฎหมายเกี่ยวข้องกำหนดให้ได้รับ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร และนายอิสสระ สมชัย ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามกฎหมายพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์
อื่นใดทั้งสิ้น ของผู้ที่ได้รับนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ให้ทำได้ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ ผู้ที่ได้รับการนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดเป็นการตัดสิทธิ แก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิ หรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้นตามที่กฎหมายกำหนด”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ ขอแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษ กรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิ หรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายกรณ์ จาติกวณิช ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ ผู้ที่ได้รับการนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดก่อให้เกิดสิทธิ แก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิ หรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้นตามที่กฎหมายกำหนด”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติเพิ่มมาตรา ๕/๑

นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้เพิ่มความเป็น มาตรา ๕/๑ ดังนี้

“มาตรา ๕/๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา เป็นประธาน ประธานศาลอุทธรณ์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง เจ้ากรมพระธรรมนูญ ประธาน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นกรรมการ มีอำนาจหน้าที่วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีข้อสงสัยว่า บุคคลใดเป็นบุคคลตามมาตรา ๓ หรือไม่

ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการมีอำนาจออก หมายเรียกบุคคลให้มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสาร หรือสิ่งใด ๆ ที่สามารถใช้เป็นพยานหลักฐานต่อ คณะกรรมการ

ให้คณะกรรมการดังกล่าวเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ให้สำนักงานศาลยุติธรรมเป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการดังกล่าว”

นายจตุติ ไกรฤกษ์ ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็นมาตรา ๕/๑ ดังนี้

“มาตรา ๕/๑ ให้บุคคลผู้ได้รับการนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้แถลงการณ์ว่าตน ได้สำนึกในการกระทำความผิดและให้คำมั่นว่าจะไม่เข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองอันจะเกิดมีขึ้นในภายหน้า โดยให้ทำเป็นลายลักษณ์อักษรและลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติเพิ่มมาตรา ๕/๒

นายจตุ โกรฤกษ์ ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็นมาตรา ๕/๒ ดังนี้

“มาตรา ๕/๒ ผู้ที่ไม่มีสิทธิได้รับการนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ คือ ผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานหมิ่นสถาบัน ทำร้ายร่างกาย ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน และหรือเป็นผู้ยุยง ปลุกปั่นช่วยเหลือ ตลอดทั้งผู้ให้การสนับสนุนทางการเงินหรือทางอื่นใดแก่ผู้กระทำความผิดดังกล่าว กรณีตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงผู้ที่เคยต้องโทษทางอาญาหรือพ้นโทษมาแล้วไม่เกินห้าปี เว้นแต่ การกระทำความผิดฐานประมาทหรือลหุโทษ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติเพิ่มมาตรา ๕/๓

นายจตุ โกรฤกษ์ ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็นมาตรา ๕/๓ ดังนี้

“มาตรา ๕/๓ ให้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาหนึ่งคณะชื่อว่า “คณะกรรมการพิจารณาการนิรโทษกรรม” ประกอบด้วย

- (๑) ตัวแทนศาลฎีกา
- (๒) ตัวแทนศาลปกครองสูงสุด
- (๓) ตัวแทนสำนักงานอัยการสูงสุด
- (๔) ตัวแทนกระทรวงยุติธรรม ตำแหน่งปลัดกระทรวงหรือรองปลัดกระทรวงยุติธรรม
- (๕) ตัวแทนสภาพทนายความ
- (๖) ตัวแทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
- (๗) ตัวแทนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- (๘) ตัวแทนสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
- (๙) ผู้ที่ได้รับความเสียหายหรือตัวแทนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา นิติบุคคล องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ

หรือหน่วยงานของรัฐ

ทั้งนี้ คณะกรรมการพิจารณาการนิรโทษกรรมต้องมีมติเกินกึ่งหนึ่ง ในการพิจารณาผู้กระทำผิดแต่ละราย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายถาวร เสนเนียม (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ ~~ถ้าคดีพ้นคดีได้~~ นิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลที่ไม่ใช่ขององค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของ

บุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบทางอาญาตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตน องค์กร หรือหน่วยงานของรัฐ ต้องได้รับความเสียหาย”

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้ตัดมาตรา ๖ ออกทั้งมาตรา

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล ซึ่งไม่ใช่หรือองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบทางอาญาตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

นายวิรัช รัมย์เย็น (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของ บุคคลซึ่งไม่ใช่หรือองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

นายวัชรระ เพชรทอง (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล ซึ่งไม่ใช่หรือองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใดหรือตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุนซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนหรือทรัพย์สินของรัฐเฉพาะศาลากลางจังหวัดและเสาไฟฟ้าแรงสูงต้องได้รับความเสียหาย”

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล ซึ่งไม่ใช่หรือองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบทางอาญาตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล ซึ่งไม่ใช่หรือองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่งและได้รับชดเชยค่าเสียหายดังกล่าว จากการกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

นายพิระพันธ์ สาสิรัฐวิภาค ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล ซึ่งไม่ใช่หรือองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ ในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใด ซึ่งที่พ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย และหากการกระทำใด ของบุคคลที่พ้นจากความรับผิดชอบดังกล่าวเป็นกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาต่อทรัพย์สินหรือ ร่างกายของประชาชนผู้อื่นทั้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องการประชุมทางการเมือง หรือต่อทรัพย์สินของ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ โดยมีเจตนาเล็งเห็นผลหรือยอมเล็งเห็นผลของการกระทำนั้น ให้บุคคลที่พ้น จากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ยังคงมีความรับผิดชอบต่อบุคคลหรือองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐนั้น”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายจตุติ ไกรฤกษ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็น ดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล ซึ่งไม่ใช่นิติบุคคล รัฐวิสาหกิจ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ ที่ได้รับความเสียหาย ในการเรียกร้องค่าเสียหาย ในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ผู้ที่ให้ตนต้องได้รับความเสียหาย

บุคคลที่ได้รับความเสียหายตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงผู้จัดการหรือผู้แทนของ หน่วยงานนั้นด้วย”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

พันเอก วินัย สมพงษ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็น ดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่ง ไม่ใช่และองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ ในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใด ซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายชำนาญ ศักดิ์เศรษฐ์ นายชุมพล จุลใส นายสุชิน เอ่งฉ้วน นายอาคม เอ่งฉ้วน นายธานี เทือกสุบรรณ นายยุทธราช บัวอินทร์ นายเรวัต อารีรอบ นางโสภกา กาญจนะ นางสาวนริศา อติเทพพรพันธ์ นายอันวาร์ สาและ และนายธรรมวิษณุ โพธิพิพิธ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็น ดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่ง ไม่ใช่ องค์กร หรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่งจากการกระทำผิดของบุคคลใด ซึ่งพ้นจากความการรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตดสิทธิของบุคคล ที่ไม่ใช่ ช่างฝีมือ หรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำผิดของบุคคลใด ซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ แต่จะทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตดสิทธิของบุคคล ที่ไม่ใช่ องค์การ หรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่งจากการกระทำผิดของบุคคลใด ซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนเองต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ ขอแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตดสิทธิของบุคคล ที่ไม่ใช่ ช่างฝีมือ หรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใด ซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ แต่จะทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายถวิล ไพรสมนธ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตดสิทธิของบุคคล ที่ไม่ใช่ องค์การ หรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำผิดของบุคคลใด ซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายธีระ สลักเพชร นายประกอบ จิรกิติ นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีรยศ ราอิมมุลลา นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา และนางศิริวรรณ ปราชจากศัตรู ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตดสิทธิของบุคคล ที่ไม่ใช่ ธรรมดา นิติบุคคล เอกชน องค์กรต่าง ๆ หรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำผิดของบุคคลใด ซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ แต่จะทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายกนก วงษ์ตระหง่าน นายศุภชัย ศรีหล้า และนายอภิรักษ์ โกษะโยธิน ขอแปรญัตติ
แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่ง
ไม่ใช่สมาชิกสภาหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำผิดของบุคคลใด
ซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ แต่สิ่งที่ให้ตนต้องได้รับค่าเสียหาย”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายพุทธพงษ์ ปุณณกันต์ และนายณัฐพล ทีปสุวรรณ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๖ เป็น ดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่ง
ไม่ใช่สมาชิกสภาหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่งจากผู้ที่กระทำผิดซึ่ง
ได้ซึ่งพ้นจากค่าเสียหายที่พระราชบัญญัตินี้ และสิ่งที่ให้ตนต้องได้รับค่าเสียหายไม่ตัดสิทธิหน่วยงานของ
รัฐในการฟ้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่งกับผู้กระทำความผิด”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายจุฑาธิ์ ลักษณะวิศิษฎ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล
ซึ่งไม่ใช่ เอกชน องค์กรหรือต่าง ๆ และหน่วยงานของรัฐในการฟ้องร้องเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง
จากการกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ แต่สิ่งที่ให้ตนต้องได้รับค่าเสียหาย”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต นายชนินทร์ รุ่งแสง นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ นายมนตรี
ปาน้อยมนตรี นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์ นายสาคร เกี้ยวข้อง นายนิพนธ์ วิวิษุทธศาสตร์ นายธราภา ปิตุเตชะ
นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล และนายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่ง
ไม่ใช่สมาชิกสภาหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำผิดของบุคคลใด
ซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ แต่สิ่งที่ให้ตนต้องได้รับค่าเสียหาย”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายนิยม เวชกามา ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ ที่กระทำผิดในทางแพ่ง/ที่กระทำผิดที่พระราชบัญญัตินี้/ไม่เขียนที่ตัดสิทธิของบุคคลซึ่ง
ไม่ใช่สมาชิกสภาหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง/สิ่งที่ให้ตนต้องได้รับค่าเสียหาย
ซึ่งพ้นจากความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำดังกล่าว
ตามมาตรา ๓ ซึ่งเป็นการกระทำของบุคคลใดพ้นจากความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งทำให้ตนได้รับ
ความเสียหายสามารถเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง โดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรี”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายศิริโชค โสภา พันตำรวจเอก สามารถ ม่วงศิริ นายเกียรติศักดิ์ ส่องแสง และนางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่งไม่ใช่สมาชิกสภาหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำผิดของบุคคลใด ซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และที่มิให้ตนต้องได้รับค่าเสียหาย”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายโกวิททย์ ธารณา และนายอภิชาติ สุภานพ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นที่ตัดสิทธิของบุคคลซึ่งไม่ใช่สมาชิกสภาหรือหน่วยงานของรัฐในทางแพ่ง ซึ่งได้รับความเสียหายในทางแพ่ง และไม่ได้ตัดสิทธิ หน่วยงานของรัฐในการฟ้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่งกับผู้กระทำความผิด โดยให้ถือว่ากระทรวงการคลัง เป็นผู้ซึ่งสมควรตัดสิทธิพ้นจากค่าเสียหาย ตามพระราชบัญญัตินี้ และที่มิให้ตนต้องได้รับค่าเสียหาย”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

พลตำรวจโท พิทักษ์ จารุสมบัติ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้
“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่งไม่ใช่ นิติบุคคล องค์กรเอกชน องค์กรของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำผิดของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และที่มิให้ตนต้องได้รับ ค่าเสียหาย”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเจริญ คันธวงศ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้
“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่งไม่ใช่สมาชิกสภาหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำผิดของบุคคลใด ซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และที่มิให้ตนต้องได้รับ ค่าเสียหาย”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสมชาย โล่สถาพรพิพิธ และนายประพร เอกอุรุ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่งไม่ใช่สมาชิกสภา เอกชน หรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำผิดของบุคคลใด ซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และที่มิให้ตนต้องได้รับ ค่าเสียหาย”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายวีระชัย วีระเมธีกุล ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่งไม่ใช่ เอกชน องค์กรหรือต่าง ๆ และหน่วยงานของรัฐในการฟ้องร้องเรียกหรือค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ แต่สิ่งที่ให้ต่างต้องได้รับค่าเสียหาย”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเจอะอามิง โตะตาหยง ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่งไม่ใช่องค์กรหรือความรับผิดชอบในทางแพ่ง และไม่ตัดสิทธิหน่วยงานของรัฐในการฟ้องเรียกหรือค่าเสียหายในทางแพ่งสำหรับผู้ที่กระทำผิดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ แต่สิ่งที่ให้ต่างต้องได้รับค่าเสียหายกับผู้กระทำความผิด โดยให้ถือว่ากระทรวงการคลังเป็นผู้เสียหาย”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายณรงค์ ดุติง ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่งไม่ใช่ นิติบุคคล องค์กรเอกชน องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกหรือค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำผิดของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ แต่สิ่งที่ให้ต่างต้องได้รับค่าเสียหาย”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่งไม่ใช่องค์กรหรือความรับผิดชอบในทางแพ่ง และไม่ตัดสิทธิหน่วยงานของรัฐในการฟ้องเรียกหรือค่าเสียหายในทางแพ่งสำหรับผู้ที่กระทำผิดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ แต่สิ่งที่ให้ต่างต้องได้รับค่าเสียหาย”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสมบัติ ยะสินธุ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่งไม่ใช่ เอกชน องค์กรหรือต่าง ๆ และหน่วยงานของรัฐในการฟ้องร้องเรียกหรือค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ แต่สิ่งที่ให้ต่างต้องได้รับค่าเสียหาย”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

(๑๑๒)

(๑๐๑)

นายอิสรา สุนทรวัฒน์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล ซึ่งไม่ใช่ เอกชน องค์กรหรือต่าง ๆ และหน่วยงานของรัฐในการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ผู้ที่ให้พยานหลักฐานได้ร้องต่อศาลแล้ว”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล ซึ่งไม่ใช่หรือองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ผู้ที่ให้พยานหลักฐานได้ร้องต่อศาลแล้ว”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเชน เทือกสุบรรณ นายชินชอบ คงอุดม และนายสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล ซึ่งไม่ใช่สงฆ์หรือ หรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำผิดของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ผู้ที่ให้พยานหลักฐานได้ร้องต่อศาลแล้ว”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายวิชัย ล้ำสุทธิ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของ บุคคล ซึ่งไม่ใช่สงฆ์หรือหรือ และหน่วยงานของรัฐในการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่งและทางปกครอง จากการกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ผู้ที่ให้พยานหลักฐานได้ร้องต่อศาลแล้ว”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายอนุชา บูรพชัยศรี ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล ซึ่งไม่ใช่ องค์กรเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐในการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ผู้ที่ให้พยานหลักฐานได้ร้องต่อศาลแล้ว”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายอุอาเซ็ม กูจินามิง และนายนิติรัฐ สุนทรวร ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖
เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล
ซึ่งไม่ใช่ช่างตัดผม หรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำผิดของบุคคลใด
ซึ่งพ้นจากความรับผิดตามพระราชบัญญัตินี้ แต่สิ่งที่ให้ช่างตัดผมได้รับค่าจ้างเสียทุกข้อ”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายอัศุลการิม เค็งระกินา ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้
“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่งไม่ใช่
องค์กรเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำผิดของบุคคลใด
ซึ่งพ้นจากความรับผิดตามพระราชบัญญัตินี้ แต่สิ่งที่ให้ช่างตัดผมได้รับค่าจ้างเสียทุกข้อ”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายวีรวิ มามะ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้
“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล
ซึ่งไม่ใช่ องค์กรเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐในการฟ้องร้องเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำ
ของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดตามพระราชบัญญัตินี้ แต่สิ่งที่ให้ช่างตัดผมได้รับค่าจ้างเสียทุกข้อ”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายอิสมาแอล เบนอับรอฮีม นายสรรเสริญ สมะลาภา นายสมบุญ อุทัยเวียนกุล นายสราวุธ
อ่อนละมัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชดา ธนาดิเรก นายกัมพล สุภาแพ่ง นายสงกรานต์ จิตสุทธิภากร หม่อมหลวงอภิมงคล
โสณกุล นายกุลเดช พัวพัฒน์กุล นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร และนางสาวบุญยธิดา สมชัย ขอแปรญัตติแก้ไข
เพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่ง
ไม่ใช่ช่างตัดผมหรือเอกชนและหน่วยงานของรัฐในการฟ้องร้องเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำ
ของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดตามพระราชบัญญัตินี้ แต่สิ่งที่ให้ช่างตัดผมได้รับค่าจ้างเสียทุกข้อ”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางอาณิก อัมระนันท์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้
“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่ง
ไม่ใช่ช่างตัดผมหรือช่างทำผมของรัฐ เอกชนในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใด
ซึ่งพ้นจากความรับผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสุรสิทธิ์ เจียมวิจักขณ์ นายสทรู กุลศรี นายอนุรักษ์ ตั้งปณิธานนท์ และนายบุญธิน
ประทุมลี ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่งไม่
มีชื่อองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในที่ที่จะเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่งจากการกระทำของบุคคลใดซึ่ง
พ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสุรพงษ์ ไตวิจักขณ์ชัยกุล และนายชววิทย์ พิทักษ์พรพลลภ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติม
ความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล
ซึ่งไม่มีชื่อองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเสียหายในต่างประเทศอันที่จะเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง/ผู้ที่
ต่างประเทศที่ชดเชยผู้เสียหายซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้/และผู้ทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย
บุคคลที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ตน”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายอนุเมติ ชูสารอ นายสมชัย อัครชัยโสภณ นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์ พลเอก สมชาย วิษณุวงศ์
นายมานพ จรัสคำรงนิตย์ นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ นายวันชัย เจริญนนทสิทธิ์ และนายวีระพล จิตสัมฤทธิ์
ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ/ที่นิตโหมกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิ
ของบุคคลซึ่งไม่มีชื่อองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของ
บุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายภูษงค์ รุ่งโรจน์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล
ซึ่งไม่มีชื่อองค์กรเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐในการฟ้องร้องเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำ
ของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และผู้ทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสามารถ มะลูลีม ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของผู้ใดซึ่ง
ไม่มีชื่อองค์กรเอกชน หรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำผิดของบุคคลใด
ซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และผู้ทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางศรีสมร รัศมีฤกษ์เศรษฐ์ ขอแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล ซึ่งไม่ใช่ องค์กร หรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำผิดของบุคคลใด ซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย นายชวน หลีกภัย นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี นายบุญรักษ์ สมุทรักษ์ นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน และนายเกียรติ สิทธิอมร ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลใด ซึ่งไม่ใช่ องค์กรเอกชน หรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำผิดของบุคคลใด ซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเทพไท เสนพงศ์ ขอแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล ซึ่งไม่ใช่ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร และนายภีรพล ลาภาโรจน์กิจ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็น ดังนี้

“มาตรา ๒ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของ บุคคล ซึ่งไม่ใช่ ซึ่งไม่ใช่ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในการฟ้องร้องเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่งและทางปกครอง จากการกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายธีรภัทร พริ้งศุลกะ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล ซึ่งไม่ใช่ องค์กรเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำผิดของบุคคลใด ซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายวิฑูรย์ นามบุตร นายนริศ ชำนาญกุล และนายอชชาติ มาเสริม ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นที่รัดคสิทธิของบุคคลซึ่งไม่ใช่องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในทางแพ่งหรือทางอาญาที่ได้รับความรับผิดในทางแพ่งหรือทางอาญาที่บุคคลใดซึ่งพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่งชั่วคราวของผู้นั้น และที่มิได้พ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่งไม่ตัดสิทธิหน่วยงานของรัฐในการฟ้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่งกับผู้กระทำความผิด”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายอิสสระ สมชัย และนายอลงกรณ์ พลบุตร ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของ บุคคลซึ่งไม่ใช่องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่งและทางปกครองจากการกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่งชั่วคราวของผู้นั้น/แต่ที่มิได้พ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่งไม่ตัดสิทธิหน่วยงานของรัฐ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นที่รัดคสิทธิของบุคคลซึ่งไม่ใช่องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในทางแพ่ง และไม่ตัดสิทธิหน่วยงานของรัฐในการฟ้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่งหรือทางอาญากับผู้กระทำความผิดซึ่งพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่งชั่วคราวของผู้นั้น/แต่ที่มิได้พ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง โดยให้ถือว่ากระทรวงการคลังเป็นผู้เสียหาย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ผู้กระทำความผิดต้องมีความรับผิดในทางแพ่ง และไม่เป็นที่รัดคสิทธิของบุคคลซึ่งไม่ใช่องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในการฟ้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่งหรือทางอาญากับผู้กระทำความผิดซึ่งพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่งชั่วคราวของผู้นั้น/แต่ที่มิได้พ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายประกอบ รัตนพันธ์ และนายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่งไม่ใช่ เอกชน องค์กรหรือต่าง ๆ และหน่วยงานของรัฐในการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่งชั่วคราวของผู้นั้น/แต่ที่มิได้พ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่ นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ และนายครรชิต ทับสุวรรณ
ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่ง
ไม่ใช่สมาชิกพรรคหรือพนักงานของรัฐในทางเรียกค่าเสียหายในทางแพ่ง จากพรรคหรือสมาชิกของ
บุคคลใดซึ่งพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย
หน่วยงานของรัฐในการฟ้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่งกับผู้กระทำความผิด”

คณะกรรมการการเมืองไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางสาวอรอนงค์ กาญจนชูศักดิ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้
“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล
ซึ่งไม่ใช่ เอกชน องค์กรหรือต่าง ๆ และหน่วยงานของรัฐในการฟ้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่ง
จากการกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการการเมืองไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้
“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล
ซึ่งไม่ใช่สมาชิกพรรคหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใด
ซึ่งพ้นจากความรับผิดตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการการเมืองไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางอัญชลี วานิช เทพบุตร และนายวุฒิพงษ์ นามบุตร ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล
ซึ่งไม่ใช่องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใด
ซึ่งพ้นจากความรับผิดทางอาญาตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการการเมืองไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสุกิจ ก้องธรนินทร์ และนายภคิต ภิรมย์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖
เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่ง
ไม่ใช่สมาชิกพรรคหรือพนักงานของรัฐในทางเรียกค่าเสียหายในทางแพ่ง จากพรรคและไม่ได้ตัดสิทธิ
หน่วยงานของรัฐในการฟ้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่งกับผู้กระทำความผิดซึ่งพ้นจากความรับผิด
พระราชบัญญัตินี้ แต่ทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการการเมืองไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นที่ระงับการตัดสิทธิของบุคคลที่ไม่ใช่ของต่างประเทศหรือพนักงานของรัฐในต่างประเทศหรือต่างประเทศหรือความรับผิดชอบในทางแพ่งของผู้ที่กระทำและไม่ได้ตัดสิทธิหน่วยงานของรัฐในการฟ้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่งกับผู้กระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามที่พระราชบัญญัตินี้ และทำให้พ้นต่อผู้ได้รับค่าเสียหาย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางนาลยา เบญจศิริวรรณ นางนันทพร วิรุณสุนทร และนายสามารถ ราชพลสิทธิ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลที่ไม่ใช่ เอกชน องค์กรหรือต่าง ๆ และหน่วยงานของรัฐในการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่งจากการกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามที่พระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องไม่รับผิดชอบเสียหาย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลที่ไม่ใช่ องค์กรเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบของบุคคลใด ซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามที่พระราชบัญญัตินี้ และทำให้พ้นต่อผู้ได้รับค่าเสียหาย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายแทนคุณ จิตต์อิสระ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลที่ไม่ใช่ขององค์กรเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐในการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามที่พระราชบัญญัตินี้ และทำให้พ้นต่อผู้ได้รับค่าเสียหาย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสินิตย์ เลิศไกร ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นที่ระงับการตัดสิทธิของบุคคลที่ไม่ใช่ของต่างประเทศหรือพนักงานของรัฐในต่างประเทศหรือต่างประเทศหรือความรับผิดชอบในทางแพ่ง ที่ผู้กระทำหรือผู้กระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามที่พระราชบัญญัตินี้ และไม่ตัดสิทธิหน่วยงานของรัฐในการฟ้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่งกับผู้กระทำผิด โดยให้ถือว่ากระทรวงการคลังเป็นผู้เสียหาย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายประมวล พงศ์ถาวราเดช ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล
นิติบุคคล ซึ่งไม่ใช่องค์กรเอกชน องค์กรของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง
จากการกระทำผิดของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายชัยวุฒิ ผ่องแผ้ว ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล
ซึ่งไม่ใช่ นิติบุคคล องค์กรเอกชน องค์กรของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง
จากการกระทำผิดของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเจือ ราชสีห์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล
ซึ่งไม่ใช่ เอกชน องค์กรหรือต่าง ๆ และหน่วยงานของรัฐในการฟ้องเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จาก
การกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล
ซึ่งไม่ใช่ องค์กร หรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำผิดของบุคคลใด
ซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายบรรพตน์ แก้วทอง ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่ง
ไม่ใช่ องค์กรเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐในการฟ้องเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของ
บุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเอียรชัย สุวรรณเพ็ญ ขอแปรญัตติตัดมาตรา ๖ ออกทั้งมาตรา

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายกรณ์ จาติกวณิช ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของเอกชน บุคคลซึ่งไม่ใช่องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางอรอนงค์ คล้ายนก ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล ซึ่งไม่ใช่องค์กรเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำผิดของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางสาวกัลยา รุ่งวิจิตรชัย และนางสาวรังสิมา รอดรัศมี ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่งไม่ใช่องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่งจากผู้กระทำผิดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหายไม่ตัดสิทธิหน่วยงานของรัฐในการฟ้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่งกับผู้กระทำความผิด”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติเพิ่มมาตรา ๖/๑ นายถาวร เสนเนียม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นโดยขอให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๖/๑ ดังนี้

“มาตรา ๖/๑ ผู้ที่จะได้รับนิรโทษกรรมต้องยอมรับว่าตนได้ละเมิดกฎหมาย”

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย และนางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นโดยขอให้เพิ่มเป็นความมาตรา ๖/๑ ดังนี้

“มาตรา ๖/๑ ผู้ที่จะได้รับการนิรโทษกรรมต้องยอมรับว่าตนได้ละเมิดกฎหมาย และได้มีการทำทัณฑ์บนว่าจะไม่เข้าร่วมการชุมนุมทางการเมือง ที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๖๓”

นายวัชร เพชรทอง (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๖/๑ ดังนี้

“มาตรา ๖/๑ ผู้ที่จะได้รับนิรโทษกรรมต้องยอมรับว่าตนได้ละเมิดกฎหมายต่อสภาผู้แทนราษฎร”

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็นโดยขอให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๖/๑
ดังนี้

“มาตรา ๖/๑ ผู้ที่จะได้รับนิรโทษกรรมต้องยอมรับว่าตนได้ละเมิดกฎหมายและแสดง
เจตนาว่าจะไม่เข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ”

นายจตุ โกรทฤษ์ ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็นมาตรา ๖/๑ ดังนี้

“มาตรา ๖/๑ บุคคลผู้ที่ได้รับการนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ให้ประกาศรายชื่อ
ประวัติการกระทำความผิด โทษฐานความผิด และเหตุผลที่ได้รับการนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้
ในพระราชกิจจานุเบกษา”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายบัญญัติ เจตนจันทร์ ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็นมาตรา ๖/๑ ดังนี้

“มาตรา ๖/๑ ร่างพระราชบัญญัตินี้ เมื่อได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว ก่อนที่
นายกรัฐมนตรีจะได้นำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย ให้รัฐ
จัดให้มีการทำประชามติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ๒๕๕๒”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มีกรรมการขอสงวนความเห็นเพิ่มมาตรา ๖/๒

นายถาวร เสนเนียม (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้เพิ่มเติมความเป็นมาตรา ๖/๒
ดังนี้

“มาตรา ๖/๒ ผู้ที่จะได้รับนิรโทษกรรมต้องร่วมมือเปิดเผยข้อมูลความจริงของเหตุการณ์
ใช้ความรุนแรงแก่หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง”

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย และนางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น
โดยขอให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๖/๒ ดังนี้

“มาตรา ๖/๒ ผู้ที่จะได้รับการนิรโทษกรรมต้องร่วมมือในการเปิดเผยข้อมูลความจริงของ
เหตุการณ์ใช้ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในห้วงเวลาการนิรโทษกรรมครั้งนี้ แก่องค์กรอิสระที่เกี่ยวข้อง”

นายวัชร เพชรทอง (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๖/๒
ดังนี้

“มาตรา ๖/๒ ผู้ที่จะได้รับนิรโทษกรรมต้องร่วมมือเปิดเผยข้อมูลความจริงของเหตุการณ์
ใช้ความรุนแรงและเบื้องหลังผู้สังหารและเส้นทางการเงินจากผู้สนับสนุนที่ก่อให้เกิดการเผาบ้านเผาเมืองต่อ
รัฐสภาโดยให้เป็นวาระพิเศษและถ่ายทอดสดทั่วประเทศ และผู้ได้รับนิรโทษกรรมลงนามในหนังสือสัญญา

ต่อที่ประชุมรัฐสภาว่าจะไม่กระทำการดังกล่าวอีกอย่างเด็ดขาด แบบของสัญญาให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมรัฐสภา”

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๖/๒
ดังนี้

“มาตรา ๖/๒ ผู้ที่จะได้รับนิรโทษกรรมต้องร่วมมือเปิดเผยข้อมูลความจริงของเหตุการณ์
ใช้ความรุนแรงแก่หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง”

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นเพิ่มมาตรา ๖/๓

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายถาวร เสนเนียม และนายบุญยอด สุขถิ่นไทย (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น โดยขอให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๖/๓ ดังนี้

“มาตรา ๖/๓ รัฐบาลและหน่วยงานรัฐที่ได้รับมอบหมายจะต้องทำความเข้าใจกับประชาชน
ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการปรองดองเท่านั้น”

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้ตัดมาตรา ๗ ออกทั้งมาตรา

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นไปตามหลักนิติธรรม
ตามรัฐธรรมนูญโดยเคร่งครัด”

นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติม
ความในมาตรา ๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีและประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

พันเอก วินัย สมพงษ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ในฐานะที่เป็นผู้รับ
รับทราบ สมรู้ ร่วมคิด การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติเพิ่มบัญชีแนบท้ายพระราชบัญญัติ

นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ นายถวิล ไพรสณฑ์ นายจิระ สลักเพชร นายประกอบ จิรกิติ
นายพุทธพงษ์ ปุณณกันต์ นายณัฐพล ทีปสุวรรณ นายเอกนัฏ พร้อมพันธ์ นายศุภชัย ศรีหล้า นายศิริโชค
โสภาค นายโกวิท ธารณา นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ นายมนตรี ปาน้อยนันทน์ นายเจริญ คันธวงศ์ นายประพร

เอกอรุ นายเงอะอามิง โตะตาหยง นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชญศ รามิम्मลา นายอภิชาติ สุภาแพ่ง นายอภิรักษ์ โภชะโยธิน นายสามารถ มะลูลีม นางศรีสมร รัตมีฤกษ์เศรษฐ์ นายเกียรติศักดิ์ ส่องแสง นายวิฑูรย์ นามบุตร นายนริศ ขำนุรักษ์ นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์ นายธรา ปิตุเดชะ พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่ นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู นายสุกิจ ก้องธรนินทร์ นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ นายกษิต ภิรมย์ นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน นายสินิตย์ เลิศไกร นายเกียรติ สิทธิอมร นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล นายวรงค์ เดชกิจวิกรม นายครรชิต ทัฬหสูรณ นางสาวกัญญา รุ่งวิจิตรชัย และนางสาวรังสิมา รอดรัศมี ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็นบัญชีแนบท้าย พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้เข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง พ.ศ. ดังนี้

“บัญชีแนบท้าย

พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้เข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง

พ.ศ.

ความผิดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการนิรโทษกรรม ตามมาตรา ๓

๑. ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร

หมวด ๑ ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทน

พระองค์ มาตรา ๑๑๒

หมวด ๒ ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร มาตรา ๑๑๓ ถึง มาตรา ๑๑๘

๒. ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๕/๑ มาตรา ๑๓๕/๒

มาตรา ๑๓๕/๓ และมาตรา ๑๓๕/๔

๓. ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๗

มาตรา ๒๑๘ มาตรา ๒๑๙ มาตรา ๒๒๐ มาตรา ๒๒๑ มาตรา ๒๒๒ มาตรา ๒๒๓ มาตรา ๒๒๔ มาตรา

๒๒๕ มาตรา ๒๒๖

๔. ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ตามประมวลกฎหมายอาญา หมวด ๑ ความผิดต่อชีวิต

มาตรา ๒๘๘ ถึงมาตรา ๒๙๔ และหมวด ๒ ความผิดต่อร่างกาย มาตรา ๒๙๕ ถึง มาตรา ๓๐๐

๕. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๑ ความผิดฐานลักทรัพย์และวิ่งราวทรัพย์ มาตรา ๓๓๔ ถึง มาตรา ๓๓๖ ทวิ

หมวด ๒ ความผิดฐานกรรโชก ริดเอาทรัพย์สิน ชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์ มาตรา ๓๓๗ ถึง มาตรา

๓๔๐ ตริ

หมวด ๖ ความผิดฐานรับขงโจร มาตรา ๓๕๗

หมวด ๗ ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ มาตรา ๓๓๘ ถึง มาตรา ๓๖๐ ทวิ

๖. ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. ๒๕๔๒

๗. ความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒

๘. ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง หมวด ๒ ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ มาตรา ๑๔๗ ถึง มาตรา ๑๖๖

๙. ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต นายชินนทร์ รุ่งแสง นายสมชาย โล่สถาพรพิพิธ นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์ นายสาคร เกี้ยวข้อง นายนิพนธ์ วิศิษฏ์ยุทธศาสตร์ นายชวน หลีกภัย นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี นายบุญชัย สมุทรักษ์ และนายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็นบัญญัติแนบท้ายพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้เข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง พ.ศ. ดังนี้

“บัญญัติแนบท้าย

พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้เข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง

พ.ศ.

ความผิดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการนิรโทษกรรม ตามมาตรา ๓

๑. ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร

หมวด ๑ ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทน

พระองค์ มาตรา ๑๑๒

หมวด ๒ ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร มาตรา ๑๑๓ ถึง มาตรา ๑๑๘

๒. ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๕/๑ มาตรา ๑๓๕/๒

มาตรา ๑๓๕/๓ และมาตรา ๑๓๕/๔

๓. ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๗

มาตรา ๒๑๘ มาตรา ๒๑๙ มาตรา ๒๒๐ มาตรา ๒๒๑ มาตรา ๒๒๒ มาตรา ๒๒๓ มาตรา ๒๒๔ มาตรา

๒๒๕ มาตรา ๒๒๖

๔. ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ตามประมวลกฎหมายอาญา หมวด ๑ ความผิดต่อชีวิต

มาตรา ๒๘๘ ถึงมาตรา ๒๙๔ และหมวด ๒ ความผิดต่อร่างกาย มาตรา ๒๙๕ ถึง มาตรา ๓๐๐

๕. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๑ ความผิดฐานลักทรัพย์และชิงทรัพย์ มาตรา ๓๓๔ ถึง มาตรา ๓๓๖ ทวิ

หมวด ๒ ความผิดฐานกรรโชก ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์ มาตรา ๓๓๗ ถึง มาตรา

๓๔๐ ตริ

หมวด ๖ ความผิดฐานรับของโจร มาตรา ๓๕๗

หมวด ๗ ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ มาตรา ๓๓๘ ถึง มาตรา ๓๖๐ ทวิ

๖. ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. ๒๕๔๒

๗. ความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒

๘. ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง ตามประมวลกฎหมายอาญา หมวด ๒ ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ มาตรา ๑๔๗ ถึง มาตรา ๑๖๖

๙. ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

พลตำรวจโท พิทักษ์ จารุสมบัติ นายณรงค์ ดุติง นายอับดุลการิม เต็งระกีน่า นายธีรภัทร
พริ้งศุลกะ นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์ นายประมวล พงศ์ถาวราเดช นายชัยวุฒิ ผ่องแผ้ว นายสุทธิ ปัญญาสกุล
วงศ์ และนางอรอนงค์ คล้ายนก ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็นบัญชีแนบท้ายพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่
ผู้เข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง พ.ศ. ดังนี้

“บัญชีแนบท้าย

พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้เข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง

พ.ศ.

ความผิดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการนิรโทษกรรม ตามมาตรา ๓

๑. ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร

หมวด ๑ ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทน

พระองค์ มาตรา ๑๑๒

หมวด ๒ ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร มาตรา ๑๑๓ ถึง มาตรา ๑๑๘

๒. ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๕/๑ มาตรา ๑๓๕/๒
มาตรา ๑๓๕/๓ และมาตรา ๑๓๕/๔

๓. ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๗
มาตรา ๒๑๘ มาตรา ๒๑๙ มาตรา ๒๒๐ มาตรา ๒๒๑ มาตรา ๒๒๒ มาตรา ๒๒๓ มาตรา ๒๒๔ มาตรา
๒๒๕ มาตรา ๒๒๖

๔. ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ตามประมวลกฎหมายอาญา หมวด ๑ ความผิดต่อชีวิต
มาตรา ๒๘๘ ถึงมาตรา ๒๙๔ และหมวด ๒ ความผิดต่อร่างกาย มาตรา ๒๙๕ ถึง มาตรา ๓๐๐

๕. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๑ ความผิดฐานลักทรัพย์และวิ่งราวทรัพย์ มาตรา ๓๓๔ ถึง มาตรา ๓๓๖ ทวิ

๖. ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. ๒๕๕๒

๗. ความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๒

๘. ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง หมวด ๒ ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ มาตรา ๑๔๗ ถึง มาตรา ๑๖๖

๙. ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็นบัญชีแนบท้ายพระราชบัญญัติ
นิรโทษกรรมแก่ผู้เข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง พ.ศ. ดังนี้

“บัญชีแนบท้าย

พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้เข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง

พ.ศ.

ความผิดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการนิรโทษกรรม ตามมาตรา ๓

๑. ความผิดประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๕๙ ว่าด้วย

หมวด ๑ ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทน

พระองค์ มาตรา ๑๑๒

หมวด ๒ ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายนอกราชอาณาจักร มาตรา ๑๑๙ ถึง มาตรา ๑๒๕

๒. ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๕/๑ มาตรา ๑๓๕/๒ มาตรา ๑๓๕/๓ และมาตรา ๑๓๕/๔

๓. ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๗ มาตรา ๒๑๘ มาตรา ๒๑๙ มาตรา ๒๒๐ มาตรา ๒๒๑ มาตรา ๒๒๒ มาตรา ๒๒๓ มาตรา ๒๒๔ มาตรา ๒๒๕

๔. ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๔๘ ถึงมาตรา ๒๕๔ และหมวด ๒ ความผิดต่อร่างกาย มาตรา ๒๕๕ ถึง มาตรา ๓๐๐

๕. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๑ ความผิดฐานลักทรัพย์และชิงทรัพย์ มาตรา ๓๓๔ ถึง มาตรา ๓๓๖ ทวิ

หมวด ๒ ความผิดฐานกรรโชก ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์ มาตรา ๓๓๗ ถึง มาตรา ๓๔๐ ทวิ

หมวด ๖ ความผิดฐานรับของโจร มาตรา ๓๕๗

หมวด ๗ ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ มาตรา ๓๓๘ ถึง มาตรา ๓๖๐ ทวิ

๖. ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒

๗. ความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๒

๘. ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง หมวด ๒ ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ มาตรา ๑๕๗ ถึง มาตรา ๑๖๖

๙. ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ และนายกรณ์ จาติกวณิช ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็นบัญญัติแนบท้ายพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้เข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง พ.ศ. ดังนี้

“บัญญัติแนบท้าย

พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดในการเข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง

การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.

ความผิดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการนิรโทษกรรม ตามมาตรา ๓

๑. ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร

หมวด ๑ ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทน

พระองค์ มาตรา ๑๑๒

หมวด ๒ ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร มาตรา ๑๑๓ ถึง มาตรา ๑๑๘

๒. ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๕/๑ มาตรา ๑๓๕/๒ มาตรา ๑๓๕/๓ และมาตรา ๑๓๕/๔

(๑๒๗)

(๑๑๖)

๓. ความคิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๗ มาตรา ๒๑๘ มาตรา ๒๑๙ มาตรา ๒๒๐ มาตรา ๒๒๑ มาตรา ๒๒๒ มาตรา ๒๒๓ มาตรา ๒๒๔ มาตรา ๒๒๕ มาตรา ๒๒๖

๔. ความคิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ตามประมวลกฎหมายอาญา หมวด ๑ ความผิดต่อชีวิต มาตรา ๒๘๘ ถึงมาตรา ๒๙๕ และหมวด ๒ ความผิดต่อร่างกาย มาตรา ๒๙๕ ถึง มาตรา ๓๐๐

๕. ความคิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๑ ความผิดฐานลักทรัพย์และวิ่งราวทรัพย์ มาตรา ๓๓๔ ถึง มาตรา ๓๓๖ ทวิ

หมวด ๒ ความผิดฐานกรรโชก ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์ มาตรา ๓๓๗ ถึง มาตรา ๓๔๐ ตริ

หมวด ๖ ความผิดฐานรับของโจร มาตรา ๓๕๗

หมวด ๗ ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ มาตรา ๓๓๘ ถึง มาตรา ๓๖๐ ทวิ

๖. ความคิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

๗. ความคิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๒

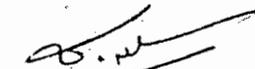
๘. ความคิดเกี่ยวกับการปกครอง หมวด ๒ ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ มาตรา ๑๔๗ ถึง มาตรา ๑๖๖

๙. ความคิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

๘. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการวิสามัญ มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว



(นายชวลิต วิชยสุทธิ์)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยนิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน

เหตุผล

เนื่องจากสังคมไทยที่ผ่านมาอยู่ในสภาวะที่สร้างความแตกแยกทางความคิด มีการแบ่งฝักแบ่งฝ่าย
ให้แก่คนในชาติบ้านเมืองจนปัจจุบัน ด้วยสืบเนื่องจากสถานการณ์บ้านเมืองตกอยู่ในความคิดที่ไม่เคารพ
ในระบบประชาธิปไตย มีการชุมนุมประท้วงรัฐบาล จนนำไปสู่การยึดอำนาจการปกครอง เมื่อวันที่ ๑๙
กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ เหตุการณ์นี้สร้างความขัดแย้งทางการเมืองและทางสังคมที่รุนแรงอย่างที่ไม่เคยปรากฏ
มาก่อน ทำให้เกิดการใช้บังคับกฎหมายที่ไม่เป็นธรรม สร้างความรู้สึกสับสนและไม่เท่าเทียม การเลือกปฏิบัติ
เกิดขึ้นในทางความคิดทางการเมืองของประชาชนเป็นวงกว้าง จึงมีการชุมนุมประท้วงทางการเมืองของประชาชน
จนเกิดการกระทำผิดต่อกฎหมายบ้านเมือง อันนำไปสู่การกล่าวหา และมีการดำเนินคดีกับผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก
จำนวนมาก ทำให้ถูกจำกัดเสรีภาพและอิสรภาพในระหว่างการถูกกล่าวหาทางอาญา อันเป็นผลมาจากภาครัฐ
ได้ประกาศและบังคับใช้กฎหมายที่เคร่งครัดและขาดความยืดหยุ่นจนเกินความจำเป็น ซึ่งสภาพปัญหาดังกล่าว
ได้เกิดเป็นปัญหาร้ายสลับกันไปสู่สังคมไทยในทุกระดับ และนำมาซึ่งความหวั่นไหวขาดความเชื่อมั่น
ในการดำเนินชีวิตให้เป็นปกติสุขของประชาชนทั่วไป ปรากฏการณ์ดังกล่าวสร้างความเสียหายอย่างร้ายแรง
ต่อประเทศชาติทั้งทางด้านความมั่นคง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย
ทั้งนี้ เมื่อได้คำนึงว่าบรรดาการกระทำต่าง ๆ ของประชาชนที่ได้กระทำไปเพื่อแสดงออกซึ่งความคิดเห็น
ทางการเมืองของประชาชนซึ่งมีมูลเหตุจูงใจทางการเมืองที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับความขัดแย้งในทางการเมือง
อันเป็นการใช้สิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ จึงสมควรให้มีการนิรโทษกรรมแก่
ประชาชนในกรณีดังกล่าว เพื่อเป็นการให้โอกาสแก่ประชาชนซึ่งเป็นพลเมืองของประเทศ และเป็นการรักษา
คุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ทั้งเพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและสิทธิพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตย
โดยใช้หลักนิติธรรม อันจะเป็นรากฐานที่ดีต่อการลดความขัดแย้ง และสร้างความปรองดองของคนในชาติ
โดยต้องคำนึงถึงมูลเหตุจูงใจของการกระทำที่ประชาชนได้แสดงออกทางการเมือง เพื่อจะทำให้สังคมไทย
และประเทศชาติกลับมาสู่ความสงบสุขเรียบร้อย มีความสมัคสมานสามัคคีร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาประเทศ
ให้มีความมั่นคงและเข้มแข็งอย่างยั่งยืนต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน
พ.ศ.

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยนิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ทั้งหลายทั้งสิ้นของบุคคลหรือประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง หรือผู้ใดก็ตามที่ไม่ได้เข้าร่วมทางการเมืองตามที่ระบือใน มาตรา ๒ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือที่ขัดแย้งทางการเมือง โดยที่การกระทำดังกล่าวหรือโดยที่บุคคลใด ๆ ก็ตามที่ระบือหรือที่มิได้ระบือใน มาตรา ๒ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือที่ขัดแย้งทางการเมือง ไม่ว่าการกระทำดังกล่าวหรือโดยที่บุคคลใด ๆ ก็ตามที่ระบือหรือที่มิได้ระบือใน มาตรา ๒ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือที่ขัดแย้งทางการเมือง หรือการกระทำความผิดโดยคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นภายหลังการรัฐประหารเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙ รวมทั้งองค์กรหรือหน่วยงานที่ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวสืบเนื่องต่อมาที่เกิดขึ้นระหว่าง พ.ศ. ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ไม่เป็นความผิดต่อโทษและให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิด ซึ่งเรื่องดังกล่าวหรือโดยที่บุคคลใด ๆ ก็ตามที่ระบือหรือที่มิได้ระบือใน มาตรา ๒ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือที่ขัดแย้งทางการเมือง ไม่ว่าผู้กระทำจะได้กระทำในฐานะตัวการ ผู้สนับสนุน ผู้ใช้ให้กระทำ หรือผู้ถูกใช้ หากการกระทำนั้นผิดต่อกฎหมายก็ให้ผู้กระทำพ้นจากความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิง

การกระทำในตามวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการกระทำใด ๆ ของบรรดาผู้ซึ่งมีอำนาจใน
การตัดสินในหรือสั่งการให้ซึ่งการตัดสินในทางที่มิใช่ในทางระบอบที่ดังที่กล่าวถึงตามประมวลกฎหมาย
อาญามาตรา ๑๑๒

มาตรา ๔ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ถ้าผู้กระทำการตามมาตรา ๓ บรรดาผู้ซึ่ง
ยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวนหรือ
พนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้วให้พนักงานอัยการหรือองค์กร
ที่เกี่ยวข้องระงับการฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือ
ศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษายกฟ้องหรือมีคำสั่งจำหน่ายคดี ในกรณีที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ
บุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำ
ความผิดที่ผู้ซึ่งในกรณีที่บุคคลใดอยู่ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น ทั้งนี้
ให้ทุกองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติต่อผู้กระทำการตามมาตรา ๓ ให้เป็นไปตามหลักนิติธรรมตาม
รัฐธรรมนูญโดยเคร่งครัดต่อไป

มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรม
ในอันที่จะเรียกร้องสิทธิ หรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้นอันเนื่องเกี่ยวกับการชุมนุมทางการเมือง หรือ
การแสดงออกทางการเมือง

มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคล
ซึ่งไม่ใช่องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใด
ซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย

มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

ร่าง
พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิด
เนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง
ของประชาชน พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

(๑๓๑)

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 8439
วันที่ 31 พ.ย. 2556
เวลา 13.08 น.

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/๒๕๕๖๓



สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออก
ทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ร่างแล้วข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และวันศุกร์ที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติ
เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ร่างแล้วมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๖

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายเจริญ จรรย์โกมล)

รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานยุติ
รับที่ ๑๖(ก) ๒๕๕๖
วันที่ ๑ พ.ย. ๕๖
เวลา ๑๕.๐๐ น.
สำนักการประชุม

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๒๕๕๖/๕๖ วันที่ ๑ พ.ย. ๕๖
เวลา ๑๕.๑๗ น. ที่ กษส
สำนักเลขาธิการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๓๖

(๑๓๒)

สารบบ

ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ ในคราวประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๖ และครั้งที่ ๓
(สมัยสามัญทั่วไป) วันพฤหัสบดีที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการ
พิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และวันศุกร์ที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง
แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖



(นายธงชัย ดุลยสุข)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยนิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน

เหตุผล

เนื่องจากสังคมไทยที่ผ่านมาอยู่ในสภาวะที่สร้างความแตกแยกทางความคิด มีการแบ่งฝัก
แบ่งฝ่ายให้แก่คนในชาติบ้านเมืองจนปัจจุบัน ด้วยสืบเนื่องจากสถานการณ์บ้านเมืองตกอยู่ในความคิดที่ไม่เคารพ
ในระบอบประชาธิปไตย มีการชุมนุมประท้วงรัฐบาล จนนำไปสู่การยึดอำนาจการปกครอง เมื่อวันที่ ๑๙
กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙ เหตุการณ์นี้สร้างความขัดแย้งทางการเมืองและทางสังคมที่รุนแรงอย่างไม่เคยปรากฏ
มาก่อน ทำให้เกิดการใช้บังคับกฎหมายที่ไม่เป็นธรรม สร้างความรู้สึกสับสนและไม่เท่าเทียม การเลือกปฏิบัติ
เกิดขึ้นในทางความคิดทางการเมืองของประชาชนเป็นวงกว้าง จึงมีการชุมนุมประท้วงทางการเมืองของประชาชน
จนเกิดการกระทำผิดต่อกฎหมายบ้านเมือง อันนำไปสู่การกล่าวหา และมีการดำเนินคดีกับผู้เข้าร่วมการชุมนุม
จำนวนมาก ทำให้ถูกจำกัดเสรีภาพและอิสรภาพในระหว่างการถูกกล่าวหาทางอาญา อันเป็นผลมาจากภาครัฐ
ได้ประกาศและบังคับใช้กฎหมายที่เคร่งครัดและขาดความยืดหยุ่นจนเกินความจำเป็น ซึ่งสภาพปัญหาดังกล่าวได้
เกิดเป็นปัญหาร้าวลึกลงไปสู่สังคมไทยในทุกระดับ และนำมาซึ่งความหวั่นไหวขาดความเชื่อมั่นในการดำเนินชีวิต
ให้เป็นปกติสุขของประชาชนทั่วไป ปรากฏการณ์ดังกล่าวสร้างความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประเทศชาติ
ทั้งทางด้านความมั่นคง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย ทั้งนี้ เมื่อได้คำนึงว่า
บรรดาการกระทำต่าง ๆ ของประชาชนที่ได้กระทำไปเพื่อแสดงออกซึ่งความคิดเห็นทางการเมืองของประชาชน
ซึ่งมีมูลเหตุจูงใจทางการเมืองที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับความขัดแย้งในทางการเมือง อันเป็นการใช้สิทธิเสรีภาพ
ขั้นพื้นฐานของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ จึงสมควรให้มีการนิรโทษกรรมแก่ประชาชนในกรณีดังกล่าว เพื่อเป็น
การให้โอกาสแก่ประชาชนซึ่งเป็นพลเมืองของประเทศ และเป็นการรักษาคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
ทั้งเพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและสิทธิพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตย โดยใช้หลักนิติธรรม อันจะเป็นรากฐาน
ที่ดีต่อการลดความขัดแย้ง และสร้างความปรองดองของคนในชาติ โดยต้องคำนึงถึงมูลเหตุจูงใจของการกระทำ
ที่ประชาชนได้แสดงออกทางการเมือง เพื่อจะทำให้สังคมไทยและประเทศชาติกลับมาสู่ความสงบสุขเรียบร้อย
มีความสมัครสมานสามัคคีร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาประเทศให้มีความมั่นคงและเข้มแข็งอย่างยั่งยืนต่อไป
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายวรชัย เหมะ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
นิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยนิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้บรรดาการกระทำทั้งหลายทั้งสิ้นของบุคคลหรือประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง ความขัดแย้งทางการเมือง หรือที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้กระทำความผิด โดยคณะบุคคลหรือองค์กรที่จัดตั้งขึ้นภายหลังการรัฐประหารเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙ รวมทั้ง องค์กรหรือหน่วยงานที่ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวสืบเนื่องต่อมาที่เกิดขึ้นระหว่าง พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ไม่ว่าผู้กระทำความผิดจะกระทำในฐานะตัวการ ผู้สนับสนุน ผู้ใช้ให้กระทำความผิด หรือผู้ถูกใช้ หากการกระทำนั้นผิดต่อกฎหมายก็ให้ผู้กระทำพ้นจากความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิง การกระทำตามวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการกระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๑๒

มาตรา ๔ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ถ้าผู้กระทำการตามมาตรา ๓ ยังมิได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวนหรือพนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง หากถูกฟ้องต่อศาลแล้วให้พนักงานอัยการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องระงับการฟ้อง ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเอง ให้ศาลพิพากษายกฟ้องหรือมีคำสั่งจำหน่ายคดี ในกรณีที่คดีมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดในกรณีที่บุคคลใดอยู่ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น ทั้งนี้ ให้ทุกองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติต่อผู้กระทำการตามมาตรา ๓ ให้เป็นไปตามหลักนิติธรรมตามรัฐธรรมนูญโดยเคร่งครัดต่อไป

มาตรา ๕ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิ หรือประโยชน์ใด ๆ อันเกี่ยวเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง

มาตรา ๖ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่งไม่ใช่องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใด ซึ่งพ้นจากความรับผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย

มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร



(นายศิริโรจน์ แพทย์พันธุ์)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๑

สำนักงานประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ประกอบร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง
การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรและได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้าของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.

เนื่องจากสังคมไทยที่ผ่านมาอยู่ในสภาวะที่สร้างความแตกแยกทางความคิด มีการแบ่งฝักแบ่งฝ่ายให้แก่คนในชาติบ้านเมืองจนปัจจุบัน ด้วยสืบเนื่องจากสถานการณ์บ้านเมืองตกอยู่ในความคิดที่ไม่เคารพในระบบอบประชาธิปไตย มีการชุมนุมประท้วงรัฐบาล จนนำไปสู่การยึดอำนาจการปกครอง เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ เหตุการณ์นี้สร้างความขัดแย้งทางการเมืองและทางสังคมที่รุนแรงอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน ทำให้เกิดการใช้บังคับกฎหมายที่ไม่เป็นธรรม สร้างความรู้สึกสับสนและไม่เท่าเทียม การเลือกปฏิบัติเกิดขึ้นในทางความคิดทางการเมืองของประชาชนเป็นวงกว้าง จึงมีการชุมนุมประท้วงทางการเมืองของประชาชน จนเกิดการกระทำผิดต่อกฎหมายบ้านเมือง อันนำไปสู่การกล่าวหา และมีการดำเนินคดีกับผู้เข้าร่วมการชุมนุมจำนวนมาก ทำให้ถูกจำกัดเสรีภาพและอิสรภาพในระหว่างการถูกกล่าวหาทางอาญา อันเป็นผลมาจากภาครัฐได้ประกาศและบังคับใช้กฎหมายที่เคร่งครัดและขาดความยืดหยุ่นจนเกินความจำเป็น ซึ่งสภาพปัญหาดังกล่าวได้เกิดเป็นปัญหาร้าวลึกลงไปสู่สังคมไทยในทุกระดับ และนำมาซึ่งความหวั่นไหวขาดความเชื่อมั่นในการดำเนินชีวิตให้เป็นปกติสุขของประชาชนทั่วไป ปรากฏการณ์ดังกล่าวสร้างความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประเทศชาติ ทั้งทางด้านความมั่นคง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย ทั้งนี้ เมื่อได้คำนึงว่าบรรดาการกระทำต่าง ๆ ของประชาชนที่ได้กระทำไปเพื่อแสดงออกซึ่งความคิดเห็นทางการเมืองของประชาชน ซึ่งมีมูลเหตุจูงใจทางการเมืองที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับความขัดแย้งในทางการเมือง อันเป็นการใช้สิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ จึงสมควรให้มีการนิรโทษกรรมแก่ประชาชนในกรณีดังกล่าว เพื่อเป็นการให้โอกาสแก่ประชาชนซึ่งเป็นพลเมืองของประเทศ และเป็นการรักษาคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ทั้งเพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและสิทธิพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตย โดยใช้หลักนิติธรรม อันจะเป็นรากฐานที่ดีต่อการลดความขัดแย้ง และสร้างความปรองดองของคนในชาติ โดยต้องคำนึงถึงมูลเหตุจูงใจของการกระทำที่ประชาชนได้แสดงออกทางการเมือง เพื่อจะทำให้สังคมไทยและประเทศชาติกลับมาสู่ความสงบสุขเรียบร้อย มีความสมัครสมานสามัคคีร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาประเทศให้มีความมั่นคงและเข้มแข็งอย่างยั่งยืนต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ ให้บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการชุมนุมทางการเมืองหรือการแสดงออกทางการเมือง หรือบุคคลซึ่งไม่เข้าร่วมการชุมนุมทางการเมือง แต่กระทำการนั้นมีมูลเหตุเกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับความขัดแย้งทางการเมือง โดยการกล่าวด้วยวาจาหรือโฆษณาด้วยวิธีการใดเพื่อเรียกร้องหรือให้มีการต่อต้านรัฐ การป้องกันตน การต่อสู้ขัดขืนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือการชุมนุม การประท้วง หรือการแสดงออกด้วยวิธีการใด ๆ อันอาจเป็นการกระทบต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นเหตุการณ์สืบเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ไม่เป็นความผิดต่อไปและให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดและความรับผิดชอบโดยสิ้นเชิง

การกระทำในวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการกระทำใด ๆ ของบรรดาผู้ซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจหรือสั่งการให้มีการเคลื่อนไหวทางการเมืองในห้วงระยะเวลาดังกล่าว (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ถ้าผู้กระทำการตามมาตรา ๓ วรรคหนึ่ง

๒.๒.๑ ยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งมีอำนาจสอบสวนหรือพนักงานอัยการระงับการสอบสวนหรือการฟ้องร้อง

๒.๒.๒ หากถูกฟ้องต่อศาลแล้วให้พนักงานอัยการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องระงับการฟ้องหรือให้ถอนฟ้อง

๒.๒.๓ ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีไม่ว่าจำเลยร้องขอหรือศาลเห็นเองให้ศาลพิพากษาฟ้องหรือมีคำสั่งจำหน่ายคดี

๒.๒.๔ ในกรณีที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษบุคคลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิด

๒.๒.๕ ถ้าผู้นั้นอยู่ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและปล่อยตัวผู้นั้น (ร่างมาตรา ๔)

๒.๓ การนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิ หรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น (ร่างมาตรา ๕)

๒.๔ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลซึ่งไม่ใช่องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง จากการกระทำของบุคคลใดซึ่งพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และทำให้ตนต้องได้รับความเสียหาย (ร่างมาตรา ๖)

๒.๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗)

(นายวรชัย เหมะ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)



อำนาจนิติบัญญัติ

"ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ
จะตราขึ้นเป็นกฎหมาย ได้ก็แต่โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
และเมื่อพระมหากษัตริย์ได้ทรงลงพระปรมาภิไธย
หรือถือเสมือนว่า ได้ทรงลงพระปรมาภิไธยตามรัฐธรรมนูญนี้แล้ว
ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อ ใช้บังคับเป็นกฎหมายต่อไป"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๙๐)

พิมพ์ที่ สำนักการพิมพ์ สำนักสถานเลขธิการวุฒิสภา

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๑, ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑, ๐ ๒๘๑๑ ๙๔๗๑-๒, ๐ ๒๘๑๑ ๙๔๗๖